

ΙΛΙΑΣ

Ραψωδία Α

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἄχαιοις ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἠρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσι τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, 5
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἄτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10 IA
οὔνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἄτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15
Ἄτρεΐδα δὲ μάλιστα δῦω, κοσμήτορε λαῶν·
«Ἄτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι, 20 IA
ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.»
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 25
«Μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχέω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
μὴ νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο·
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἐπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, 30 IA
ἰστὸν ἐποιομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν·
ἄλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὣς κε νέηαι.»
Ἦς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς 35
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠὔκομος τέκε Λητώ·
«Κλυθὶ μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῆν ἀμφιβέδθηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πτόνα μηρὶ ἔκηα 40 IA
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνον ἐέλδωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.»
Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὤμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· 45

ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἷστοι ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτι ἐοικώς.
 ἔζτε' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένητ' ἀργυρέοιο βιοῖο·
 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50 IA
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
 Ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,
 τῆ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν δὲ καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη· 55
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὀράτο.
 οἱ δ' ἔπει οὖν ἠγερθεν ὀμηγερέες τε γένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 «Ἄτρεΐδη νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἴω
 ἄν ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60 IA
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς·
 ἄλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείοιμεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν,
 ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἴτ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται ἠδ' ἑκατόμβης, 65
 αἷ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λιογὸν ἀμῦναι.»
 Ἦτοι ὁ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὃς ἦδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70 IA
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 «ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
 μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλεταο ἄνακτος· 75
 τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὄμοσον
 ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξιν·
 ἢ γὰρ οἴομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί·
 κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· 80 IA
 εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,
 ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσση,
 ἐν στήθεσιν ἐοῖσι· σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.»
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 «Θαρσήσας μάλα εἰπέ θεοπρόπιον ὅ τι οἶσθα· 85
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σὺ Κάλχαν
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπης, 90 IA
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.»
 Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠῦδα μάντις ἀμύμων·
 «Οὐ τ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἑκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος ὄν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95

τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηθόλος ἠδ' ἔτι δώσει·
 οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην ἀνάποιον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἐς Χρῦσιν· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.» 100 IA
 Ἴητοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἦρωσ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην·
 Κάλχαντα πρότιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε· 105
 «Μάντι κακῶν, οὐ πώ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτέ τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
 ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηθόλος ἄλγεα τεύχει, 110 IA
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρῦσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προδέβουλα
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθελον ἐστὶ χερσίων,
 οὐδέμας οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν εἰ τό γ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσασα ὄφρα μὴ οἴος
 Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» 120 IA
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 «Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ·
 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτείσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.»
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130
 «Μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεἰκελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσειαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς
 ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ 135
 ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται ὄν κεν ἴκωμαι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς, 140 IA
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρῦσηΐδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας ἢ Ἴδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς 145

ἤε σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἤμιν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.»
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 «ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν 150 IA
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοί εἰσιν·
 οὐ γὰρ πάποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριδῶλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἤ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὔρεά τε σκιάοντα θάλασσά τε ἠχήεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μὲγ' ἀναιδὲς, ἄμ' ἐσπόμεθ' ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160 IA
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ ἐπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας ὀππὸτ' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἤ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω 170 IA
 ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξιν.»
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 «Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσεται, οὐδέ σ' ἔγωγε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
 οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
 ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·
 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν·
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180 IA
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
 ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηρον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδὲ, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' ἐὺ εἰδῆς 185
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγὴ δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.»
 Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριζεν,
 ἢ ὅ γε φάσανον ὄξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190 IA
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἦος ὃ ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 195

ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 στή δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα
 οἴῳ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὔ τις ὄρατο·
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὄσσε φάανθεν· 200 IA
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 «Τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἴνα ὕβριν ἴδη Ἀγαμέμνονος Ἄτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἴω·
 ἦσ' ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσση.» 205
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 «Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθειαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ· 210 IA
 ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδισον ὡς ἔσεται περ·
 ὧδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρις τόσσα παρέσσειται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.»
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 215
 «Χρὴ μὲν σφωῖτερον γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχωλομένον· ὧς γὰρ ἄμεινον·
 ὅς κε θεοῖσ' ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.»
 Ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπη σχέθε χειρα βαρεῖαν,
 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὡσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε 220 IA
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἠ δ' Οὐλύμπόνδε βεδήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἄτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο·
 «Οἶνοδαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη· 230 IA
 δημοδόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἄτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωθήσαιο.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
 οὐδ' ἀναθληθήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
 φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἴες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσειται ὄρκος·
 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴζεται υἴας Ἀχαιῶν 240 IA
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
 χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χώμενος ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.»
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίη 245

χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
 Ἄτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἠδυεπὴς ἀνόρουσε λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή·
 τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250 IA
 ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἠγαθέη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσαν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 «ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοισιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο·
 ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν 260 IA
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν· 265
 κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
 φηρσὶν ὄρεσκῶοισι καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ Πύλου ἐλθὼν
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270 IA
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κεῖνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα ὣς οἳ πρῶτα δόσαν γέρας υἴες Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ Πηλεΐδῃ ἔθελ' ἐρίζεμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιδίῃν, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280 IA
 ἀλλ' ὃ γε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἄτρεΐδῃ σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.»
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 «Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 ἀλλ' ὄδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνει, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω·
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες 290 IA
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι.»
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 «Ἢ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπεῖξομαι ὅττι κεν εἴπης·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295

σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἴω.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 χερσὶ μὲν οὐ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἐστὶ θεῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ 300 IA
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο·
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
 αἶψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώησει περὶ δουρί.»
 Ὡς τὼ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένῳ ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορῆν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· 305
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἶσας
 ἦϊε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδὲ προέρυσσεν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
 βῆσε θεῶν, ἀνά δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον 310 IA
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔδη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματα βάλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας 315
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτιο·
 κνίσση δ' οὐρανὸν ἵκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῶ.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπειλήσ' Ἀχιλλῆϊ,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύδιόν τε καὶ Εὐρυδάτην προσέειπε, 320 IA
 τὼ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηνῶ θεράποντε·
 «Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
 εἰ δέ κε μὴ δώησιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τὼ οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.» 325
 Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 τὼ δ' ἀέκοντε βήτην παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην,
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἦμενον· οὐδ' ἄρα τὼ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330 IA
 τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 «Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἄσσον ἴτ'· οὐ τί μοι ὑμμες ἐπαίτιοι ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος εἴ ποτε δ' αὐτε 340 IA
 χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοῖησι φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.»
 Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθειθ' ἐταίρῳ, 345

ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν· τὸ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,
 θῖν' ἔφ' ἄλως πολιῆς, ὀρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350 IA
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
 «Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν·
 ἦ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων 355
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.»
 ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι·
 καρπαλίμως δ' ἀνέδου πολιῆς ἄλως ἠΰτ' ὀμίχλη,
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360 IA
 χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 «Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόφ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.»
 Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 «Οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365
 ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἴες Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον.
 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370 IA
 ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέφω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὄχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων 380 IA
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἳ δὲ νυ λαοὶ
 θνησκὸν ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
 ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί·
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390 IA
 τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἴες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαί γε περισχεο παιδὸς ἐῆος·
 ἐλθοῦς' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 ἦ ἔπει ὦνησας κραδίην Διὸς ἠὲ καὶ ἔργῳ. 395

πολλάκι γάρ σεο πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης ὄτ' ἔφησθα κελαινεφεΐ Κρονίῳ
 οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι
 Ἴηρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 400 IA
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσασα δεσμῶν,
 ὧχ' ἐκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων', ὃ γὰρ αὐτε βίην οὗ πατρός ἀμείνων·
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίων· 405
 τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἶ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410 IA
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.»
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 «ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἶνὰ τεκοῦσα;
 αἶθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ οὐ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἷζυρός περὶ πάντων
 ἔπλεο· τὼ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἶμι' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον αἶ κε πίθηται. 420 IA
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔδη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπον δέ, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι καὶ μιν πείσεσθαι ὄϊω.»
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεδήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικὸς
 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430 IA
 ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἐκατόμῃην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυθενθέος ἐντὸς ἵκοντο
 ἰστία μὲν στεΐλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετιμοῖς. 435
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔδαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἐκατόμῃην βῆσαν ἐκῆβόλω Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440 IA
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει καὶ μιν προσέειπεν·
 «ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμῃην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν ὄφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
 ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφήκεν.» 445

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὄκα θεῶ ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἐξεῖς ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χερνύσαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών· 450 IA
 «Κλυθὶ μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιδέδηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·
 ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ· 455
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.»
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 ἀέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460 IA
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κἀη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τάλλα καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν, 465
 ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470 IA
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο
 καλὸν ἀεΐδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν
 μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν, 480 IA
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσοις κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἱ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 Αὐτὰρ ὃ μῆνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 διογενῆς Πηληϊὸς υἱὸς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490 IA
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὐτῆ μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθει' ἐφετμέων 495

παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης.
 ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500 IA
 σκαιῆ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
 «Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίμησόν μοι υἱὸν ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
 ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῇ.» 510 IA
 Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ' ὡς ἤψατο γούνων
 ὡς ἔχειτ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὐτίς·
 «νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον
 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐὺ εἰδέω 515
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς εἰμι.»
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 «Ἥ δὴ λοίγια ἔργ' ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρη ὄτ' ἂν μ' ἐρέθησιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·
 ἢ δὲ καὶ αὐτὼς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι 520 IA
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσι ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε μὴ τι νοήση
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω·
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι ὄφρα πεποιθήης·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.»
 Ἥ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσiai δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530 IA
 Τὼ γ' ὡς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 ἐξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες. 535
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηῦδα·
 «Τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλὰς; 540 IA
 αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅτι νοήσης.»
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 «Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545

εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ' ἀλόχῳ περ εὐόση·
 ἄλλ' ὄν μὲν κ' ἐπεικὲς ἀκουέμεν οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τὸν εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι
 μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο μηδὲ μετάλλα.» 550 IA
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 «Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζειαι ἄσσ' ἐθέλησθα.
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπη 555
 ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίιοιο γέροντος·
 ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῆ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὡς Ἀχιλῆα
 τιμῆσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.»
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 560
 «Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι οὐδέ σε λήθω·
 πρῆξιαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστὶν ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι·
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ' ἐπιείθεο μύθῳ, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ
 ἄσسون ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.»
 Ὡς ἔφατ' ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· 570 IA
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν
 μητρὶ φίλῃ ἐπήρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρη·
 «Ἥ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ νοεούση
 πατρὶ φίλῳ ἐπήρα φέρειν Δί, ὄφρα μὴ αὐτε
 νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580 IA
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.»
 Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει καὶ μιν προσέειπε· 585
 «Τέτλαθι μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
 μή σε φίλῃν περ εὐόσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 θεινομένην, τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
 χραίσμειν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι·
 ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590 IA
 ῥῖψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο,
 πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν·
 ἔνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.»
 Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595

μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
 αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω·
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν
 ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600 IA
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ' αἰ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὅπι καλῆ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡέλιου, 600
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
 ἦχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυήσιν πραπίδεςσι·
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὄν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 ἔνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610 IA
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Β

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσται
 εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
 τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 5
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ὄνειρον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 βᾶσκ' ἴθι οὐλε ὄνειρε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· 10 IB
 θωρηξάϊ ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμμεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται. 15
 Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
 εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ υἱὲ εὐκίως 20 IB
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῶν Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν εἰσαίμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος·
 εὖδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εὖδειν βουληφόρον ἄνδρα
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε· 25
 νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ᾧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἠδ' ἐλεαίρει.
 Θωρηξάϊ σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30 IB
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμμεν γὰρ ἅπαντας

Ἦρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδὲ σε λήθη
 αἰρεῖτω εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσεται, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμὸν ἅ ρ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον·
 φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἅ ρα Ζεὺς μήδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 40 IB

Ἐγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεῖη δέ μιν ἀμφέχυντ' ὄμφη·
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45
 εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ἠὼς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσεται μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὃ κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσε 50 IB
 κηρύσσειν ἀγορῆν δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα·
 βουλήν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴζε γερόντων
 Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν· 55
 κλῦτε φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
 εἶδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐφείκει·
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εὐδεις Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο· 60 IB
 οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουληφόρον ἄνδρα,
 ὧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε·
 νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὄκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἠδ' ἔλεαίρει·
 θωρήξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 πανσυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἦρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὣς ὃ μὲν εἰπὼν 70 IB
 ὦχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 Ἀλλ' ἄγετ' αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν·
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστί,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν. 75
 Ἦτοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος,
 ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπε 80 IB
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·

νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι·
 ἀλλ' ἄγεται αἶ κέν πως θωρήξομεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπανεστήσαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 Ἦύτε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἶ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήαται, αἶ δέ τε ἔνθα· 90 IB
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει
 ὀτρύνουσι· ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 Τετρήχει δ' ἀγορῆ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοῖατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 Σπουδῆ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100 IB
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντη·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέϊ ποιμένι λαῶν, 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστη,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 Τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπε' Ἀργεῖοισι μετηύδα·
 ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρης 110 IB
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι τυθέσθαι
 μάγ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120 IB
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται·
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὄσσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρῶων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοῖατο οἰνοχόοιο.
 Τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 Τρῶων, οἱ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι 130 IB
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,

οἷ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλονται· 135
 αἷ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτως ἀκράαντον οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 Ἄλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140 IB
 οὐ γάρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε
 πᾶσι μετὰ πληθὺν ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν·
 κινήθη δ' ἀγορῆ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης
 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145
 ὄρορ' ἐπαΐζας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχύεσσιν,
 ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορῆ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη 150 IB
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἠδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀυτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.
 Ἐνθά κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη 155
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἄτρυτόνῃ,
 οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 Ἀργεῖοι φεύζονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 κὰδ δέ κεν εὐχολῆν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160 IB
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης·
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας. 165
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐζασα·
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Εὐρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἔσταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης 170 IB
 ἄπτειτ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν·
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 φεύξεσθ' ἐν νῆεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
 κὰδ δέ κεν εὐχολῆν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης·
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180 IB
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ γλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἴθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει·
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθῶν 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
 δαιμόνι' οὐ σε ἔοικε κακὸν ὧς δειδίσσεσθαι, 190 IB
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρue λαούς·
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵγεται υἷας Ἀχαιῶν.
 Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν· 195
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.
 Ὅν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
 δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200 IB
 οἱ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄνακτις
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ·
 οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 205
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφισὶ βουλευῆσι.
 Ὡς ὃ γε κοιρανέων δῖεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορῆν δὲ
 αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210 IB
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
 Θερσίτης δ' ἔτι μούνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 ὃς ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδη
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύουσιν,
 ἀλλ' ὃ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215
 ἔμμεναι· αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
 φολκὸς ἔην, χῳλὸς δ' ἔτερον πόδα· τῷ δὲ οἱ ὄμω
 κυρτῷ ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε
 φοξὸς ἔην κεφαλῆν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 Ἐχθιστος δ' Ἀχλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ· 220 IB
 τῷ γὰρ νεικείεσκε· τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
 ὀξέα κεκλήγων λέγ' ὄνειδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νεΐκεε μύθῳ·
 Ἀτρεΐδη τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; 225
 πλειῖα τοὶ χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξάιρετοι, ἄς τοὶ Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν εὐτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 Ἥ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἷος ἄποινα, 230 IB
 ὃν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,

ἤε γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότητι,
 ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι, οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκόμεν υἷας Ἀχαιῶν.

ὦ πέπονες κάκ' ἐλέγγε' Ἀχαιῖδες οὐκέτ' Ἀχαιοὶ 235
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῶμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται
 ἢ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν ἤε καὶ οὐκί·
 ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. 240 IB

Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἦ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδῃ νῦν ὕστατα λωβήσαιο·
 ὣς φάτο νεικεῖον Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὄκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 245

Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἶος ἐρίζεμεναι βασιλευσιν·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χερείτερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 Τὼ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250 IB
 καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέροις, νόστόν τε φυλάσσοις.
 Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
 Τὼ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νῦ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέιη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατῆρ κεκλημένος εἶην, 260 IB
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θεὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπλήγων ἀγορηθῆεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.
 ὦς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
 πληῆξεν· ὃ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
 σμῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 σκῆπτρου ὑπο χρυσείου· ὃ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
 ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.
 Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν· 270 IB
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσω·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἐσχ' ἀγοράων. 275

Οὐ θῆν μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 νεικεῖειν βασιλῆας ὄνειδείους ἐπέεσσιν.
 ὦς φάσαν ἢ πληθύς· ἀνὰ δ' ὃ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280 IB
 ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν

μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ νῦν δὴ σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἣν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότιο
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 Ὡς τε γὰρ ἠ παιῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι. 290 IB
 Ἥ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνηθέντα νέεσθαι·
 καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι
 χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τὼ οὐ νεμεσίζοιμ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι.
 Τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν
 ἢ ἔτεδν Κάλχας μαντεύεται ἧε καὶ οὐκί. 300 IB
 Εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτιο φέρουσαι·
 χθιζά τε καὶ πρωῖζ' ὄτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμοὺς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας
 καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ ὄθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφαινὸς
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φῶος δέ,
 βωμοῦ ὑπαΐζας πρὸς ῥά πλατάνιστον ὄρουσεν. 310 IB
 Ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ πετάλοις ὑποπεπτηῶτες
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἠ τέκε τέκνα·
 ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφοποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχῦϊαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὅς περ ἔφηγε·
 λαῶν γὰρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη. 320 IB
 Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηγε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς
 ὄψιμον ὀψιτέλεστον, οὐ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325
 Ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἠ τέκε τέκνα,
 ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυϊαν.
 Κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330 IB
 Ἄλλ' ἄγε μίμνετε πάντες εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ

αὐτοῦ εἰς ὃ κεν ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσεύος θεϊοιο· 335
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερέηνιος ἵπποτα Νέστωρ·
 ὦ πόποι ἦ δὴ παισὶν εὐοκότες ἀγοράσθε
 νηπιάχοις οἷς οὐ τι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 Πῆ δὴ συνθεσία τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν 340 IB
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν·
 αὐτῶς γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμενα δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἄτρεΐδῃ σὺ δ' ἔθ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
 τούσδε δ' ἔα φθινύθειν ἕνα καὶ δύο, τοῖ κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ'· ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν·
 πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνῶμεναι εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
 Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350 IB
 ἡματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες
 ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι
 πρὶν τινα πᾶρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκον δὲ νέεσθαι
 ἀπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη.
 Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλω· 360 IB
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἶπω·
 κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἀγάμεμνον,
 ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις.
 Εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνῶση ἐπειθ' ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.
 Γνώσσει δ' εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἦ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῆ νικᾶς γέρον υἱᾶς Ἀχαιῶν. 370 IB
 Αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἄπολλον
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 Ἀλλὰ μοι αἰγιόχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νεῖκεα βάλλει.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχессάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρῶσιν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ' ἠβαιόν. 380 IB
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.

Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἄσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρηϊ. 385
 Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ' ἠβαιὸν
 εἰ μὴ νῦξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 Ἴδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγγεῖ χεῖρα καμεῖται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος ἐϋξοον ἄρμα τιταίνων. 390 IB
 Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάξειν παρὰ νησιῖ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς.
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον ὡς ὅτε κῦμα
 ἀκτῆ ἔφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθῶν, 395
 προβλήτη σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 Ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεζε θεῶν αἰειγενετῶν 400 IB
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
 Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρότιστα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἕκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 Αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
 Βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· 410 IB
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κύδιστε μέγιστε κελαινεφὲς αἰθέρι ναίων
 μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐζαι
 χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 πρηγέες ἐν κονίησιν ὀδᾶξ λαζοίατο γαῖαν.
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραιῖνε Κρονίων,
 ἀλλ' ὅ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420 IB
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὔευσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα 430 IB
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δήθ' αὔθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 Ἄλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἴομεν ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα. 440 IB
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοῖ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.
 Οἳ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγήρων ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,
 πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος·
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450 IB
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστῳ
 καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἦύτε πῦρ αἶδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
 οὔρεος ἐν κορυφῆς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται ἀυγή,
 ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
 αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.
 Τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ
 χηνῶν ἠὲ γεράνων ἠὲ κύκνων δουλιχοδείρων 460 IB
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι
 κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυρίοι, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη.
 Ἦύτε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ
 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν 470 IB
 ὄρη ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 Τοὺς δ' ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεὶ κε νομῶ μίγέωσιν, 475
 ὡς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνην δ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 Ἦύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἕξοχος ἔπλετο πάντων 480 IB
 ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι·

τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.
 Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε πάρεστε τε ἴστε τε πάντα, 485
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν·
 οἳ τινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνεΐη, 490 IB
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆας τε προπάσας.
 Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον
 Ἄρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
 οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ὑλην καὶ Πετεῶνα, 500 IB
 Ὁκαλέην Μεδεῶνά τ' ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίην τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλίαρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλισᾶντ' ἐνέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον ἐυκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀγηστὸν θ' ἱερὸν Ποσιδηῖον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νῆσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510 IB
 Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος υἱὲς Ἄρηος
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζειῖδαο,
 παρθένος αἰδοίη ὑπερώϊον εἰσαναβάσα
 Ἄρηϊ κρατερῷ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώοντο.
 Αὐτὰρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
 υἱὲς Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσαν
 Κριῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520 IB
 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 οἳ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἳ μὲν Φωκίων στίχας ἴστας ἀμφιέποντες, 525
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
 Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν λινοθώρηξ,
 ἐγγεῖη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530 IB
 οἳ Κυνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλιάρων τε

Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς
 Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535
 Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἄβαντες
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαϊαν
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
 τῶν αὐθ' ἠγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος 540 IB
 Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἔποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες
 αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίησι
 θώρηκας ῥήξειν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 545
 Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον εὐκτίμενον πτολίεθρον
 δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα,
 καδ' δ' ἐν Ἀθήνης εἶσεν ἐῶ ἐν πίονι νηῶ·
 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοις ἰλάονται 550 IB
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὐθ' ἠγεμόνευ' υἱὸς Πεπεῶο Μενεσθεύς.
 Τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένητ' ἀνήρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 Νέστωρ οἴος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
 στήσε δ' ἄγων ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.
 Οἱ δ' Ἄργός τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
 Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560 IB
 Τροϊζῆν' Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδωρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἴγινα Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὐθ' ἠγεμόνευε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένης, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φῶς 565
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος·
 συμπάντων δ' ἠγεῖτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον εὐκτίμενον πτολίεθρον
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον εὐκτιμένας τε Κλεωνάς, 570 IB
 Ὀρνεῖας τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρεΐαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἄτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολλὸ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νόροπα χαλκὸν
 κυδιῶων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἠρώεσσιν
 οὔνεκ' ἄριστος ἦεν πολὺ δὲ πλεῖστους ἄγε λαοὺς. 580 IB
 Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,

Φᾶρῖν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγειαὶ ἐρατεινάς,
 οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
 οἳ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεπορθῶς
 ὀτρύνων πόλεμον δέ· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590 IB
 Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ εὐκτιτον Αἰπὺ
 καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν εἰ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀεῖδοιεν κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδῆν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· 600 IB
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺ
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον Ἴν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 οἳ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίτην τε Στρατίνην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη 610 IB
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 Αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας εὐσσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
 Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔναιον 615
 ὄσσον ἐφ' Ὑρμίνην καὶ Μύρσινοσ ἐσχατόωσα
 πέτρην τ' Ὠλενίην καὶ Ἀλήσιον ἐντὸς ἔεργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστω
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθη 620 IB
 υἱὲς δὲ μὲν Κτεάτου, ὃ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδῆς
 υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.
 Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
 νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἄλλος Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηϊ
 Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότης Φυλεύς,
 ὃς ποτε Δουλίχιον δ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630 IB
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,

οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηγεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλτοπάρηοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὀλενον ἠδὲ Πυλήνην
 Χαλκίδα τ' ἀγχάλιον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν· 640 IB
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνήος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευεν, 645
 οἳ Κνωσόν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
 ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευε 650 IB
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλεΐδης ἠϋς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες 655
 Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἠγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βῆη Ἡρακλεΐη,
 τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος
 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660 IB
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρῳα κατέκτα
 ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος·
 αἴψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπεΐλησαν γὰρ οἳ ἄλλοι 665
 υἱέες υἰωνοὶ τε βίης Ἡρακλεΐδης.
 Αὐτὰρ ὁ γ' ἐς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχα·
 τριχθὰ δὲ ὄκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670 IB
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἵσας
 Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἳ εἶπετο λαός. 675
 Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθη
 Θεσσαλοῦ υἱὲ δῶο Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος·
 τοῖς δὲ τρήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680 IB
 Νῦν αὖ τοὺς ὄσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,

οἳ τ' Ἄλον οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῖνα νέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύνακα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνας καὶ Ἀχαιοί,
τῶν αὖ πενήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685
Ἄλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώνοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἠγήσαιο·
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠῦκόμοιο,
τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξεῖλετο πολλὰ μογήσας 690 IB
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγγεσιμώρους,
υἱέας Εὐνηοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
τῆς ὃ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα 695
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μῆλων,
ἀγγιχάλον τ' Ἀντρώνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖην,
τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἠγεμόνευε
ζῶδς ἐὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700 IB
καὶ δόμος ἠμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρόσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο 705
αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσίλαου
ὀπλότερος γενεῆ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων
ἦρος Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύονθ' ἠγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710 IB
Οἳ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν,
τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος πᾶσις ἔνδεκα νηῶν
Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715
Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδῶς
ἐπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πενήκοντα
ἐμβέβασαν τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. 720 IB
Ἄλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἱεὶς Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
ἐνθ' ὃ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆται ἄνακτος. 725
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730 IB
τῶν αὐθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε

ιητῆρ' ἀγαθῶ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν, 735
 οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
 τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἱ δ' Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὅρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,
 τῶν αὐθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης 740 IB
 υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἦματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνηέντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσαν·
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος 745
 υἱὸς ὑπερθύμιο Κορώνου Καινεΐδαο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ
 οἱ περὶ Δωδώνην δυσχεῖμερον οἰκί' ἔθεντο, 750 IB
 οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρησσὸν ἔργα νέμοντο
 ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
 οὐδ' ὅ γε Πηνειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠΰτ' ἔλαιον·
 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος Τενθηρόνος υἱός,
 οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναῖεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἠγεμόνευε,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· 760 IB
 τίς τὰρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην σύ μοι ἐννεπε Μοῦσα
 αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδησιν ἔποντο.
 Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμήλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὧς
 ὄτριχας οἰέτεας σταφύληρ| ἐπὶ νῶτον εἵσας· 765
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἅμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορευούσας.
 Ἄνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ' οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770 IB
 Ἄλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥήγγινι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
 τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος 775
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἐνθα καὶ ἐνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.
 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν ὡς εἴ τε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο· 780 IB
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὧς τερπικεραύνῳ

χωομένω ὄτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὄθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὧς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσον πεδίοιο. 785
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
 πᾶρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ Ἀλεγεινῇ·
 οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 πάντες ὀμηγερέες ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790 IB
 εἶσατο δὲ φθογγὴν υἱὶ Πριάμοιο Πολίτη,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴζε ποδωκείῃσι πεποιθὼς
 τύμβω ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
 δέγμενος ὀππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν εἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 795
 ὃ γέρον αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
 ὧς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίσστος ὄρωρεν.
 Ἴδῃ μὲν μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πω τοιόνδε τοσόνδ' εἰ λαὸν ὄπωπα·
 λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800 IB
 ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστν.
 Ἴκτορ σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὧδε δὲ ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνετω οἷσιν περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας.
 ἼΩς ἔφαθ', Ἴκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο·
 πᾶσαι δ' ὠήγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἐσσυτο λαὸς
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 810 IB
 ἼΕστι δὲ τις προπάραιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἦτοι ἀνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 ἔνθα τότε Τρώες τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. 815
 Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι.
 Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὐς πάϊς Ἀγχίσαιο
 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δῖ' Ἀφροδίτη 820 IB
 ἼΙδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δὺω Ἀντήνορος υἱε
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον ἼΙδης
 ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆποιο 825
 Τρώες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Πάνδαρος, ὃ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
 Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ 830 IB
 υἱε δὺω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων

ἦδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἕασκε
 στείγειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὰ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτιο.
 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
 καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὐθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ὑρτακίδης ὄν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγγεσιμῶρων 840 IB
 τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάασκον·
 τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ' ὄζος Ἄρηος,
 υἱε δὴ Λήθιοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
 Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρωσ
 ὄσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει 845
 Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν
 υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
 Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,
 Ἀξιοῦ οὐδ' ἀλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850 IB
 Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιαμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἱ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
 ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
 Κρωμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855
 Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
 Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστῆς·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860 IB
 ἐν ποταμῶ, ὅθι περ Τρῶας κεραῖζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδῆς
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήροισιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην
 υἱε Ταλαιαμένεος τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
 οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμῶλῳ γεγαῶτας.
 Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἱ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἠγησάσθην, 870 IB
 Νάστης Ἀμφίμαχος τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ' ἱεν ἠῦτε κούρη
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῶ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο διηέεντος.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Γ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὡς
 ἦν τε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό·
 αἴ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον
 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων 5
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
 ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
 Εὗτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην 10 Π
 ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 τόσσόν τις τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησσον πεδίοιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
 Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
 παρδαλέην ὄμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
 καὶ ξίφος· αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντα ἀρίστους
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι. 20 Π
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου μακρὰ βιβάντα,
 ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας
 εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
 σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
 ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείπην·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 30 Π
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ὡς δ' ὅτε τις τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροστος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὄχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
 ὡς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδου Τρώων ἀγερώχων
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.
 Τὸν δ' Ἐκτωρ νεῖκεσσαν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς ἠπεροπευτὰ
 αἶθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40 Π
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 Ἴη που καρχαλόωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 φάντες ἀριστήα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45
 Ἴη τοιῶσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶων
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληϊ τε παντί τε δήμῳ, 50 Π

δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηϊφίλον Μενέλαον;
 γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν·
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης
 ἢ τε κόμη τό τε εἶδος ὅτ' ἐν κονίησι μυγείης. 55
 Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δευδμήμονες· ἢ τέ κεν ἤδη
 λάϊνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἔκτορ ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν·
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἐστὶν ἀτειρῆς 60 Π
 ὅς τ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος ὅς ρά τε τέχνη
 νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι ἀτάρβητος νόος ἐστί·
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 65
 ὅσασα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο·
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70 Π
 ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἵπποβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναϊκα. 75
 Ὡς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
 μέσσου δουρὸς ἐλῶν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον· 80 Π
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τ' ἐγένοντο
 ἐσσυμένως· Ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε· 85
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον 90 Π
 οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 Ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 95
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
 Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε
 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς· 100 Π

ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 Οἴσετε ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῆ τε καὶ Ἥελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον·
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρων μετήσιν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. 110 Π
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 ἐλπόμενοι παύσασθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.
 Καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115
 Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύο κήρυκας ἔπεμπε
 καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι·
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἔπι γλαφυράς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίῳ. 120 Π
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν
 εἰδομένη γαλόῳ Ἀνηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀνηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων
 Λαοδικὴν Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἠ δὲ μέγαν ἴστων ὕφαινε 125
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμῶν·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130 Π
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυον Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
 οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφίλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχεΐησι μαχήσονται περὶ σεῖο·
 τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
 Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ
 ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων· 140 Π
 αὐτίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
 ὀρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύο ἔποντο,
 Αἰθρη Πιπθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις·
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ πεπνυμένῳ ἄμφω
 ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσι,
 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150 Π

ἐσθλοί, τεττίγεσσι ἐοικότες οἳ τε καθ' ὕλην
 δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσι·
 τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 Οἳ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155
 οὐ νέμεσις Τρώας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν·
 ἀλλὰ καὶ ὥς τοίη περ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο. 160 Π
 Ὡς ἄρ' ἔφρα, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσσαι φωνῆ·
 δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα φίλον τέκος ἴζευ ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοῦς τε φίλους τε·
 οὐ τί μοι αἰτίη ἐσσί, θεοὶ νῦ μοι αἰτιοὶ εἰσιν
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν· 165
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης
 ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε.
 Ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι,
 καλὸν δ' οὐτῶ ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὐτῶ γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε. 170 Π
 Τὸν δ' Ἑλένη μῦθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν·
 αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι φίλε ἐκυρὲ δεινός τε·
 ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὅπποτε δεῦρο
 υἱεῖ σῶ ἐπόμεν θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175
 Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεια ἠδὲ μεταλλάξ·
 οὐτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε. 180 Π
 Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο φώνησέν τε·
 ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον,
 ἦ ῥά νῦ τοι πολλοὶ δεδμηάτο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπάλους 185
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνοιο ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥά τότε ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἦματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί. 190 Π
 Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραῖός·
 εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκος ὅς τις ὄδ' ἐστί·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 Τεύχεα μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖῳ μιν ἔγωγε εἶσκω πηγεσιμάλῳ,
 ὅς τ' οἶων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200 Π

ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κранаῆς περ ἐούσης
 εἰδῶς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.
 Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
 ὦ γύναι ἢ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
 ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεὺς 205
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν
 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους, 210 Π
 ἄμφω δ' ἐζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἄλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
 παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 οὐδ' ἀφαμαρτοεπής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεὺς
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν αἰδρεῖ φωτὶ εἰοκῶς·
 φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτῶς. 220 Π
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν εἰοκῶτα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
 Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὃ γεραῖός· 225
 τίς τὰρ ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;
 τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο διὰ γυναικῶν·
 οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὦς 230 Π
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν ἐὺ γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην· 235
 δοιδῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 Ἥ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς,
 ἢ δεῦρῳ μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι, 240 Π
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὄνειδεα πόλλ' ἅ μοι ἐστίν.
 Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἴα
 ἐν Λακεδαιμόνι αὐθι φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστῳ θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ 245
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα καρπὸν ἀρούρης
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 ὄρσεο Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 250 Π

Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδίον καταβῆναι ἴν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγγείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἵπποβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
 Ὡς φάτο ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο. 260 Π
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον·
 τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς,
 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 Ὅρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χειρας ἔχευαν. 270 Π
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεςσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεόν αἰὲν ἄωρτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 Τοῖσιν δ' Ἄτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχών· 275
 Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε,
 Ἥελίος θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόςση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280 Π
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἦν τιν' ἔοικεν,
 ἧ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290 Π
 αὐθι μένων, ἧὸς κε τέλος πολέμοιο κιχέω.
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.
 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
 Ὡδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια
 ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὄδε οἶνος 300 Π

αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.
Ὦς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράϊαινε Κρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305
ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
ὀπποτέρῳ θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
Ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310 Π
ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
Τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον,
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε 320 Π
ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
τὸν δὲ ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ὦς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ
ἄψ ὀρώων· Πάριος δὲ θεῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. 325
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστῳ
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὁ γ' ἀμφ' ὄμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο.
Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 330 Π
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυῖας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν
οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος· ἦρμοσε δ' αὐτῷ.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ζῖφος ἀργυρόηλον
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Ὦς δ' αὐτῶς Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340 Π
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχῶντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
Καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
σεῖοντ' ἐγγείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345
Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερον ὄρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευζάμενος Διὶ πατρί· 350 Π

Ζεῦ ἄνα δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ζεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.
 Ἴη ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360 Π
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἄτρεΐδης δ' ὄμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
 Ἴη καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370 Π
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
 Καὶ νῦ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοδὸς ἴφι κταμένοιο· 375
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχειῇ.
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 ῥῖψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήρηες ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380 Π
 ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ,
 κὰδ δ' εἶς' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηῶεντι.
 Αὐτὴ δ' αὖ Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δὲ κίχανε
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περι δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν·
 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρηὶ δέ μιν εἵκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 εἰροκόμῳ, ἦ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοῶση
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 τῆ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι. 390 Π
 Κεῖνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορὸν δὲ
 ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
 Ὡς φάτο, τῆ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῆν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίει ἠπεροπεύειν;
 ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων 400 Π

ἄξεις, ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων·
 οὔνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὄϊζυε καὶ ἐ φύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.
 Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη· 410 Π
 κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄγε' ἄκριτα θυμῷ.
 Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη·
 μή μ' ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
 Ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῆτι φαεινῶ
 σιγῆ, πάσας δὲ Τρωᾶς λάθην· ἦρχε δὲ δαίμων. 420 Π
 Αἰ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἦ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425
 ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὄφελος αὐτόθ' ὀλέσθαι
 ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 Ἥ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430 Π
 σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρῃ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 ἐξαυτίς μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε
 παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι 435
 ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήης.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 μή με γύναι χαλεποῖσιν ὄνειδεσι θυμὸν ἔνιπτε·
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440 Π
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέιομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδέ γ' ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
 νήσῳ δ' ἐν Κραναῆ ἑμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῆ, 445
 ὧς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
 Ἥ ῥα, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κιῶν· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσι,
 Ἄτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ ἐοικῶς
 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450 Π

Ἄλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπικούροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου,
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἦν τιν' ἔοικεν,
 ἦ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 460 Π
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Δ

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο 1
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ εἰονοχόει· τοὶ δὲ χρυσεοὶς δεπάεσσι
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες·
 αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην 5
 κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
 δοῖαι μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεῶων
 Ἥρην τ' Ἀργεῖν καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη.
 Ἄλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὐτὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτη 10 ΙΔ
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἴομενον θανέεσθαι.
 Ἄλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἦ ῥ' αὐτίς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 Εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
 Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρην· 20 ΙΔ
 πλησίαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρην δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον εἶπες· 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἠδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ' ὄν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δὲ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούση, Πριάμῳ κακὰ τοῖο τε παισίν.
 Ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30 ΙΔ
 δαιμονίη τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐυκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὤμον βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40 ΙΔ
τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι·
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
αἶ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
Οὐ γὰρ μοὶ ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης
λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 50 ΙΔ
ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλτατά εἰσι πόλῃες
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκίην·
τάς διαπέρσαι ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
Εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰδῶ διαπέρσαι, 55
οὐκ ἀνύω φθονέουσ' ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,
καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
ἀμφοτέρον γενεῆ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60 ΙΔ
κέκλημα, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποεἶζομεν ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίη ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
Ἵως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθέ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70 ΙΔ
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
Ἵως εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα.
Οἷον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 75
ἢ ναύτησι τέρας ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
τῷ εἵκυϊ ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
κάδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶας θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 80 ΙΔ
ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίησι
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Ἵως ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85
ἦ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον

Λαοδόκῳ Ἀντηγορίδῃ κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ εἴ που ἐφεύροι.
 Εὖρε Λυκάονος υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων 90 ΙΔ
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ροάων·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦ ρά νύ μοί τι πίθοιο Λυκάονος υἱέ δαΐφρον.
 Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ κεν ἴδη Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἷον
 σῶ βέλει δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 Ἄλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100 ΙΔ
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστῳ Ζελεΐης.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθεν·
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐϋξοον ἰζάλου αἰγὸς 105
 ἀγρίου, ὃν ρά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρη.
 Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων, 110 ΙΔ
 πᾶν δ' εὖ λειψύνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἱῆς Ἀχαιῶν
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἷον. 115
 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα πτερόεντα μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμη πικρὸν οἴστον,
 εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 120 ΙΔ
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστῳ Ζελεΐης.
 Ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἴστος 125
 ὀξυβελῆς καθ' ὄμιλον ἐπιπέσθαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν Μενελάε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
 ἦ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
 Ἦ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροδὸς ὡς ὅτε μήτηρ 130 ΙΔ
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν ὄθ' ἠδέϊ λέξεται ὕπνω,
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν ὄθι ζωστήρος ὀχῆς
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ.
 Ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἴστος·
 διὰ μὲν ἄρ ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο

μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς ἔρκος ἀκόντων,
 ἧ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἷσατο καὶ τῆς.
 Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷστὸς ἐπέγραψε χροά φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς. 140 ΙΔ
 Ὡς δ' ὄτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίην
 Μηονίς ἠὲ Κάειρα παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφοτέρων κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145
 τοιοῖ τοι Μενέλαε μίανθην αἶματι μηροῖ
 εὐφύεες κνημαῖ τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
 Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 ῤίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηϊφίλος Μενέλαος. 150 ΙΔ
 Ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας
 ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
 Τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 φίλε κασίγνητε θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον 155
 οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
 ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἶμά τε ἀρνῶν
 σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν.
 Εἶ περ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160 ΙΔ
 ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξὶ τε καὶ τεκέεσσιν.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλόλῃ Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο, 165
 Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
 αὐτὸς ἐπισσεῖησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ Μενέλαε
 αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βίότιο. 170 ΙΔ
 Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 κὰδ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίπομεν
 Ἀργεῖην Ἐλένην· σέο δ' ὄστέα πύσει ἄρουρα
 κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
 Καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 καὶ δὴ ἔβη οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180 ΙΔ
 σὺν κεινῆσιν νηυσὶ λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθε

ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη φίλος ὦ Μενέλαε·
ἔλκος δ' ἠτήρ ἐπιμάσσεται ἢ δ' ἐπιθήσει 190 ΙΔ
φάρμαχ' ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
Ταλθύβι' ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἠτήρος,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν, 195
ὄν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐὺ εἰδῶς
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.
᾿Ως ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δὲ νόησεν 200 ΙΔ
ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίγες ἀσπιστάων
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵπποβότοιο.
Ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὄρσ' Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
ὄν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐὺ εἰδῶς
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.
᾿Ως φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε·
βὰν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι ξανθὸς Μενέλαος 210 ΙΔ
βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγγέραθ' ὄσσοι ἄριστοι
κυκλόσ', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν ὀϊστόν·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
Λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἢ δ' ὑπένερθε 215
ζῶμά τε καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος ὄθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστός,
αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδῶς
πάσσε, τὰ οἳ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
᾿Οφρα τοὶ ἀμπεπένοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220 ΙΔ
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίγες ἤλυθον ἀσπιστάων·
οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον
οὐδὲ καταπτώσσοντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225
Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιώοντας
Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρὶσχέμεν ὀππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230 ΙΔ
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίγας ἀνδρῶν·
καὶ ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παρὶστάμενος ἐπέεσσιν·
Ἄργεῖοι μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός, 235
ἀλλ' οἳ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο

τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροά γῦπες ἔδονται,
 ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὶν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 Οὓς τινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240 ΙΔ
 τοὺς μάλα νεικείσκει χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἐλεγχέες οὐ νυ σέβεσθε;
 τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἤντε νεβροί,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι
 ἐστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
 ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε.
 ἼΗ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν ἐνθά τε νῆες
 εἰρύατ' εὐπρυμοὶ πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ' αἶ κ' ὑμῖν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;
 ὡς ὁ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν· 250 ΙΔ
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιῶν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσαντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συὶ εἵκελος ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπῶλων
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἄλλοίω ἐπὶ ἔργῳ
 ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260 ΙΔ
 Εἶ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἶει
 ἔστηχ', ὡς περ ἐμοί, πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 Ἄλλ' ὄρσευ πόλεμον δ' οἷος πάρος εὐχεται εἶναι.
 Τὸν δ' αὐτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠύδα· 265
 Ἀτρεΐδῃ μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήηρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270 ΙΔ
 ἔσσειτ' ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ·
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιῶν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἤντε πίσσα
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
 ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἦλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηνῶν 280 ΙΔ
 δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάναι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶϊ μὲν· οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν· οὐ τι κελεύω·

αὐτὸ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
Αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
τὼ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος 290 ΙΔ
χερσὶν ὑφ' ἠμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
Ἦς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν
οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι
ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
Αἴμονά τε κρείοντα Βιάντά τε ποιμένα λαῶν·
ἰππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίη πολεμίζοι. 300 ΙΔ
Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοδρὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθῶς
οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
Ἦς δὲ κ' ἀνήρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτω.
Ἦδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τείχε' ἐπόρθεον
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔχοντες.
Ἦς ὁ γέρον ὀτρυνε πάλαι πολέμων ἐὺ εἰδώς· 310 ΙΔ
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ γέρον εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἶη·
ἀλλὰ σε γῆρας τεῖρει ὁμοῖον· ὡς ὄφελέν τις 315
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
Ἄτρεΐδῃ μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλομι καὶ αὐτὸς
ὥς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
Ἄλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320 ΙΔ
εἰ τότε κοῦρος ἔα νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάξει.
Ἄλλὰ καὶ ὡς ἰππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλῆ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
Αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶσσοῦσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμείο
ὀπλότεροι γεγάσι πεποιθασίν τε βίηφιν. 325
Ἦς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
Εὐρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μῆστωρες αὐτῆς·
αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330 ΙΔ
ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
ἔστασαν ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335
Τοὺς δὲ ἰδὼν νεῖκεσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον
τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340 ΙΔ
σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας
ἑστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
ὄππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
Ἔνθα φίλ' ὄπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα 345
οἴνου πινέμεναι μελιθδέος ὄφρ' ἐθέλητον·
νῦν δὲ φίλωσ χ' ὀρόωτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
ὑμείων προπάροιθε μαχοῖατο νηλεῖ χαλκῶ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἄτρεΐδη ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 350 ΙΔ
πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν ὄππὸτ' Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα;
ὄψαι αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη
Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
Τρῶων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις. 355
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
ὡς γνῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
οὔτε σε νεικεῖω περιώσιον οὔτε κελεύω·
οἶδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360 ΙΔ
ἦπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονεῖς ἅ τ' ἐγὼ περ.
Ἄλλ' ἴθι ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ' εἴ τι κακὸν νῦν
εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.
Ἵς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
Εὔρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα 365
ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
πάρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένηςος Καπανηῖος υἱός.
Καὶ τὸν μὲν νεΐκεσσαν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο 370 ΙΔ
τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηῖοισι μάχεσθαι,
ὡς φάσαν οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
Ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσηῆλθε Μυκῆνας
ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνεΐκει λαὸν ἀγείρων·
οἱ δὲ τότε ἑστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον· 380 ΙΔ
ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ὤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
Ἄσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖην,
ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεΐωνας 385
δαινομένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκλεΐης.

Ἐνθ' οὐδὲ ξεινός περ ἐὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μόνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390 ΙΔ
 Οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι κέντορες ἵππων
 ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες
 κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἠγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱός τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἴει οἶκον δὲ νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρεια μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400 ΙΔ
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 αἰδесθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο·
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ἄτρεΐδη μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι· 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο·
 τὼ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ. 410 ΙΔ
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῶ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ·
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηρώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
 τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
 Ἴη ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἀνακτος 420 ΙΔ
 ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυχηεῖ κῦμα θαλάσσης
 ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
 πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425
 κυρτὸν ἐὼν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἀλὸς ἄχνην·
 ὣς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 νωλεμέως πόλεμον δέ· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἠγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν, 430 ΙΔ
 σιγῇ δειδιότες σημαντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥς τ' ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρία ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν
 ἀζηχῆς μεμακυῖαι ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν, 435
 ὣς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·

οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολὺκλητοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες.
 Ὅρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440 ΙΔ
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
 ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450 ΙΔ
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὖρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.
 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασεΐης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460 ΙΔ
 αἰχμὴ χαλκεΐη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν,
 ἦριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ.
 Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελημένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή.
 Νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ
 πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470 ΙΔ
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
 ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
 ἠΐθεον θαλερὸν Σιμοεΐσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ιδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοεΐσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Πρῶτον γὰρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν 480 ΙΔ
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἰγείρος ὡς
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει
 λείη, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·

ἦ μὲν τ' ἄζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοεῖσιον ἐξενάριζεν
 Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὄξει δουρί. 490 ΙΔ
 Τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἐταῖρον
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἦριπε δ' ἄμφ' αὐτῶ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα
 ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκειάων. 500 ΙΔ
 Τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάριοιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσην· ἦ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκεῖη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 ὄρνυσθ' ἵπποδαμοὶ Τρῶες μηδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510 ΙΔ
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἠὲκόμοιο
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ᾤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια 515
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα μοῖρα πέδησε·
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
 Πείρωσ Ἰμβρασιδῆς ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520 ΙΔ
 Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
 κάμπεσεν ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάριοισι πετάσσας
 θυμὸν ἀποπνεύων· ὃ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἐβαλέν περ
 Πείροος, οὐτὰ δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἀγγίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἐγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξύ, 530 ΙΔ
 τῶ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι
 Θρηῆκες ἀκρόκομοι δολίχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ ἔ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
 ᾤσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. 535
 Ὡς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,

ἦτοι ὃ μὲν Θρηκῶν, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ἐνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνήρ ὀνόσαιτο μετελθῶν,
ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξείῃ χαλκῷ 540 ΙΔ
δινεύει κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
πρηγνῆες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ε

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο·
δαΐε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα 5
λαμπρὸν παμφαίησι λελουμένος ὠκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
ᾧρσε δέ μιν κατὰ μέσσον ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων
ἱεὺς Ἥφαιστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦστην 10 ΙΕ
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιον, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
Φηγεὺς ῥά πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
Τυδεΐδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον, 20 ΙΕ
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
Ἴππους δ' ἐξέλάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἱὲ Δάρητος
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θεοῦρον Ἄρηα· 30 ΙΕ
Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλήτα
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
ὡς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θεοῦρον Ἄρηα· 35
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἠγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἀρχὸν Ἀλιζῶνων Ὀδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρου·

πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρυ πῆξεν 40 IE
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο Μήηνος υἱὸν
 Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβόλακος εἰληλούθει.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχει μακρῷ 45
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον αἴμονα θήρης
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὀξυόεντι 50 IE
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη·
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμι' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολία ἦσιν τὸ πρὶν γε κέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος 55
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὕτασε δουρὶ
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν,
 ἤριπε δὲ πρηγῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60 IE
 τεύχειν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἵσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέροντο
 οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
 Τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων 65
 βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἦ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλυθ' ἀκωκῆ·
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.
 Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης Ἀντήνορος υἱὸν
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἦεν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ 70 IE
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι χαριζομένη πόσει ᾧ.
 Τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρί·
 ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75
 Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δῆμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον 80 IE
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
 αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετεῖη 85
 ἢ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 Θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικῶς
 χειμάρρῳ, ὃς τ' ὄκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,

οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων 90 IE
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης ὄτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζιῶν·
 ὣς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95
 θύνοντ' ἄμ πεδίον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἴψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἴστος,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100 IE
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 ὄρνυσθε Τρῶες μεγάθυμοι κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
 δῆθ' ἀνσχίσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
 ὤρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίθην. 105
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφιν
 ἔστη, καὶ Σθέnelον προσέφη Καπανηΐιον υἱόν·
 ὄρσο πέπον Καπανηΐάδῃ, καταβήσεο δίφρου,
 ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἴστόν. 110 IE
 Ὡς ἄρ' ἔφη, Σθέnelος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 πὰρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
 αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 Δῆ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 κλυθὶ μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνῃ, 115
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
 δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι Ἀθήνη·
 δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμῃν ἔγχεος ἐλθεῖν
 ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μὲ φησι
 δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο. 120 IE
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125
 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότης Τυδεύς·
 ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον ἢ πρὶν ἐπῆεν,
 ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
 τῷ νῦν αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται
 μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130 IE
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
 ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδεΐδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη
 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι· 135
 δῆ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος ὥς τε λέοντα
 Ὅν ρά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἶεσσι
 χραύση μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσση·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,

ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται· 140 IE
 αἷ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὃ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὣς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
 Ἔνθ' ἔλεν Ἀστυνοὸν καὶ Ὑπεύρονα ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί, 145
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
 πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
 Τοὺς μὲν ἕασ', ὃ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύειδον
 υἱέας Εὐρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος·
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὃ γέρον ἐκρίνατ' ὄνειρους, 150 IE
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε·
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἱε
 ἄμφω τηλυγέτω· ὃ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῶ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 Ἔνθ' ὃ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόνον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λειπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντε μάχης ἐκνοστήσαντε
 δέξατο· χηρωσται δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
 Ἔνθ' υἱέας Πριάμοιο δὺω λάβε Δαρδανίδαο
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160 IE
 Ὡς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄζη
 πόρτιος ἠὲ βοδὸς ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
 ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165
 Τὸν δ' ἴδεν Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
 βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴ που ἐφεύροι·
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 στή δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠῦδα· 170 IE
 Πάνδαρε ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἴστοι
 καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,
 οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
 Ἄλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χειῖρας ἀνασχῶν
 ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε 175
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν
 ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
 Τὸν δ' αὐτὴ προσέειπε Λυκάονος ἀγλαδὸς υἱός·
 Αἰνεΐα Τρῶων βουληφόρε χαλκοχιτώνων 180 IE
 Τυδεΐδη μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἵσκω,
 ἀσπίδι γινώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλεΐῃ,
 ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
 Εἰ δ' ὃ γ' ἀνήρ ὄν φημι δαΐφρων Τυδέος υἱός
 οὐχ ὃ γ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
 ἔσθηκ' ἀθανάτων νεφέλη εἰλυμένος ὦμος,
 ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 Ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
 δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλιοι·

καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῆϊ προΐαψεν, 190 IE
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοθήεις.
Ἴπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίην·
ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
πέπτανται· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι 195
ἐστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
Ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον αἰχμητὰ Λυκάων
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
ἵπποισίν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200 IE
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι δευοῖατο φορβῆς
ἀνδρῶν εἰλομένων εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
᾽Ως λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
Ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα
Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλῶν, ἡγείρα δὲ μᾶλλον.
Τῷ ῥα κακῆ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
ἤματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210 IE
ἠγεόμην Τρώεσσι φέρων χάριν Ἐκτορι δίῳ.
Εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς
εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην 215
χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220 IE
Ἄλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι
οἴοι Τρώοιοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο
κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
τῷ καὶ νῶϊ πόλιν δὲ σαώσετον, εἴ περ ἂν αὐτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
Ἄλλ' ἄγε νῦν μᾶστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι ὄφρα μάχωμαι·
ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
Αἰνεΐα σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵπῳ· 230 IE
μᾶλλον ὑφ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
οἴσετον, εἴ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
ἐκφερέμεν πολέμοιο τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235
αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσσει μώνυχας ἵππους.
Ἄλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵπῳ,
τὸν δὲ δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί.
᾽Ως ἄρα φωνήσαντες ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες

ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240 IE
 Τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τυδεΐδῃ Διόμηδες ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 ἄνδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι
 ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὃ μὲν τόξων ἐὺ εἰδῶς 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιο
 εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἐστ' Ἀφροδίτη.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτω
 θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης. 250 IE
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μή τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω.
 Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτῶσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτως 255
 ἀντίον εἴμι' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτὶς ἀποΐσετον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260 IE
 ἀμφοτέρῳ κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν ἐξ ἄντυγος ἠνία τεΐνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 Τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποιήν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
 τῆς γενεῆς ἔκλειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης
 λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη. 270 IE
 Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῷ δὲ δὺ' Αἰνεΐα δῶκεν μήστῳρε φόβοιο.
 Εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
 Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 καρτερόθυμε δαΐφρον ἀγαθοῦ Τυδέος υἱέ
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο πικρὸς οἰστός·
 νῦν αὖτ' ἐγγεῖρη πειρήσομαι αἶ κε τύχωμι.
 Ἥ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος 280 IE
 καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
 αἰχμῆ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 δηρὸν ἔτ' ἀνσχίσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας. 285
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη 290 IE
 ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνήν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι 295
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Αἰνεΐας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ
 δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσαιάτο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὧς ἀλκὶ πεποιθώς,
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη, 300 IE
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδεΐδης μέγα ἔργον ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος.
 Τῷ βάλεν Αἰνεΐαιο κατ' ἰσχίον ἐνθά τε μηρὸς 305
 ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
 θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὣσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 ἔσθη γνῦξ ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχειῇ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυψε. 310 IE
 Καὶ νῦ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἐὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήγχεε λευκῷ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν 315
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπῶλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἦ μὲν ἐὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
 τῶν ὧς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320 IE
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν ἐοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαΐζας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν ὀμηλικίης ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 ὧν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεί χαλκῷ 330 IE
 γιγνώσκων ὃ τ' ἀνακτις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τῶν αἰ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,
 ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξεί δουρὶ
 ἀβληγρῆν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερθέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο

ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340 IE
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 Ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἷον·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέη νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπῶλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δηϊοτῆτος·
 ἧ οὐχ ἄλλῃς ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἧ τέ σ' οἴω 350 IE
 ῥιγῆσειν πόλεμόν γε καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.
 Ὡς ἔφαθ', ἧ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴνεμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὀδύνησι, μελαίνετο δὲ χρῶα καλόν.
 Εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἦμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ·
 ἧ δὲ γνῦξ ἐριποῦσα κασιγνήτιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·
 φίλε κασίγνητε κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἴκωμαι ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί. 360 IE
 Λίην ἄχθομαι ἔλκος ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνήρ
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
 ἧ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,
 παρ δὲ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἠνία λάζετο χερσί, 365
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο θεῶν ἔδος αἰπὸν Ὀλυμπον·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἧ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη 370 IE
 μητρὸς ἑῆς· ἧ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐραניῶνων
 μαριδιῶς, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ;
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη· 375
 οὐτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἷον ὑπεξέφερον πολέμοιο
 Αἰνεΐαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται. 380 IE
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
 τέτλαθι τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 Τλῆ μὲν Ἄρης ὅτε μιν Ἴωτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῶ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυῆ περικαλλῆς Ἡερίβοια

Ἑρμῆα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390 IE
ἦδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμός ἐδάμνα.
Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἷστῶ τριγλώχινι
βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
Τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν οἷστόν, 395
εὗτέ μιν ὠτὸς ἀνὴρ υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν·
αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
κῆρ ἀχέων ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἷστός
ὦμῳ ἐνι στιβαρῶ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400 IE
Τῶ δ' ἐπὶ Παϊῶν ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
Σχέτλιος ὄβριμοεργὸς ὃς οὐκ ὄθεται αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.
Σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς
ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.
Τῶ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι, 410 IE
φραζέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη
ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν
ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδης ἰπποδάμοιο. 415
Ἥ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ·
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναί δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
Αἰ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθειζον.
Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420 IE
Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι ὅττι κεν εἴπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιεῖσα
Τρῶσιν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,
τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιιάδων ἐϋπέπλων
πρὸς χρυσῆ περόνη καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν. 425
Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην·
οὗ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμῆϊα ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἄρηι θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει. 430 IE
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεῖα δ' ἐπόρουσε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης,
γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ
Αἰνεῖαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὀμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

φράζεο Τυδεΐδη καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν 440 IE
ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
Ἵως φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.
Ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινό τε·
αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τευξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450 IE
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
Δὴ τότε θοῦρον Ἄρῃα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλήτα, 455
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
Τυδεΐδην, ὅς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
Ἵως εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460 IE
Τρῶας δὲ στίχας οὔλος Ἄρης ὄτρυνε μετελθὼν
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἠγήτορι Θρηκῶν·
υἷάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
ὦ υἱεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος
ἔς τί ἔπι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
κεῖται ἀνὴρ ὃν ἴσον ἐτίομεν Ἔκτορι δῖῳ
Αἰνεΐας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο·
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Ἵως εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470 IE
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα νεΐκεσεν Ἔκτορα δῖον·
Ἔκτορ πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες;
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
οἶος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.
Τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ' οἷ πέρ τ' ἐπικούροι ἔνειμεν.
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἦκω·
τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ Ξάνθῳ ἐπὶ δινήεντι,
ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480 IE
κὰδ δὲ κτήματα πολλὰ, τὰ ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευῆς.
Ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
οἶόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·
τύνη δ' ἔσθηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσι.
Μὴ πως ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
οἷ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.

Σοὶ δὲ χρῆ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ 490 IE
 ἀρχοὺς λισσομένω τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.
 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἴκτορι μῦθος·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὄξεα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη 495
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἄλωας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500 IE
 κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων
 ἄψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆς. 505
 Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἴρης ἐκάλυψε μάχη Τρώεσσι ἀρήγων
 πάντος· ἐποικόμενος· τοῦ δ' ἐκραιαίνεν ἐφετμὰς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
 Τρῶσιν θυμὸν ἐγειραὶ, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510 IE
 οἰχομένην· ἦ γὰρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 Αὐτὸς δ' Αἰνεΐαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι.
 Οὐ γὰρ ἕα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἴρης τε βροτολογὸς Ἴρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
 Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὄτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520 IE
 οὔτε βίας Τρώων ὑπεδεΐδισαν οὔτε ἰωκάς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλησιν εὐϊκότες ἅς τε Κρονίων
 νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι
 ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδησι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεια σκιόεντα 525
 πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
 ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων·
 ὦ φίλοι ἄνδρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 530 IE
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.
 Ἴη καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
 Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμου Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 τίον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 Τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 νειαιρῆ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·

δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ. 540 IE
 Ἐνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους
 υἷε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν ἐυκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὸν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
 ὃς τέκετ' Ὀρτίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἄνακτα·
 Ὀρτίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Τῶ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550 IE
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 ἀρνούμενω· τῶ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 Οἴω τῶ γε λέοντε δὴ ὄρεος κορυφῆσιν
 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
 τῶ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὄξεϊ χαλκῶ·
 τοίω τῶ χεῖρεςσιν ὑπ' Αἰνεΐαιο δαμέντε
 καππεσέτην, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῆσι. 560 IE
 Τῶ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ
 σεΐων ἐγγχείην· τοῦ δ' ὄτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνεΐαιο δαμείη.
 Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν
 μή τι πάθοι, μέγα δὲ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
 Τῶ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὄξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570 IE
 Αἰνεΐας δ' οὐ μεῖνε θεός περ ἐὼν πολεμιστῆς
 ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῶ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 αὐτῶ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575
 Ἐνθα Πυλαιμέναε ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἐσταότ' ἐγγχεῖ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα 580 IE
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην· ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους·
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
 Δηθὰ μάλ' ἐστήκει· τύχε γὰρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης·
 ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίησι·
 τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.

Τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὄρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς 590 IE
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνωώ,
 ἥ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθε. 595
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο
 στήνῃ ἐπ' ὠκυρόω ποταμῷ ἄλλα δὲ προρέοντι
 ἀφρῶ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὡς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ· 600 IE
 ὦ φίλοι οἶον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης βροτῶ ἀνδρὶ ἐοικώς.
 Ἀλλὰ πρὸς Τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 Ἐνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610 IE
 στήνῃ δὲ μάλ' ἐγγυὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἐμοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ υἴας.
 Τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαιήρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὄξεα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 Αὐτὰρ ὃ λάξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620 IE
 ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
 Δεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερῶχων,
 οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 οἳ ἐμέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν 625
 ὄσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην ἠϋν τε μέγαν τε
 ὄρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες 630 IE
 υἱὸς θ' υἰώνος τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Σαρπηδὸν Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δὲ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
 οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 ἀλλ' οἶόν τινά φασι βίην Ἡρακλεΐην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα θυμολέοντα·

ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640 IE
 ἔξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἴλιου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυῖας·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἴομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἴδαο περήσειν.
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
 Τληπόλεμ' ἦτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν
 ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
 ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650 IE
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὗχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.
 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655
 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῶ 660 IE
 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα
 ὅστέω ἐγχριμφοθεῖσα, πατῆρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησε 665
 μηροῦ ἐξερῦσαι δόρυ μείλινον ὄφρ' ἐπιβαίῃ
 σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ· 670 IE
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῶ· 675
 τὴν ῥά κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 Ἐνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἄλκανδρόν θ' Ἄλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 Καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ· 680 IE
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῶ
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
 Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
 νοστήσας οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ,

ἀλλὰ παρήϊξεν λελημένος ὄφρα τάχιστα 690 IE
 ὄσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 ἕκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
 ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς·
 αὐτίς δ' ἐμπνύνη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαιο
 ζώγρει ἐπιπνεύουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῆ
 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700 IE
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
 χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
 Ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζαν
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην θ' Ἑλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
 ὅς ῥ' ἐν Ἰλῆ νάεισκε μέγα πλούτοιο μεμηλῶς,
 λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
 ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710 IE
 Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἄτρυτόνῃ,
 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω 715
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἥ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720 IE
 Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιο·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θεῶς βάλε καμπύλα κύκλα
 χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέω ἄξονι ἄμφις.
 Τῶν ἦτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθε
 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι· 725
 πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περὶδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·
 δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
 ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περὶδρομοὶ ἀντυγές εἰσι.
 Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω
 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα 730 IE
 κάλ' ἔβαλε χρύσει· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἐάνδον πατρὸς ἐπ' οὔδει
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὁμοῖσιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
 δεινήν, ἣν περὶ μὲν πάντη Φόβος ἐστεφάνωται,

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἴωκή, 740 IE
 ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου
 δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν·
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος 745
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, οἷσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θεῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἄς ἔχον Ὕραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε 750 IE
 ἤμην ἀνακλιῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
 Τῆ ῥά δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 Ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη 755
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
 Ζεῦ πάτερ οὐ νεμεσίξῃ Ἄρη τάδε καρτερὰ ἔργα
 ὀσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μὰν ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 760 IE
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τίνα οἶδε θέμιστα;
 Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖην, 765
 ἦ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνησι πελάζειν.
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 770 IE
 ἤμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρόσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 775
 λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἰ δὲ βήτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 780 IE
 ἔστασαν ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν
 ἦ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἔνθα στᾶσ' ἦῦσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785
 ὃς τόσσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 αἰδῶς Ἀργεῖοι κάκ' ἐλέγχεα εἶδος ἀγητοῖ·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων

οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790 IE
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 Ὡς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδη δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ. 795
 Ἴδρῶς γὰρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπομόργνυ.
 Ἴππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἦψατο φώνησέν τε·
 ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γείνατο Τυδεύς. 800 IE
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς·
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·
 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν ὡς τὸ πάρος περ
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
 Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810 IE
 ἀλλὰ σευ ἦ κάματος πολυᾶϊξ γυῖα δέδυκεν
 ἦ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 γινώσκω σε θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 Οὔτέ τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων ἅς ἐπέτειλας·
 οὐ μ' εἷας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820 IE
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξείη χαλκῶ.
 Τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825
 Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ
 μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων, τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι·
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηϊ πρότω ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύψον δὲ σχεδίην μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα 830 IE
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
 ὃς πρόφην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἴηρι στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
 Ὡς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835
 χειρὶ πάλιν ἐρύσασ', ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄζων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἀνδρὰ τ' ἄριστον.

Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840 IE
 αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον Ὀχησίου ἀγλαὸν υἷον·
 τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μὴ μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης. 845
 Ὡς δὲ ἶδε βροτολογὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
 κεῖσθαι ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850 IE
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνία θ' ἵππων
 ἔγχει χαλκείῳ μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ὤσεν ὑπέκ δίφροιο ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.
 Δεύτερος αὖθ' ὠρμᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 ἔγχει χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα ὅθι ζωννύσκετο μήτηρ·
 τῆ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροῶ καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης
 ὅσσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860 IE
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ζυνάγοντες Ἄρης.
 Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
 δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.
 Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀῆρ
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσσαέος ὀρνυμένοιο, 865
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδῃ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 Καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος αἰτὴν Ὀλυμπον,
 πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς, 870 IE
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεῦ πάτερ οὐ νεμεσίζη ὀρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα,
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.
 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην 875
 οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 σοὶ τ' ἐπιπεύθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναιο παῖδ' ἀΐδηλον· 880 IE
 ἢ νῦν Τυδέος υἷον ὑπερφίαλον Διομήδεα
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
 ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Μὴ τί μοι ἄλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε.

Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890 IE
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον οὐκ ἐπεικτὸν
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῆ δάμνημ' ἐπέεσσι
τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
Ἄλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' αἴδηλος
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐραγιῶνων.
Ὡς φάτο, καὶ Παῖηον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.
Τῷ δ' ἐπὶ Παῖηον ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων 900 IE
ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
ὕγρον ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκώωντι,
ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
Τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἶματα ἔσσε· 905
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίῳν.
Αἰ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη
παύσασαι βροτολογιὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιῶων.

ΙΑΙΑΣ Ραψωδία Ζ

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ροάων.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἔρκος Ἀχαιῶν 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο
υἱὸν Ἐϋσώρου Ἀκάμαντ' ἠῦν τε μέγαν τε.
Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἶσω 10 IZ
αἰχμὴ χαλκεΐη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβη
ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι.
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὀδῶ ἔπι οἰκία ναίων. 15
Ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντίσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξε· 20 IZ
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
νηῖς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνή, 25
ἠ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάωνε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα

Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Ἀστυάλων δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30 IZ
 ἔγχει χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατνιόεντος εὐρρείταιο παρ' ὄχθας
 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρωσ 35
 φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
 Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἔλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ
 ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40 IZ
 πρὸς πόλιν, ἧ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηνῆς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβῶν ἐλίσσετο γούνων· 45
 ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται
 χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα
 εἶ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 50 IZ
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἠΐδα·
 ᾧ πέπον ᾧ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
 ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων; τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
 χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἴλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι. 60 IZ
 Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ
 αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθην ὤσατο χειρὶ
 ἦρῳ Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
 λάξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 ᾧ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
 μιμνέτω ὡς κε πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70 IZ
 νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.
 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Ἐνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς 75
 Πριαμίδης Ἐλενος οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὑμῖν μάλιστα

Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε, 80 IZ
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
 πάντη ἐποικόμενοι πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηϊοῖσι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέγει· 85
 Ἔκτωρ ἀτὰρ σὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῆ· ἦ δὲ ξυνάγουσα γεραιᾶς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρη
 οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο
 πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90 IZ
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 ὣς κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιου ἱρῆς
 ἄγριον αἰχμητὴν κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,
 ὄν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 Οὐδ' Ἀχιλλεῖα ποθ' ὤδέ γ' ἐδειδίμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὄν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100 IZ
 μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
 Ὡς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὄξεα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν. 105
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 110 IZ
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
 εἶπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι
 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας. 115
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν
 ἄντυξ ἠ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120 IZ
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τίς δὲ σὺ ἔσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
 σῶ θάρσει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας·
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανόισι μαχοίμην.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόβοργος 130 IZ
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανόισιν ἔριζεν·
 ὃς ποτε μαινομένοιο Διώνυσοιο τιθήνας
 σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσηῖον· αἶ δ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
 δύσεθ' ἄλδος κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν· 140 IZ
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 Εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ' ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
 Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηῦδα φαίδιμος υἱός·
 Τυδεΐδῃ μεγάθυμῃ τί ἢ γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
 οἴη περ φύλλων γενεὴ τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει ἢ δ' ἀπολήγει.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι ὄφρ' εὐ εἰδῆς 150 IZ
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλός τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἄργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.
 Τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο δῖ' Ἄντεια 160 IZ
 κρυπταδὴ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 Ἦ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηῦδα·
 τεθναίης ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ. 165
 Ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἶον ἄκουσε·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπε δὲ μιν Λυκίην δέ, πόρεν δ' ὅ γε σήματα λυγρὰ
 γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
 δεῖξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῷ ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170 IZ
 Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίην δὲ θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἵξε Ξάνθόν τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτε σῆμα ιδέσθαι
 ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
 πεφνέμεν· ἦ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων, 180 IZ
 πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο,
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 Τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἶκον δὲ νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190 IZ
 Ἄλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔσοχον ἄλλων
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195
 Ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροني Βελλεροφόντη
 Ἴσανδρὸν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείη μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἦ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200 IZ
 ἦτοι ὃ κάπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἄλατο
 ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ἴσανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἴππόλοχος δὲ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμπε δὲ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μέγ' ἄριστοι
 ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210 IZ
 Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὃ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 ἦ ῥα νῦ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός. 215
 Οἶνεὺς γὰρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον 220 IZ
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἑμοῖσι.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 Ἐγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἑμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπικούροι

κτείνειν ὄν κε θεός γε πόρη καὶ ποσσὶ κιχείω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὄν κε δύνηαι.
 Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230 IZ
 γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε καθ' ἵππων αἶξαντε
 χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο·
 ἔνθ' αὐτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε 235
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
 Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρεις
 εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
 καὶ πόσιαι· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240 IZ
 πάσας ἐξεῖης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε
 ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοιο 245
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ παῖδες
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι,
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοιο
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ γαμβροὶ
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοῖης ἀλόχοισιν· 250 IZ
 ἔνθά οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἴες Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 Ἄλλὰ μὲν' ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνεῖκω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεται αἶ κε πίησθα. 260 IZ
 Ἄνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι.
 Τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα μέγας κορυθαῖολος Ἐκτωρ·
 μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογυιώσης μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτουσι Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 Ἄλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν ἀολλίσσασα γεραιάς· 270 IZ
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
 τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλίου ἱρῆς

ἄγριον αἰχμητὴν κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχευ, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι ὄφρα καλέσσω 280 IZ
 αἶ κ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὣς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖο τε παισίν.
 Εἰ κεινὸν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω
 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου οἴζυος ἐκλελαθέσθαι. 285
 Ὡς ἔφαθ', ἣ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραιάς.
 Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλα ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 290 IZ
 ἦγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν·
 τῶν ἔν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 Αἶ δ' ὅτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρη,
 τῆσι θύρας ὤϊξε Θεανῶ καλλιπάρηος
 Κισσηῖς ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300 IZ
 Αἶ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνη χειρᾶς ἀνέσχον·
 ἦ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρηος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 πότνι Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι δῖα θεάων 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ
 ἦνις ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα. 310 IZ
 Ὡς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ὡς αἶ μὲν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἳ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες, 315
 οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος ἐν πόλει ἄκρη.
 Ἔνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320 IZ
 Τὸν δ' εὔρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶησι γυναιξίν
 ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
 Τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσαν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι· 325
 δαιμόνι' οὐ μὲν καλά χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῶ,
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος

μαρνάμενοι· σέο δ' εἶνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
ὄν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330 IZ
Ἄλλ' ἄνα μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἔκτορ ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον·
οὗ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω οὐδὲ νεμέσσι 335
ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρῃ προτραπέσθαι.
Νῦν δέ με παρῆπουσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
ὄρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὦδε καὶ αὐτῷ
λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340 IZ
ἦ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτεμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἴω.
Ὡς φάτο, τὸν δ' οὗ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηΐδα μελιχίοισι·
δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηγάνου ὀκρουέσσης,
ὥς μ' ὄφελ' ἦματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
ἔνθά με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
ἄνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350 IZ
ὃς ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
Τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.
Ἄλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ
δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
εἶνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.
Τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
μὴ με κάθις· Ἑλένη φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· 360 IZ
ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
Ἄλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δὲ ἐλεύσομαι ὄφρα ἴδωμαι 365
οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
Οὐ γὰρ οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
ἦ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὖ ναιετάοντας, 370 IZ
οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
ἀλλ' ἦ γε ζὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ ἐϋπέπλῳ
πύργῳ ἐφῆστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
Ἔκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν
ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῳῆσιν ἔειπεν· 375
εἰ δ' ἄγε μοι δμῳαὶ νημερτέα μυθήσασθε·
πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;

ἠέ πη ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθά περ ἄλλαι
 Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 380 IZ
 τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἔκτορ ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὐτέ πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἐνθά περ ἄλλαι
 Τρωαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὔνεκ' ἄκουσε
 τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἦ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει
 μαινομένη ἐῖκυϊα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
 Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ 390 IZ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς εὐκτιμένης κατ' ἀγυιάς.
 Εὗτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ
 Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίον δέ,
 ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα
 Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος 395
 Ἡετίων ὃς ἔβαιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση
 Θήβῃ Ὑποπλακίη Κιλίκεσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσσων·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ.
 ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα νήπιον αὐτῶς 400 IZ
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν ἀλίγκιον ἀστέρι καλῶ,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἔκτωρ.
 Ἦτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῆ·
 Ἀνδρομάχη δὲ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 δαιμόνιε φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἶη 410 IZ
 σεῦ ἀφαρματούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρὴ ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης
 ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάουσιν 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῶ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκρη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420 IZ
 Οἱ δὲ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 βουσίην ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὄϊεσσι.
 Μητέρα δ' ἢ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἄψ ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβῶν ἀπερείσι' ἄποινα,

πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430 IZ
 ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήης χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τείχος.
 Τρὶς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἀμφ' Αἴαντε δῦω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεῖα
 ἠδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἢ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων ἐν εἰδώς,
 ἢ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 Τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440 IZ
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶ κε κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρῶεσσι μάχεσθαι 445
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 Ἄλλ' οὐ μοι Τρῶων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω, 450 IZ
 οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἄγηται ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας· 455
 καὶ κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικεῖσεται ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἵπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας·
 Ἔκτορος ἦδε γυνὴ ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460 IZ
 Τρῶων ἵπποδάμων ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἡμᾶρ.
 Ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι. 465
 Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων πατρός φίλου ὅσπιν ἀτυχθεὶς
 ταρβήσας χαλκόν τε ἰδὲ λόφον ἵπποχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470 IZ
 Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
 αὐτὰρ ὁ γ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσὶν
 εἶπε δ' ἐπευξάμενος Δίτ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσι· 475
 Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμὸν ὧς καὶ ἐγὼ περ ἀριπρεπέα Τρῶεσσιν,

ὧδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου Ἴφι ἀνάσσειν·
καὶ ποτέ τις εἶποι πατρός γ' ὄδε πολλὸν ἀμείνων
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα 480 IZ
κτεινας δῆτιον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.
Ἵως εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
παῖδ' ἑόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε· 485
δαιμονίη μή μοί τι λήην ἀκαχίζεο θυμῷ·
οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ Ἄϊδι προΐαψει·
μοῖραν δ' οὐ τίνα φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὶν τὰ πρῶτα γένηται.
Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε 490 IZ
ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Ἵως ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἴκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἶκον δὲ βεβήκει 495
ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
Αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐ ναιετάοντας
Ἴκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσησιν ἐνῶρσεν.
Αἰ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἴκτορα ᾗ ἐνὶ οἴκῳ· 500 IZ
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἴξεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χειρὰς Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἐν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὁ γ', ἐπεὶ κατέδ' κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστ' ἑποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθῶς. 505
Ἵως δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ
δεσμὸν ἀπορρήξας θεῖη πεδίῳ κροαίνων
εἰωθῶς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ᾧμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαῖηφι πεποιθῶς 510 IZ
ρίμφα ἐγοῦνα φέρει μετὰ τ' ἠθεα καὶ νομὸν ἵππων·
ὧς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
τεύχεσι παμφαίνων ὧς τ' ἠλέκτωρ ἐβεβήκει
καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἴψα δ' ἔπειτα
Ἴκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν εὗτ' ἄρ' ἔμελλε 515
στρέψεσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
ἠθεῖ ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον ὧς ἐκέλευες;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ· 520 IZ
δαιμόνι' οὐκ ἄν τις τοι ἀνήρ ὧς ἐναΐσιμος εἴη
ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
ἀλλὰ ἐκὼν μεθειῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολλὸν πόνον εἵνεκα σεῖο. 525
Ἄλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
δώη ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰετιγενέτησι

κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Η

ὥς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἴκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν εὐξέστης ἐλάτησι 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τὸ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
ἔνθ' ἐλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος
Ἴρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηϊθόος καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10 IH
Ἴκτωρ δ' Ἴφιονῆα βάλ' ἔγχρ' ὄξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν
Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην
Δεξιιάδην ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων 15
ᾧμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐζασα
Ἴλιον εἰς ἱερῆν· τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων 20 IH
Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέστην παρὰ φηγῶ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα Διὸς θύγατερ μεγάλοιο
ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
ἦ ἴνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
δῶς; ἐπεὶ οὔ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται εἰς ὃ κε τέκμων 30 IH
Ἰλίου εὐρώσιν, ἐπεὶ ὧς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὕμιν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ᾧδ' ἔστω ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35
ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Ἴκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσειται οἴοθεν οἴος
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι, 40 IH
οἳ δὲ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἴκτορι δίῳ.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ' Ἴκτορος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
βουλὴν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιώσιν· 45

στη δὲ παρ' Ἴκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἴκτορ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε
 ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50 IH
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 ὣς γὰρ ἐγὼ ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
 ὣς ἔφαθ', Ἴκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· οἱ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι
 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο 60 IH
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναὶ
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἴη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φριξί
 ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἴκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν 70 IH
 εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλθετε
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὄν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἴκτορι δίῳ. 75
 ὣδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνοιο ἔλη ταναήκεϊ χαλκῶ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80 IH
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δώη δέ μοι εὐχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα σύλησας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κρεμῶω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
 ὄφρα ἐταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 85
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
 καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων
 νῆϊ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ὄν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἴκτωρ. 90 IH
 ὣς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ·
 αἶδεσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι·
 ὄψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε
 νείκει ὄνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῶ· 95

ὦ μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιῖδες οὐκέτ' Ἀχαιοί·
 ἧ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἴκτορος ἀντίος εἴσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε
 ἡμενοὶ αὐθι ἕκαστοι ἀκήριοι ἀκλεῆς αὐτως· 100 IH
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθε
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 ἔνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότιοιο τελευτή
 Ἴκτορος ἐν παλάμησιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆς Ἀχαιῶν,
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρῆ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ, 110 IH
 μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνωνι φωτὶ μάχεσθαι
 Ἴκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων, 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἴ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγησι
 δῆϊοῦ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος. 120 IH
 ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ
 αἴσιμα παρειπών, ὃ δ' ἐπέιθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
 ἧ κε μέγ' οἰμῶξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς 125
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεὴν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἴκτορι πάντας ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι 130 IH
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι
 ἠβῶμ' ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόφῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμοροι
 Φειᾶς παρ τείχεσσι τῆς Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135
 τοῖσι δ' Ἐρευθαλίῳ πρόμος ἴστατο ἰσόθεος φῶς
 τεύχε' ἔχων ὠμοῖσιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες
 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακρῷ, 140 IH
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κράτει γε,
 στενωπῷ ἐν ὀδῷ ὄθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη· 145

τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίωφι φίλῳ θεράποντι φορῆναι·
 τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150 IH
 οἷ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδεΐδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἶθ' ὣς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὑμέων δ' οἷ περ ἔασιν ἀριστιῆς Παναχαιῶν
 οὐδ' οἷ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἐλθεῖν. 160 IH
 ὣς νεΐκεσσ' ὁ γέρων, οἷ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος 165
 Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἷ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἔκτορι δίῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ· 170 IH
 κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές ὅς κε λάχησιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 καὶ δ' αὐτὸς ὄν θυμὸν ὀνήσεται αἶ κε φύγησι
 δηῖου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος. 175
 ὣς ἔφαθ', οἷ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκλήνης. 180 IH
 ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης ὄν ἄρ' ἠθελον αὐτοῖ
 Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 οἷ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος. 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἐδὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190 IH
 ᾧ φίλοι ἦτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἔκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ' ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὖχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἄνακτι
 σιγῇ ἔφ' ὑμείων ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται, 195

ἤε καὶ ἀμφοδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμψης·
 οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται
 οὐδέ τι ἰδρεΐη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε. 200 IH
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἴκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον. 205
 ὣς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,
 σεύατ' ἔπειθ' οἴος τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἴσιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέρας οὓς τε Κρονίων
 θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι. 210 IH
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὄρτο πελώριος ἔρκος Ἀχαιῶν
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦτε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215
 Ἴκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσε·
 ἄλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
 ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠὔτε πύργων
 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων 220 IH
 σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὑλῆ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον
 ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στή ῥα μάλ' Ἴκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα· 225
 Ἴκτορ νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεται οἴοθεν οἴος
 οἴοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
 ἄλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσινι ποντοπόροισι
 κεῖτ' ἀπομνήσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν· 230 IH
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν
 καὶ πολέες· ἄλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
 μή τί μευ ἠὔτε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε 235
 ἠὲ γυναικός, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὐ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαΐξαι μόθον ἵππων ὠκειάων· 240 IH
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ.
 ἄλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἐόντα
 λάθρη ὀπιπέυσας, ἄλλ' ἀμφοδόν, αἶ κε τύχωμι.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245

ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῶ.
 ἕξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
 ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥίνῳ σχέτο· δεύτερος αὐτε
 Αἴας διογενῆς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη. 250 IH
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
 σύν ῥ' ἔπεσον λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὐτάσε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διαπρὸ 260 IH
 ἦλυθεν ἐγγεῖη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκκειν αἶμα,
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχεῖη
 κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἐπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήγησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν ἀείρας
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270 IH
 βλάβη δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδι ἐγχιμφθεῖς· τὸν δ' αἴψ' ὄρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος πεπνυμένῳ ἄμφω·
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·
 μηκέτι παῖδε φίλῳ πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρῳ γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280 IH
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἰδαῖ' Ἔκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἂν οὗτος.
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Αἴαν ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος 290 IH
 σήμερον· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 νύξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
 ὥς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῦς,
 σούς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἐταίρους, οἳ τοι ἕασιν· 295

αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
αἷ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὄφρα τις ᾧδ' εἵτησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300 IH
ἤμην ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
ἠδ' αὐτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
σὺν κολεῶ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν· 305
τὼ δὲ διακρινθέντε ὃ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
ἦϊ', ὃ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δὲ χάρησαν,
ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστῳ ἀελπτέοντες σόον εἶναι· 310 IH
Αἴαντ' αὐθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέροντο,
τοῖσι δὲ βουὴν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι· 315
τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης· 320 IH
νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
ἦρος Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὃ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθνήσκει κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρροὸν ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχαὶ δ' Ἄϊδος δὲ κατῆλθον· 330 IH
τὼ σε χρή πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
βουσι καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακόμεν αὐτοὺς
τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὡς κ' ὄστέα παισὶν ἕκαστος
οἴκαδ' ἄγῃ ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν· 335
τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δεῖμομεν ὦκα
πύργους ὑψηλοὺς εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὐ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη· 340 IH
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
ἢ χ' ἵππον καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μή ποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρι· 345

δεινή τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρησι·
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγετ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350 IH
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῶ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ρέξομεν ὧδε.
 ἦτοι ὃ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο, 355
 ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντήνωρ σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτέον δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360 IH
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·
 ἀντικρὺ δ' ἀπόφῃμι γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμεν ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι. 365
 ἦτοι ὃ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν ὧς τὸ πάρος περ, 370 IH
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κήομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 380 IH
 ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
 τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρηος
 νῆϊ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὃ τοῖσι
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠτύτα κῆρυξ·
 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν 385
 ἠνώγει Πριάμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγανοὶ
 εἰπεῖν, αἴ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἠγάγετο Τροίηνδ'· ὧς πρὶν ὄφελλ' ἀπολέσθαι· 390 IH
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἦ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος αἴ κ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος εἰς ὃ κε νεκροὺς 395

κήομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400 IH
 μήθ' Ἐλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν
 ὣς ἦδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἴες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο·
 καὶ τότε ἄρ' Ἴδαϊον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405
 Ἴδαϊ' ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις
 ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίεμεν οὐ τι μεγαίρω·
 οὐ γάρ τις φειδῶ νεκῶν κατατεθνηῶτων
 γίγνεται· ἐπεὶ κε θάνωσι πυρὸς μειλισσέμεν ὄκα. 410 IH
 ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης,
 ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
 ἄγορρον δ' Ἴδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ' ἔλθοι 415
 Ἴδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
 στας ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὀπλίζοντο μάλ' ὄκα,
 ἀμφοτέρων νέκυάς τ' ἀγέμεν ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 ὀτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420 IH
 Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα 425
 δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 ὣς δ' αὐτῶς ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430 IH
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοῖλας ἐπὶ νῆας.
 ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίηον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῶ τάφρον ὄρυξαν 440 IH
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
 ὣς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445

Ζεῦ πάτερ, ἧ ρά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει,
 οὐχ ὀράας ὅτι δ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἦλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας; 450 IH
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες. 455
 ἄλλός κέν τις τοῦτο θεῶν δεῖσειε νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
 ἄγρει μὰν ὅτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 460 IH
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὣς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
 ὦς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 δύσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστησαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἴησονίδης Εὐνης,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἴησони ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 470 IH
 δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.
 ἔνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπέων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480 IH
 πρὶν πιεῖν πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Θ

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυτος
 ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θεάιναι, 5
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 μήτέ τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτέ τις ἄρσην
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10 IO

ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι
 πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπον δέ·
 ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα
 τῆλε μάλ', ἦχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 τόσσον ἔνερθ' Αἶδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνῶσεντ' ἔπειθ' ὅσον εἰμι θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοὶ ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι· 20 IΘ
 ἄλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δὲ
 Ζῆν' ὑπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι· αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμι θεῶν περὶ τ' εἴμι ἀνθρώπων.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 30 IΘ
 ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὑπατε κρειόντων
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἄλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ἄλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ' ὡς σὺ κελεύεις· 35
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ' ἢ τις ὀνήσει,
 ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
 τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι. 40 IΘ
 ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ
 ὠκυπέτα χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἰμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
 μαστίξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγῆς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα μητέρα θηρῶν
 Γάργαραν, ἔνθά τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυγαῖς.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν. 50 IΘ
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῆσι καθέζετο κύδει γαίων
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὐτῷ ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὀπλίζοντο 55
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι
 χρεοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠῆγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο 60 IΘ

σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σύν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65
 ὄφρα μὲν ἠὸς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο 70 IΘ
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 αἶ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν·
 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.
 ἔνθ' οὐτ' Ἴδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὐτ' Ἀγαμέμνων,
 οὔτε δὺ Αἴαντες μενέτην θεράποντες Ἄρηος·
 Νέστωρ οἴος ἔμιμνε Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν 80 IΘ
 οὔ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῶ
 δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὔκομοιο
 ἄκρην κὰκ κορυφῆν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν. 85
 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
 σύν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.
 ὄφρ' ὁ γέρον ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἴσσω, τόφρ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἔκτορα· καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν 90 IΘ
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὧς ἐν ὀμίλῳ;
 μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξῃ 95
 ἀλλὰ μὲν ὄφρα γέροντος ἀπάσομεν ἄγριον ἄνδρα.
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδεΐδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100 IΘ
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ γέρον ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει,
 ἠπεδανὸς δὲ νῦ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι 105
 οἴοι Τρώιοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνεΐαν ἐλόμην μῆστωρε φόβοιο.
 τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 110 IΘ

εἴσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμησιν.
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
 ἴφθιμοι Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνῳρ.
 τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἠνίοχον θεράποντα
 υἷον ὑπερθύμου Θηβαίου Ἴνιοπῆα 120 IΘ
 ἵππων ἠνί' ἔχοντα βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρου 125
 κεῖσθαι, ὃ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵπῳ δευέσθην σημάντορος· αἴψα γὰρ εὔρεν
 Ἴφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἠνία χερσίν.
 ἐνθά κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 130 IΘ
 καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠὔτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεεῖου καιομένοιο, 135
 τὼ δ' ἵπῳ δείσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφι·
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
 δεῖσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
 Τυδεΐδη ἄγε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ οὐ γινώσκεις ὃ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπειτ' ἀλκή; 140 IΘ
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει
 σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἶ κ' ἐθέλησι,
 δώσει· ἀνήρ δέ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης· 145
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἔκτωρ γὰρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορευῶν·
 Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.
 ὧς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών. 150 IΘ
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ·
 ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
 εἴ περ γὰρ σ' Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίῳνες
 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων, 155
 τῶν ἐν κονίησι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
 ὧς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
 αὐτίς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 ἠχῆ θεσπεσίη βέλεα στονόεντα χέοντο.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ· 160 IΘ

Τυδεΐδη περι μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἷξαντος ἐμεῖο
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναῖκας 165
 ἄξις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
 ὦς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριζεν
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170 IΘ
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 γιγνώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 νήπιοι οἱ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτὴν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι γένωμαι, 180 IΘ
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,
 ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
 Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ὦς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 Ξάνθέ τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Λάμπέ τε δῖε 185
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν
 Ἄνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
 οἴνον τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
 ἦ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι. 190 IΘ
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδτετον ὄφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων. 195
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
 ὦς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἦῤα· 200 IΘ
 ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
 πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί, 205
 Τρῶας ἀπάσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῆ.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
 Ἥρη ἀπτοεπές ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210 IΘ

ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφος ἔεργε
 πλῆθην ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι 215
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας εἵσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.
 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 220 IΘ
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῃ μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἧ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλεύῃ, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας 225
 εἴρυσαν, ἠγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 αἰδῶς Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοῖ·
 πῆ ἔβαν εὐχολαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἃς ὀπότην ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράσθε, 230 IΘ
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν
 Ἔκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέω. 235
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῆδ' ἄτη ἄσασας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
 νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα 240 IΘ
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξάλαπάξαι.
 ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσι εἶα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.
 ὧς φάτο, τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα, 245
 νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεςσι τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,
 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250 IΘ
 οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων
 εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260 IΘ

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκίην,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
 Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη, 265
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στή δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρωος
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὃ μὲν αὐθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 270 IΘ
 αὐτὰρ ὃ αὐτίς ἰὼν πάϊς ὧς ὑπὸ μητέρα δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
 ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἠδ' Ὁφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον,
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 στή δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 280 IΘ
 Τεῦκρε φίλη κεφαλή, Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
 καὶ σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερσὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ' ἢ ἐ δῶω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290 IΘ
 ἢ ἐ γυναῖχ', ἢ κέν τοι ὀμὸν λέχος εἰσαναβαῖνοι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδη κύδιστε τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι ὄση δύνამις γε πάρεστι
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὀκτὼ δὲ προέηκα τανυγλώχινας οἴστους,
 πάντες δ' ἐν χροῇ πῆχθεν ἀρηϊθῶων ἀΐζηων·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
 ἦ ῥα καὶ ἄλλον οἴστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν 300 IΘ
 Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
 υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο κατὰ στήθος βάλεν ἄῳ,
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπιυομένη τέκε μήτηρ
 καλὴ Καστιάνειρα δέμας εἴκυῖα θεῆσι. 305
 μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήπῳ
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἶαρινῆσιν,
 ὧς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἴστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
 Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός. 310 IΘ

ἄλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἄλλ' Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἴκτορος ἠνιοχῆα
 ἰέμενον πόλεμον δὲ βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
 Ἴκτορα δ' αἶνόν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυὺς ἐόντα
 ἵππων ἠνί' ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320 IΘ
 σμερδαλέα ἄγχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί,
 βῆ δ' ἄθυς Τεύκρου, βαλέειν δὲ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξεΐλετο πικρὸν οἶστον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἴκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῆς ἀποέργει 325
 αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίονεντι,
 ῥῆξε δὲ οἱ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γνυξ ἐριπῶν, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτιο πεσόντος, 330 IΘ
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῦο ἐρήρηες ἑταῖροι
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν· 335
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὣσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἴκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἠὲ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε ποσὶν ταχέεσσι διώκων
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει, 340 IΘ
 ὡς Ἴκτωρ ὠπάζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἴκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους
 Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιοῦ Ἄρηος.
 τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350 IΘ
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος οὐκέτι νῶϊ
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ·
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπῆ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
 Ἴκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατὴρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσι 360 IΘ

σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 ἦτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν
 εὐτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
 ἐξ Ἑρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο,
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ρέεθρα.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς, 370 IΘ
 ἦ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μὰν ὄτ' ἂν αὐτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπη.
 ἀλλὰ σὰ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἴκτωρ
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 380 IΘ
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἦ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρὸς ἐπ' οὔδει 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδῶσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390 IΘ
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θεῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἄς ἔχον Ἦραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε
 ἠμὲν ἀνακλιῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
 βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμον δέ. 400 IΘ
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυιώσω μὲν σφωῖν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλήθεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραινόσ· 405
 ὄφρα ἰδῆ γλαυκῶπις ὄτ' ἂν ᾗ πατρὶ μάχεται.
 Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἶπω.
 ὣς ἔφατ', ὄρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον. 410 IΘ

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
 πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ ἔα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
 ὧδε γὰρ ἠπειλήσῃ Κρόνου πάϊς, ἣ τέλει περ, 415
 γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτησι κεραυνός·
 ὄφρα ἰδῆς γλαυκῶπι ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχηαι. 420 IΘ
 Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
 αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅτι κεν εἶπῃ·
 ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη κύον ἀδεῆς εἰ ἐτεόν γε
 τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
 ἦ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγωγε
 νῶϊ ἐὼ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν·
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχη· κείνος δὲ τὰ ἄφρονέων ἐνὶ θυμῷ 430 IΘ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὧς ἐπιεικές.
 ὧς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·
 τῆσιν δ' ὄραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάπησιν,
 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
 αὐτὰ δὲ χρυσείοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμημένοι ἦτορ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλύμπον δὲ δῖωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440 IΘ
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει κατὰ λίτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 τίφθ' οὕτω τετίησθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄπτοι, 450 IΘ
 οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα
 πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 ὧδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ 455
 ἄψ ἐς Ὀλύμπον ἴκεσθον, ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
 ὧς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει· 460 IΘ

Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.
εἴ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465
ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ' ἢ τις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470 IΘ
ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη
ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὸν στρατὸν αἰχμητάων·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ
πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἦματι τῷ ὄτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται 475
στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος·
ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι
γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰάπετός τε Κρόνος τε
ἦμενοι οὐτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480 IΘ
τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἔγωγε
σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο 485
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν.
Τρῶσιν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδω φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη τρίλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.
Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ
νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπὶ δινήεντι, 490 IΘ
ἐν καθαρῷ ὄθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχου· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495
τῷ ὅ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρῶεσσι μετηύδα·
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500 IΘ
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπά τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα 505
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
ὡς κεν παννύχιοι μέσφ' ἦοῦς ἠριγενείης
καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἴκη,
μὴ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510 IΘ

φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
ἀλλ' ὡς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση
βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχει ὀξυόεντι
νηὸς ἐπιθρόσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος 515
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων
παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520 IΘ
πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
ὦδ' ἔστω Τρῶες μεγαλήτορες ὡς ἀγορεύω·
μῦθος δ' ὅς μὲν νῦν ὑγιῆς εἰρημένος ἔστω,
τὸν δ' ἠοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
ἔλπομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάζομεν ἡμέας αὐτούς,
πρῶτ' ἰδὲ ὑπιοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530 IΘ
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
εἴσομαι εἰ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
χαλκῶ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω
κεῖσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὧς
εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἦματα πάντα,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540 IΘ
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
ὡς Ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
δῆσαν δ' ἰμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἴσιν ἕκαστος·
ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545
καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,
σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
κνίστην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω. 549
οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας 553
εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην 555
φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
ἔκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόονες ἄκροι
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
πάντα δὲ εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δὲ τε φρένα ποιμήν·
τόσσα μεσηγνὴ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ροάων 560 IΘ
Τρῶων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἐκάστῳ
εἶατο πεντήκοντα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.

ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας
ἔσταότες παρ' ὄχεσφιν εὐθρονον Ἡῶ μίμνον. 565

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ι

ὥς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον 5
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα φῦκος ἔχευεν·
ὥς ἐδάϊζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἄτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κελεύων 10 Π
κλήδην εἰς ἀγορῆν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἴστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος
ἦ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ· 15
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20 Π
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
δὴν δ' ἄνεφ ἦσαν τετιηότες υἴες Ἀχαιῶν· 30 Π
ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἄτρεΐδη σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορῆ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι
φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
σκήπτρω μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
δαιμόνι' οὔτω που μάλα ἔλπει υἴας Ἀχαιῶν 40 Π
ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥς τε νέεσθαι
ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
ἐστᾶσ', αἶ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλὰί.
ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 45

εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νῶϊ δ' ἐγὼ Σθένελός τε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμων
 Ἴλιου εὐρωμεν· σὺν γὰρ θεῶ εὐλήλουθμεν.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἵπποτα Νέστωρ·
 Τυδεΐδη περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται ὄσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων.
 ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἶης
 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60 Π
 ἐξεῖπω καὶ πάντα δῖζομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει', οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυνέντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἄτρεΐδη σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές. 70 Π
 πλειῖα τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
 πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσειαι ὅς κεν ἀρίστην
 βουλήν βουλευῆς· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
 νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρραΐσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80 Π
 ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν,
 ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἷας Ἴαρος
 ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,
 ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν Λυκομήδεα δῖον.
 ἔπτ' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστω 85
 κοῦροι ἅμα στεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.
 Ἄτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα. 90 Π
 οἳ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 95

Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφισι βουλευῆσθα.
 τὼ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι, 100 Π
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
 εἶπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεταί ὅττι κεν ἄρχῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει
 οἷον ἐγὼ νοέω ἡμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν 105
 ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε διογενὲς Βρισηΐδα κούρην
 χρομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας
 οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἐγωγε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῶ
 εἶξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, 110 Π
 ἠτίμησας, ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπιθῶμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μελιχίοισι.
 τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας· 115
 ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. 120 Π
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας εἰκόσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνὴρ ὃς τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσά μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς
 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130 Π
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότε ἀπηύρων
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δὲ κεν αὐτε 135
 ἄστνυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140 Π
 εἰ δὲ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν οὐθαρ ἀρούρης
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δὲ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δὲ μοὶ εἰσι θύγατρεις ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτω
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα, 145

τάων ἦν κ' ἐθέλησι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἔῃ ἐπέδωκε θυγατρί·
ἐπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναίόμενα πτολίεθρα
Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν 150 Π
Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον
καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
πᾶσαι δ' ἐγγυὸς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
οἳ κέ ἐδωτίνησι θεὸν ὧς τιμήσουσι 155
καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο.
δημηθῆτω· Αἴδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος,
τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων·
καὶ μοι ὑποστήτω ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι 160 Π
ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
Ἄτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
εἰ δ' ἄγε τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι οἳ δὲ πιθέσθων.
Φοῖνιξ μὲν πρότιστα Διὶ φίλος ἠγησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων. 170 Π
φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέλεσθε,
ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἳ κ' ἐλεήση.
ὧς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.
αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμός,
ὀρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
δενδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180 Π
πειρᾶν ὡς πεπιθοῖεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ
ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν,
τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δὲ οἳ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ, 190 Π
δέγμενος Αἰακίδαην ὅποτε λήξειεν αἰείδων,
τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπῶν ἔδος ἔνθα θάασσεν.
ὧς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 195

τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον ἦ τι μάλα χρεώ,
 οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.
 ὣς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 200 Π
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγυς ἐόντα·
 μείζονα δὴ κρητῆρα Μενoitίου υἱὲ καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
 οἷ γὰρ φίλτατοί ἄνδρες ἐμῶ ὑπέασι μελάθρῳ.
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπειθεθ' ἑταίρῳ. 205
 αὐτὰρ ὅ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ συδὸς σιάλοιο ράχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, 210 Π
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα ἰσόθεος φώς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακιὴν στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσε,
 πάσσε δ' ἄλὸς θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπησε καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευε, 215
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλών ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσῆος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον ὄν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220 Π
 οἷ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἐντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
 χαῖρ' Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἵσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
 ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν, πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφὲς εἰσορόωντες
 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230 Π
 νῆας ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσειαι ἀλκῆν.
 ἐγγυς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶ
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει· Ἔκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Δίῃ, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεοὺς· κρατερῇ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμενοι Ἥῳ δῖαν· 240 Π
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηῶσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245

φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἐκάς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα εἰ μέμονάς γε καὶ ὄνέ περ υἷας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250 Π
 φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
 ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε πατήρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἦματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
 τέκνον ἐμὸν κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 δώσουσ' αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμενα δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260 Π
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας εἰκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἑπτὰ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 270 Π
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτὸς
 ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότε ἀπηύρα
 κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι 275
 ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δὲ κεν αὐτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280 Π
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας εἰκοσὶν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖν Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δὲ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶν οὐθαρ ἀρούρης
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δὲ οἱ εἰσι θυγατρεις ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,
 τῶν ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πά τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρί· 290 Π
 ἑπτὰ δὲ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν
 Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος· 295

ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὧς τιμήσουσι
 καί τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον 300 Π
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὧς
 τίσουσ'· ἧ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο·
 νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἷ ἔμμεναι Δαναῶν οὐς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 χρῆ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἧ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὧς τετελεσμένον ἔσται, 310 Π
 ὧς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Αἴδαο πύλησιν
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω 315
 οὐτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσ' αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἱῆ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργῶς. 320 Π
 οὐδὲ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὧς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρησι
 μάστακ' ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῆ,
 ὧς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἄπνους νύκτας ἴαυον, 325
 ἦματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων
 ἀνδράσι μαρνάμενος ὄρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τῶν ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330 Π
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσι
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῆ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἧ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠὔκομοιο;
 ἧ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340 Π
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
 τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται, ὧς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε
 μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345

ἀλλ' Ὀδυσσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῶ
εὐρείαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350 Π
ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἴκτορος ἀνδροφόνιο
ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον
οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τεύχεος ὀρνύμεν Ἴκτωρ,
ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν·
ἐνθά ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὀρμήν. 355
νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἴκτορι δίῳ
αὔριον ἰρὰ Διὶ ρέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι
νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλλα δὲ προερύσσω,
ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμῆλη,
ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360 Π
νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶη κλυτὸς ἐννοσίγαιος
ἦματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
ἄλλον δ' ἐνθὲνδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους πολίων τε σίδηρον
ἄξομαι, ἄσπ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
αὐτίς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης· τῶ πάντ' ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω
ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοὶ 370 Π
εἴ τίνα που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσιν
αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὄψα ἰδέσθαι·
οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργων·
ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτίς 375
ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος
ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὐφρένας εἶλετο μητίετα Ζεὺς.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρδὸς αἴση.
οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη
ὅσά τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380 Π
οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
αἶ θ' ἐκατόμυυλοὶ εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστας
ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων
πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτη κάλλος ἐρίζοι,
ἔργα δ' Ἀθηναίη γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι· 390 Π
οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ἦν γὰρ δὴ με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
πολλαὶ Ἀχαιίδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε 395

κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται,
 τῶν ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντα μνηστῆν ἄλοχον εἰκυῖαν ἄκοιτιν
 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτίησατο Πηλεὺς· 400 Π
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτίησθαι εὐ ναιόμενον πτολίεθρον
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἴας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνι πετρηέσση. 405
 ληῖστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα,
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειϊστή
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα 410 Π
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δέ.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὄκα τέλος θανάτοιο κιχεῖη.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμων
 Ἴλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. 420 Π
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἢ κέ σφιν νῆάς τε σαῶν καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδέ γ' ἐτοίμη 425
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο ἐμεῦ ἀπομνησίσαντος·
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὖριον ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430 Π
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν·
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 εἰ μὲν δὴ νόστόν γε μετὰ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσι 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἦματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
 νήπιον οὐ πω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο 440 Π
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριτρεπέες τελέθουσι.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοισι
 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς 445

γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἠβώοντα,
οἶον ὄτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν 450 Π
μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἴν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' ὄϊσθεις
πολλὰ κατηράτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῶς,
μὴ ποτε γούνασιν οἴσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν 455
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς
Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνηια.
ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς 462
πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἧ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι, 465
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαον· 470 Π
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὄτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
καὶ τότε ἔγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
ρήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
ρέϊα, λαθῶν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμφάς τε γυναῖκας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχώροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα μητέρα μήλων
ἔς Πηλῆα ἀναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480 Π
καὶ μ' ἐφίλησ' ὥς εἴτε πατήρ ὄν παῖδα φιλήσῃ
μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ
οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
πρίν γ' ὄτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
πολλάκι μοι κατέδουσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490 Π
οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
τὰ φρονέων ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
ποιεῦμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λαιγὸν ἀμύνης. 495
ἀλλ' Ἀχιλλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσι

λοιβῆ τε κνίση τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι 500 Π
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆη καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο
 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἦ δ' ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
 ὃς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510 Π
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ ἄτην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεῖς ἀποτίση.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἦ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
 Ἄτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσί περ ἔμπτῃ·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520 Π
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἠρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοί τε πέλοντο παράρρητοί τ' ἐπέεσσι.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι οὐ τι νέον γε
 ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530 Π
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἔρανηης,
 Κουρητῆς δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσε
 χωσαμένη ὃ οἱ οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας, 535
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
 ἦ λάθετ' ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἦ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα
 ὤρσεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνήος ἀλωήν· 540 Π
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνήος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι· 545
 τόσσοις ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἦ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολλὸν κέλαδον καὶ αὐτὴν
 ἀμφὶ συδὸς κεφαλῆ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἄρηι φίλος πολέμιζε, 550 II
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·
 ἄλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυσ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἄλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἴδεώθ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε· καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης, 560 II
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνῃν καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖεν ὁ μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 τῇ ὁ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτιο φόνιοι,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἄλοία
 κικλήσκουσ' Αἴδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν
 πρόχῃν καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570 II
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβησφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὀππόθι πίοτατον πεδίον Καλυδῶνος ἐρανῆς,
 ἔνθά μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλῆς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδιοι,
 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580 II
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο
 σείων κολλητὰς σανίδας γουνούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἄλλ' οὐδ' ὅς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζῶνος παράκοιτις 590 II
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅς' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστν ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυεν κακὸν ἦμαρ
 εἷξας ᾗ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἦμυνε καὶ αὐτῶς.

ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μὴ δέ σε δαίμων 600 Π
 ἐνταῦθα τρέψει φίλος· κάκιον δέ κεν εἶη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώρων
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει πόλεμόν περ ἀλαλκῶν, 605
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Φοῖνιξ ἄττα γεραιῆ διοτρεφὲς οὐ τί με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰς ὃ κ' αὐτμῆ 610 Π
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 μὴ μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 Ἄτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρή
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κ' ἐμὲ κήδη· 615
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμωνων
 εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηφι
 φρασσόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἢ κε μένωμεν.
 ἢ καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ 620 Π
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μῦθοιο τελευτῆ 625
 τῆδ' ἔ γ' ὀδῶ κρανεέσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρή μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα
 οἷ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν
 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἐταίρων 630 Π
 τῆς ἢ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποινήν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 635
 ποινήν δεξαμένῳ· σοὶ δ' ἄληκτόν τε κακόν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,
 αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπώροφιοι δέ τοί εἰμεν 640 Π
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κήδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι ὄσσοι Ἀχαιοί.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰσαο μυθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ ὀππότε κείνων
 μνήσομαι ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἄτρεΐδης ὡς εἶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·

οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος 650 Π
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἴκτορα δῖον
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῆ ἐμῆ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἴκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἴω. 655
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶῃσι κέλευσε
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε 660 Π
 κώεά τε ῥῆγός τε λινόιο τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἦῶ δῖαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδὲ μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
 Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρης. 665
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφιδι ἐϋζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς
 Σκυῖρον ἐλὼν αἰπεῖαν Ἐνυῆος πτολίεθρον.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέροντο.
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεοῖσι κυπέλλοις υἴες Ἀχαιῶν 670 Π
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἕκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 εἶπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
 ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
 ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν; 675
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680 Π
 ὄππως κεν νῆάς τε σαῶς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπεῖλησεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι
 νῆας εὐσσέλμους ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆετε τέκμωρ 685
 Ἴλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο, ὡς γὰρ ἀνώγει, 690 Π
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐρίον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
 δὴν δ' ἄνεφ' ἦσαν τετιηότες υἴες Ἀχαιῶν· 695
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·

νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηνορήσιν ἐνήκας. 700 Π
 ἄλλ' ἤτοι κείνον μὲν ἐάσομεν ἢ κεν ἴησιν
 ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται ὀππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγη καὶ θεὸς ὄρη.
 ἄλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες 710 Π
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Κ

ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖδον παννύχιοι μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
 ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠὔκομοιο 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὡς πυκίν' ἐν στήθεσσι ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός. 10 ΙΚ
 ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Ἴλιόθι πρὸ
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑψόθ' ἐόντι Δίῃ, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊῶν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20 ΙΚ
 ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσι δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
 ὡς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῶ 25
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε· μή τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πουλὸν ἐφ' ὑγρὴν
 ἦλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῆφιν ἀείρας 30 ΙΚ
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ.

τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὄμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρύμνη· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθῶν. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κορύσσειαι; ἢ τιν' ἑταίρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον
 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθῶν 40 IK
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε
 κερδαλέης, ἢ τίς κεν ἐρύσσειται ἠδὲ σαώσει
 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν. 45
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἐκλυον αὐδήσαντος
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέμερ' ἐπ' ἤματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱᾶς Ἀχαιῶν
 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50 IK
 ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημι μελησέμεν Ἀργείοισι
 δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἶ κ' ἐθέλησιν 55
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοῖατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἴδομενῆος ὀπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60 IK
 πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἠδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἦε θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;
 τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐθι μένειν, μὴ πως ἀβροτάζομεν ἀλλήλοισιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἢ κεν ἴησθα καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι 70 IK
 Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.
 ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτεύλας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὖρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 εὐνῆ ἔνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο 75
 ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
 πᾶρ δὲ ζῶσθῆρ κείτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
 ζώννυθ' ὄτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
 ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας 80 IK
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεεῖντο μύθῳ·
 τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι,

ἤε τιν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἑταίρων;
 φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ; 85
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
 γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς εἰς ὃ κ' ἀὔτημῃ
 ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90 IK
 πλάζομαι ὧδ' ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γάρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95
 ἀλλ' εἶ τι δραινείς, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσονται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθονται.
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶαται· οὐδέ τι ἴδμεν 100 IK
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοιήσωσι μάχεσθαι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 οὐ θην Ἴκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελεεῖ, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψη φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγειρομένῳ ἄλλοις
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
 ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110 IK
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν
 ἀντιθέον τ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴ περ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω 115
 ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖώ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120 IK
 πολλάκι γὰρ μεθιεῖτε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι
 οὔτ' ὄκνω εἴκων οὔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμήν.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐς σὺ μεταλλάξ. 125
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κίχησόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 οὔτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγη. 130 IK
 ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικέεσσαν

διπλῆν ἑκταδίην, οὐλῆ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὄξεϊ χαλκῶ, 135
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ
 φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε· 140 IK
 τίφθ' οὐτῶ κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρεῖὸν τόσον ἵκει,
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ·
 διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 μὴ νεμέσσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 145
 ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν ὃν τ' ἐπέοικε
 βουλάς βουλευεῖν, ἢ φευγέμεν ἢ ἐμάχεσθαι.
 ὣς φάθ', ὃ δὲ κλισίην δὲ κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτοῦς.
 βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον 150 IK
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπῆ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοῶν ἀγραύλοιο, 155
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παρστάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ,
 λᾶξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε νεΐκεσέ τ' ἄντην·
 ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωτεις;
 οὐκ αἶεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο 160 IK
 εἶαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
 ὣς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.
 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν 165
 οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
 πάντη ἐποικόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170 IK
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποικόμενος καλέσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖὸν βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβίωναι.
 ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν 175
 ἄνστησον· σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος· εἴ μ' ἐλεαίρεις.
 ὣς φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλιο ποδηνεκές, εἶλετο δ' ἔγχος.
 βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἦρωσ.
 οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180 IK
 οὐδὲ μὲν εὗδοντας φυλάκων ἠγήτορας εὗρον,
 ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
 ὣς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐλῇ

θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
 ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
 ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίον δὲ γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὀππὸτ' ἐπὶ Τρώων αἴσιον ἰόντων.
 τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190 IK
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 οὔτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
 αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
 ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμματιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο
 ἐν καθαροῦ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων· ὅθεν αὐτίς ἀπετρέπεται ὄβριμος Ἴκτωρ 200 IK
 ὀλλύς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφασκον·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερέηνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ φίλοι οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐφ' αὐτοῦ
 θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρωῶας μεγαθύμους 205
 ἔλθειν, εἴ τινά που δηῖον ἔλοι ἐσχατόωντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσι, ἢ μεμάασιν
 αὐτὶ μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς. 210 IK
 ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσειται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῆ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Νέστορ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 220 IK
 ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σύν τε δὴ ἐρχομένω καὶ τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν
 ὅπως κέρδος ἔη· μούνοσ δ' εἴ πέρ τε νοήση 225
 ἀλλά τέ οἱ βράσσω τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
 ἠθέλετην Αἴαντε δὴν θεράποντες Ἄρης,
 ἠθέλε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθέλε Νέστορος υἱός,
 ἠθέλε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230 IK
 ἠθέλε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

Τυδείδη Διόμηδες ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται ὄν κ' ἐθέλησθα, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
 μηδὲ σὺ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
 καλλεῖπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἴκων
 ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
 ὣς ἔφατ', ἔδδισεν δὲ περὶ ξανθῶ Μενελάω. 240 IK
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θεῖοιο λαθοίμην,
 οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνων
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δὲ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
 τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσασαίμεν, ἐπεὶ περιοῖδε νοῆσαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Τυδείδη μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μήτέ τι νείκει·
 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορευεῖς. 250 IK
 ἄλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεταί, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχων δὲ πλέων νύξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
 ὣς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
 Τυδείδη μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
 φάσγανον ἄμφηκες· τὸ δ' ἐὸν παρὰ νῆϊ λέλειπτο·
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταῖτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηνῶν.
 Μηριόνης δ' Ὀδυσσῆϊ δίδου βῖον ἠδὲ φαρέτρην 260 IK
 καὶ ξίφος, ἀμφὶ δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἰμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήιον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορηῖναι. 270 IK
 δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
 τῶ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγυὸς ὀδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι 275
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
 κλυθὶ μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινόμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι Ἀθήνη, 280 IK
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσῃ.
 δεῦτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος Ἄτρυτόνη·
σπεῖό μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδέϊ δίῳ 285
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ὁ μελίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέρμερα μῆσατο ἔργα
σὺν σοὶ διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290 IK
ὡς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καὶ με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
ἀδμήτην, ἦν οὖ πω ὑπὸ ζυγὸν ἦγαγεν ἀνὴρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
ὡς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
βάν ῥ' ἴμεν ὡς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν
ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασεν Ἔκτωρ
εὐδεῖν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300 IK
ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινήν ἀρτύνετο βουλήν·
τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
δώρω ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
δώσω γὰρ δίφρὸν τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους 305
οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν
ὅς τίς κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἢ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες 310 IK
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσι
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.
ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Εὐμήδεος υἱὸς
κῆρυκος θεῖοιο πολύχρυσος πολύχαλκος, 315
ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
αὐτὰρ ὁ μῦθος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
ὃς ῥα τότε Τρῳσὶν τε καὶ Ἔκτορι μῦθον ἔειπεν·
Ἔκτορ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι. 320 IK
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὄμοσσον
ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἴκωμαι 325
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
βουλὰς βουλευεῖν ἢ φευγέμεν ἢ ἐμάχεσθαι.
ὡς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὄμοσσεν·
ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330 IK
Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαῖεῖσθαι.
ὡς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
αὐτίκα δ' ἄμφ' ὄμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,

ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄζυν ἄκοντα, 335
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἔκτορι μῦθον ἀποίσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340 IK
 οὗτός τις Διόμηδες ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἢ τίνα συλήσων νεκῶν κατατεθνηῶτων.
 ἀλλ' ἐῷ μέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐζαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσι,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιελεῖν
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστρ' ἀλύξῃ.
 ὣς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
 κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὄκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν. 350 IK
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὄσσόν τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
 ἡμιόνων· αἰ γάρ τε βοῶν προφερέστεραὶ εἰσιν
 ἐλκόμεναι νεοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·
 τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι πάλιν Ἔκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
 γῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὣς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῦω κύνε εἰδότε θήρης 360 IK
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκῶς,
 ὣς τὸν Τυδεΐδης ἠδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδεΐδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεῦτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσω προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἢ ἐ μὲν' ἢ ἐ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370 IK
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὸν ὄλεθρον.
 ἢ ῥα καὶ ἔγχος ἀφήκεν, ἐκῶν δ' ἡμάρτανε φωτός·
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμων ἐϋξου δουρὸς ἀκωκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
 βαμβαίνων· ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων· 375
 χλωρὸς ὑπαὶ δειούς· τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηῦδα·
 ζῶγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κ' ὑμῖν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα 380 IK
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 πῆ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἶος 385
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ τίνα συλήσων νεκῶν κατατεθνηώτων;
 ἢ σ' Ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπιγλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;
 τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα· 390 IK
 πολλῆσίν μ' ἄτησι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἔκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,
 ἠγῶγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενῶν σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι 395
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτω ἀδηκότες αἰνῶ.
 τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400 IK
 ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς
 ἵππων Αἰακίδαο δαίφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἔκτορα ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 ἄσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσι, ἢ μεμάασιν
 αὐτὴ μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δέ 410 IK
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσὶ,
 βουλάς βουλεύει θεῖου παρὰ σήματι Ἴλου 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι ἦρως
 οὐ τις κεκριμένη ρύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη
 οἷ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασσέμεναί τε κέλονται 420 IK
 ἀλλήλοισι· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
 εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶσται οὐδὲ γυναῖκες.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὐδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δειπέ μοι ὄφρα δαείω. 425
 τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Δόλων Εὐμήδεος υἱός·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι 430 IK
 καὶ Φρύγες ἵππομαχοὶ καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον

Θρήϊκες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες ἔσχατοι ἄλλων·
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς πάϊς Ἴδιονῆος. 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί·
 ἄρμα δέ οἱ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια θαῦμα ιδέσθαι
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθητοῖσιν ἔοικεν 440 IK
 ἄνδρεςσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἠέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο
 ἠὲ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί. 445
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῶ·
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἠὲ μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 450 IK
 ἠὲ διοπτρεύσων ἠ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμεις ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.
 ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' ἀχένα μέσσον ἔλασσε 455
 φασγάνῳ αἴξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι δῖος Ὀδυσσεὺς 460 IK
 ὑπόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑπόσ' αἰείρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε
 συμμάρψας δόνακας μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τὼ δὲ βήτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴζον ἰόντες. 470 IK
 οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῶ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἰμάσι δέδεντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
 οὗτός τοι Διόμηδες ἀνήρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίφασκε Δόλων ὄν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους· 480 IK
 ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς

ἄορι θεινομένων, ἐρυθθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν 485
 αἴγεσιν ἢ οἶεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούση,
 ὦς μὲν Θρήϊκας ἀνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱὸς
 ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ὄν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε, 490 IK
 τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν ὄπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπήυρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
 τὴν νύκτ' Οἰνεΐδαο πάϊς διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειπεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 τόξῳ ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν 500 IK
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
 αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας, 505
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 εἶος δ' ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 νόστου δὴ μνήσαι μεγαθύμου Τυδέος υἱέ
 νῆας ἐπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης, 510 IK
 μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγειρήσιν θεὸς ἄλλος.
 ὦς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θεᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 515
 ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,
 ὥρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας
 ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι, 520 IK
 ἀνδράς τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῆσιν,
 ὣμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὄρτο κυδοιμὸς
 θυνότων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα
 ὅσσ' ἀνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε Διὶ φίλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 530 IK
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Νέστορ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες

ψεύσομαι, ἧ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει. 535
 αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 οὐ πῶ πάν εἴρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540 IK
 καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισι·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 εἶπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
 ὅπως τοῦσδ' ἵππους λάβητον καταδύντες ὄμιλον 545
 Τρώων, ἧ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας.
 αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
 αἰεὶ μὲν Τρώεσσι ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάξω παρὰ νηυσὶ γέρον περ ἐὼν πολεμιστής·
 ἀλλ' οὐ πῶ τοίους ἵππους ἴδον οὐδέ νόησα. 550 IK
 ἀλλὰ τιν' ὑμῖν ὄϊω δόμενα θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν 555
 ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἶδε
 ἵππους δωρήσασθαι, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε γεραῖε νεήλυδες οὐς ἐρεεῖνεις
 Θρηϊκίοιο· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, πᾶρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560 IK
 τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἔκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαοί.
 ὣς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
 καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδω κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσι
 φάτην ἐφ' ἱππεΐῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
 νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἕναρα βροτόεντα Δόλωνος 570 IK
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαι' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνω ἐφίζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσόμενοι λειβὸν μελιηδέα οἶνον.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Α

ἤως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θαῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακίτηϊ νῆϊ μελαίνῃ, 5
ἦ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοῖ ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας
εἴρυσαν ἠγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτει χειρῶν
ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10 ΙΑ
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νόροπα χαλκόν.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20 ΙΑ
πεύθετο γὰρ Κύπρον δὲ μέγα κλέος οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25
κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεις ἐκάτερθ' ἴρισσιν εὐκότες, ἄς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
χρῦσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30 ΙΑ
ἀργύρεον χρυσεόισιν ἀορτήεσσιν ἀρηρός.
ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν
καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἰκοσι κασσιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο. 35
τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμὸς τε Φόβος τε.
τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
τρεις ἀμφιστρεφές ἐνὸς ἀχένος ἐκπεφυῖαι. 40 ΙΑ
κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῶ
ὄξεα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη 45
τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκίηνης.
ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔῳ ἐπέτελλεν ἕκαστος
ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἠῶθι πρό. 50 ΙΑ

φθάν δὲ μέγ' ἰπήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἰππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἤκεν ἐέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὔνεκ' ἔμελλε
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν. 55
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὧς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60 ΙΑ
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστὴρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυνεφέα σκιάοντα,
 ὧς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ 65
 λάμφ' ὧς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἱ δ', ὧς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὧς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70 ΙΑ
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώνοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὧς
 θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγγανε μαρναμένοιισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ἐκάστω
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
 πάντες δ' ἠπιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατὴρ· ὃ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80 ΙΑ
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίωv
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντάς τ' ὀλλυμένους τε.
 ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνήρ ὀπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄδος τέ μιν ἴκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἴμερος αἰρεῖ,
 τῆμος σφῆ ἀρετῆ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας 90 ΙΑ
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιάνορα ποιμένα λαῶν
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Οἴληα πλήξιππον.
 ἦτοι ὃ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσθη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιῖδυσε χιτῶνας· 100 ΙΑ

αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσόν τε καὶ Ἄντιφον ἐξενάριζων
νῆε δὺω Πριάμοιο νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
Ἄντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι, 105
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ 110 ΙΑ
γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηϊδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
ἦ δ' εἰ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφι
χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
καρπαλίμως δ' ἦϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραιομεῖσαι ὄλεθρον 120 ΙΑ
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμη
υἷας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα
οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
τοῦ περ δὴ δὺο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
τῶ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὥς
Ἀτρεΐδης· τῶ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην· 130 ΙΑ
ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται
χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 135
ὥς τῶ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν
ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέφ' Ὀδυσῆϊ 140 ΙΑ
αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοῦς,
νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὁ δ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε 145
χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' ἀνχένα κόψας,
ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ὄθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
τῆ ρ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150 ΙΑ

ἵππεῖς δ' ἵππηας· ὑπὸ δέ σφισιν ὄρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὄρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων
 χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
 ὣς δ' ὅτε πῦρ αἴδηλον ἐν ἀζύλῳ ἐμπέσῃ ὕλη, 155
 πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἳ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὄρμῃ·
 ὣς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας 160 ΙΑ
 ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἳ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσι πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἳ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
 μέσσον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκλήγων ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170 ΙΑ
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
 οἳ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς,
 ἅς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δὲ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὣς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἳ δ' ἐφέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν. 180 ΙΑ
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
 ἴξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πιδηέσσης
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν· 185
 βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἔκτορι μῦθον ἐνίσπες·
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηϊοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 190 ΙΑ
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἠ δουρὶ τυπεῖς ἠ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
 κτείνειν εἰς ὃ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἰρήν.
 εὔρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἔκτορα δῖον
 ἐσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Ἔκτορ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε 200 ΙΑ

Ζεύς με πατήρ προέηκε τειν τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἄν μὲν κεν ὄρᾳς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 μάρνασθαι δηϊοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 205
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπείς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὖσσελμους ἀφίκηαι
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.
 ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210 ΙΑ
 Ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
 ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.
 ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειπῶν ἐπικούρων. 220 ΙΑ
 Ἴφιδάμας Ἀθηνοριδῆς ἠϋς τε μέγας τε
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβόλακι μητέρι μήλων·
 Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα
 μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας,
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐς Ἴλιον εἰληλούθει· 230 ΙΑ
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἔνερθε
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χεῖρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρω ἀντομένη μόλιβος ὡς ἐτράπετ' αἰχμὴ.
 καὶ τό γε χεῖρὶ λαβῶν εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσασατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240 ΙΑ
 ὡς ὁ μὲν αἰθῆτι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 αἴγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν
 πρεσβυγενῆς Ἀθηνοριδῆς, κρατερόν ῥά ἐπένθος
 ὀφθαλμοῦς ἐκάλυψε κασιγνήτιο πεσόντος. 250 ΙΑ

στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην ἀγκῶνος ἔνερθε,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι δ' Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεῖ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὕτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260 ΙΑ
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήνορος υἴες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265
 ὄφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὄξεϊαι δ' ὀδύνας δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀν ὠδίνουσας ἔχη βέλκος ὄξυ γυναῖκα
 δριμύ, τό τε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι 270 ΙΑ
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὡς ὄξεϊ ὀδύνας δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
 ὡς ἔφαθ', ἠνιόχος δ' ἴμασεν καλλίτριχας ἵππους 280 ΙΑ
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
 Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 285
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὐχος ἄρησθε. 290 ΙΑ
 ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
 ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεύε Τρῶας μεγαθύμους
 Ἔκτωρ Πριαμίδης βροτολοιγῶ ἴσος Ἄρηϊ. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλη,
 ἦ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζεν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300 ΙΑ

Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον
 Αἴσυμνόν τ' Ὠρόν τε καὶ Ἴππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὡς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
 ἀργεστᾶο Νότιο βαθείη λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρῶφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
 ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἔκτορι δάμινατο λαῶν.
 ἔνθά κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 310 ΙΑ
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἔμ' ἴσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 ἔσσεται εἰ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἔκτωρ. 315
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἠέ περ ἡμῖν.
 ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἄφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε 320 ΙΑ
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
 τῷ δ' ἄν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325
 ὡς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον.
 ἔνθ' ἐλέτην δίφρὸν τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω
 υἱε δῦω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκε 330 ΙΑ
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήγορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτιο.
 τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδῶν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
 Ἴππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπεύροχον ἐξενάριζεν. 335
 ἔνθά σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340 ΙΑ
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἶος φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἔκτωρ δ' ὄξυν νόησε κατὰ στίχας, ὄρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρῶων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἔκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξόμεσθα μένοντες.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350 ΙΑ

ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
 οὐδ' ἴκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἔκτωρ δ' ὄκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 στή δὲ γυνὴ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὄχετ' ἐρωήν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταεῖσατο γαίης
 τόφρ' Ἔκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360 ΙΑ
 δουρὶ δ' ἐπαῖσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ὧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θὴν σ' ἐξάνυ γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὄν κε κίχαι.
 ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο
 Τυδεΐδῃ ἐπιτόξα τιταίνετο ποιμένι λαῶν, 370 ΙΑ
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὄμων
 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε 375
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἠδὺν γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα·
 βέβληται οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι 380 ΙΑ
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασιν ἰόνθ' ὡς μηκάδες αἴγες.
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τοξότα λωβητῆρ κέρα ἀγλαὲ παρθενοπίττα 385
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιός καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχεαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκιδος οὐτιδανοῖο. 390 ΙΑ
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἠὲ γυναῖκες. 395
 ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
 ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ. 400 ΙΑ

οἴωθι δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἶ κε φέβωμαι
 πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον αἶ κεν ἀλώω 405
 μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὃς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἔνι τὸν δὲ μάλα χρεῶ
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ' ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον. 410 ΙΑ
 εἶος ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 σεύωνται, ὃ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἴσسونται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἐόντα,
 ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο
 Τρῶες· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420 ΙΑ
 οὔτασεν ὄμον ὑπερθεὺς ἐπάλμενος ὀξείῃ δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἶξαντα
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ
 αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σώκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν ἰσόθεος φῶς,
 στήθεϊ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο 430 ΙΑ
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησι
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμόν ὀλέσσης.
 ὡς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθη.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖα ἔργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε
 Παλλὰς Ἀθηναίη μυχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἶ οὔ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440 ΙΑ
 ἄ δεῖλ' ἢ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρῶεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἦματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλω. 445
 ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρυ πῆξεν
 ὄμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσῶν· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ὦ Σῶχ' Ἴππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο 450 ΙΑ

φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἄ δειλ' οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 ὠμησταὶ ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες. 455
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.
 ὣς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460 ΙΑ
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἑταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἄρηι φίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγυὺς ἐόντα·
 Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν 465
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴκετ' αὐτῆ
 τῷ ἰκέλη ὡς εἴ ἐ βιώατο μούνον ἐόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μὴ τι πάθησιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεῖς 470 ΙΑ
 ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
 ὣς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὔρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὡς εἴ τε δαφοῖνοὶ θῶες ὄρεσφιν 475
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνήρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
 φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκύς οἴστος,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμει σκιερῶ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων 480 ΙΑ
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὃ δάπτει·
 ὡς ῥα τότε ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ. 485
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠὔτε πύργον,
 στῆ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἶος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρώεσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον 490 ΙΑ
 Πριαμίδην νόθον υἷον, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίον δὲ κάτεισι
 χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας 495
 ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει,
 ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἔκτωρ
 πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῆ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500 ΙΑ

Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει μέρμερα ρέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὲκόμοιο 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 τῷ ῥα περιδείσαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510 ΙΑ
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
 ἄγρει σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, πᾶρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστα ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
 ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν. 515
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, πᾶρ δὲ Μαχάων
 βαῖν' Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μᾶστιξεν δ' ἵππους, τὸ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520 ΙΑ
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 Ἔκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἔκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηγέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμιξέει ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525
 Αἴας δὲ κλονεῖ Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὦμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν. 530 ΙΑ
 ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μᾶστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἴοντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἄπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰετὶ δίφρον, 535
 ἄς ἄρ' ἀπ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἰετὶ ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δὲ ἴετο δῦναι ὄμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 αὐτὰρ ὃ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540 ΙΑ
 ἔγχεϊ τ' ἄορι τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε· 544
 στήθεσσι δὲ ταφῶν, ὀπίθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον, 545
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου θηρὶ ἐοικῶς
 ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὣς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῶται,
 οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῆαρ ἐλέσθαι 550 ΙΑ
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων

ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὡς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦτε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὄτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ρόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες 560 ΙΑ
 τύπτουσιν ροπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῆ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὡς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο. 565
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θοᾶς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ 570 ΙΑ
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροᾶ λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο λιλαιόμενα χροδὸς ἄσαι.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκνοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στήθεα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580 ΙΑ
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἴστῳ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 στήτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔφημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590 ΙΑ
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
 ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὅμοισι κλίναντες
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας.
 στήθεα μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595
 ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊάϊ ἵπποι
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακίττει νηϊ 600 ΙΑ
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰώκά τε δακρυόεσσαν.

αἶψα δ' ἑταῖρον ἔδον Πατροκλῆα προσέειπε
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολεν Ἴσος Ἄρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή·
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605
 τίπτέ με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἐμεῖο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 διε Μενoitιάδῃ τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ
 νῦν οἴω περι γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῖω γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός· 610 ΙΑ
 ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε Διὶ φίλε Νέστορ' ἔρειο
 ὄν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 ἦτοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι· 615
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέειθεθ' ἑταίρω,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620 ΙΑ
 ἐξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτῶνων
 στάντε ποτὶ πνοιῆν παρὰ θῖν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκείῳ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἦν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον οὐνεκα βουλή ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν εὐξοον, ἀτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάναον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῶ ὄψον, 630 ΙΑ
 ἠδὲ μέλι γλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
 πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσεῖος ἦλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλεῖον ἔδον, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἴκυῖα θεῆσιν
 οἶνω Πραμνεῖω, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε, 640 ΙΑ
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κυκείῳ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο ἰσόθεος φώς·
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἶπέ τε μῦθον·
 οὐχ ἔδος ἐστὶ γεραιᾷ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι
 ὄν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650 ΙΑ
 γινώσκω, ὀρόω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.

νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ.
εὖ δὲ σὺ οἶσθα γεραιᾷ διοτρεφές, οἶος ἐκεῖνος
δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 655
τίπτε τὰρ ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱᾶς Ἀχαιῶν,
ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται; οὐδέ τι οἶδε
πένθεος, ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660 ΙΑ
οὕτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστῳ·
τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἔσθλος ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἐλεαίρει. 665
ἧ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμῆ ἴς
ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
εἶθ' ὣς ἠβόοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη 670 ΙΑ
ὡς ὀπότε Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα
ἔσθλον Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκε,
ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσι
ἔβλητ' ἐν πρώτοιισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
κὰδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περιτρέσαν ἀγροῖῳται.
ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλὴν
πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα 680 ΙΑ
πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῶν εἴσω
ἐννύχιοι προτὶ ἄστρ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέφ' πόλεμον δὲ κίοντι.
κῆρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι 685
τοὺς ἴμεν οἴσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη·
οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν·
ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη 690 ΙΑ
τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἕκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
δώδεκα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες
ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο. 695
ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῦ μέγ' οἰῶν
εἶλετο κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφι
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700 ΙΑ
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας

κάσχεθε, τὸν δ' ἔλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν δ' γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
ἐξέλειτ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. 705
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστῳ
ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
πανσυδίη· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710 ΙΑ
ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις αἰπεῖα κολώνη
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
τὴν ἀμφестρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδῖον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἵπεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι 720 ΙΑ
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ διᾶν
ἱπῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
ἔνθεν πανσυδίη σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
αὐτὰρ Ἀθηναίη γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι, 730 ΙΑ
καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἀμφέσταν δὴ ἄστῳ διαρραῖσαι μεμαῶτες·
ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
εὔτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
συμφερόμεσθα μάχη Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740 ΙΑ
ἢ τόσα φάρμακα ἦδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.
τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
ἦριπε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
ἠγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαϊνῇ λαίλαπι ἴσος,
πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
φῶτες ὀδᾶξ ἔλον οὐδᾶς ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
καὶ νύ κεν Ἄκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750 ΙΑ
εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων

ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
 κτεινόντες τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὄθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760 ΙΑ
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὣς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε Μενόϊτιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἦματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε,
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐ ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν. 770 ΙΑ
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόϊτιον εὔρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρία καῖε βοδὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἶθομένοις ἱεροῖσι. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοδὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε,
 ξείνιά τ' εὐ παρέθηκεν, ἅ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780 ΙΑ
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὕμμ' ἄμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδί γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενόϊτιος Ἄκτορος υἱός· 785
 τέκνον ἐμὸν γενεῆ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς,
 πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
 ὡς ἐπέτελλ' ὃ γέρων, σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790 ΙΑ
 ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφροني αἶ κε πίθηται.
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ εἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 800 ΙΑ
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ρεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 ὦς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδαην Ἀχιλλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύης θεῖοιο
 ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνά σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχαστο βωμοί,
 ἔνθά οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
 διογενῆς Εὐαϊμονίδης κατὰ μηρὸν οἴστῳ 810 ΙΑ
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 ἄ δειλοὶ Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ὦς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρωος,
 ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί, 820 ΙΑ
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΰδα·
 οὐκέτι διογενὲς Πατρόκλεες ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσειται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἴστον, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε 830 ΙΑ
 ἐσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἴομαι ἔλκος ἔχοντα
 χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος 835
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρρη.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τὰρ εἶο τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρωος;
 ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερέηνιος οὖρος Ἀχαιῶν· 840 ΙΑ
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
 ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβῶν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρη
 ὄξυ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν 845
 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἦ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Μ

ὥς δὲ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 5
ἦλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας·
ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ρύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι Ἀχιλλεὺς 10 IM
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὄσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 15
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φύλιν ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.
ὄσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλα δὲ προρέουσι,
Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε 20 IM
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ρόον· ἦε δ' ἄρα Ζεὺς 25
συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θεΐη.
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρίαιναν
ἠγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεΐλια κύμασι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον, 30 IM
αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
κὰρ ρόον, ἧ περ πρόσθεν ἴεν καλλίρροον ὕδωρ.
ὥς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει 35
τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν'· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μᾶστιγι δαμέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο
Ἔκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη· 40 IM
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένει βλεμεαίων·
οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
ἀντίον ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς
αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45
ταρβεί οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηορή δὲ μιν ἔκτα·
ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὄππῃ τ' ἰθύσῃ τῇ εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὥς Ἔκτωρ ἀν' ὄμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους
τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι 50 IM

τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρω
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περήσαι
 ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφές περι πᾶσαν
 ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἴστασαν υἷες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ρέα ἵππος ἐϋτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.
 δῆ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἴκτορα εἶπε παραστάς· 60 IM
 Ἴκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
 ἠ δὲ μάλ' ἀργαλήη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν,
 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἵπευσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
 ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοισι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70 IM
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῆ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄσπορον προτὶ ἄστῳ ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες· 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἴκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ' εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
 ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἴκτορι μῦθος ἀπήμων, 80 IM
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἴκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν ἅμ' Ἴκτορ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90 IM
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἴκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγῆνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφοβος θεοειδῆς
 υἷε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως 95
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο
 Αἰνεΐας, ἅμα τῷ γε δὴ Ἄντηνορος υἷε
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100 IM

Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι 105
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελητημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθειλ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν 110 IM
 αὔθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσι
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἂν ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχει Ἴδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαιο.
 εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλησιν 120 IM
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὄξεα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκ ἔτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὖρον ἀρίστους
 υἴας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου υἴα κρατερὸν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντίηα βροτολογῶ ἴσον Ἄρηϊ. 130 IM
 τῶ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 ἔστασαν ὡς ὅτε τε δρῦες οὖρεςσιν ὑψικάρηνοι,
 αἶ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα
 ῥίζησιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 ὡς ἄρα τῶ χεῖρεςσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον βόας αὔας
 ὑπόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῶ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140 IM
 οἱ δ' ἦτοι εἶος μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τῶ αἴξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην 145
 ἀγροτέροισι σύεσσιν εὐοικότε, τῶ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῶ τ' αἴσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην
 πρυμνήν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται· 150 IM

ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυπόρων· νηφάδες δ' ὡς πῖπτον ἔραζε,
 ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς νέφεα σκιάοντα δονήσας
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρη·
 ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὔρον αὔτευν 160 IM
 βαλλομένων μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δῆ ῥα τότε ὤμωξεν καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
 Ἴσσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηῦδα·
 Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χειρᾶς ἀάπτους.
 οἱ δ', ὡς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὀδῶ ἔπι παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170 IM
 ὡς οἱ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δῦ' ἐόντε
 χάσασθαι πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἀλῶναι.
 ὡς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἴκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλησιν· 175
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεύσαι·
 πάντη γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχῆατο θυμὸν
 πάντες ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάρροθοι ἦσαν. 180 IM
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
 ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης
 δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥήξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ 185
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα·
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριζεν.
 υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος
 Ἴπτόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 αὐτὶς δ' ἐκ κολοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ 190 IM
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον ἐπαΐξας δι' ὀμίλου
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἴαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρη.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα, 195
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἴκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρω.
 ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν 200 IM

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων
 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶν ἔτ' ἀσπαίροντα, καὶ οὐ πῶ λήθετο χάρμης,
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὴν
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε 205
 ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσφ' δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἴκτορα εἶπε παραστάς· 210 IM
 Ἴκτορ ἀεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε
 δῆμον ἐόντα παρῆξ ἀγορευέμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 νῦν αὖτ' ἐξερῶ ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὄϊομαι, εἰ ἐτεόν γε
 Τρῶσιν ὄδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων
 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220 IM
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 ὧς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείβομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδεῖται τεράων καὶ οἱ πειθοῖατο λαοί.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ· 230 IM
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλει Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
 τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω
 εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα. 240 IM
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δεῖδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
 εἴ περ γὰρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γὰρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις. 250 IM

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέρανος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἦ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἴκτορι κῦδος ὄπαζε. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρυνον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἄς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260 IM
 τὰς οἱ γ' αὐέρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξεν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
 ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
 νεῖκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 ὃ φίλοι Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
 ὅς τε χειριότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι 270 IM
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μὴ τις ὀπίσσω
 τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νεῖκος ἀπωσαμένους δηΐους προτὶ ἄστυ δῖεσθαι.
 ὣς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὀτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὡς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
 ἦματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὄρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἄ κῆλα· 280 IM
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψη
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶνας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἄλδος πολιῆς κέχνηται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἀλλὰ τε πάντα 285
 εἴλνται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 αἰ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἰ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.
 οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ 290 IM
 τεῖχος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι λέονθ' ὡς βουσίην ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἵσῃν
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἦν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἦλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειαῖς
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέςιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος δύο δοῦρε τινάσσων
 βῆ ῥ' ἵμεν ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δὲ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ 300 IM

μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἶ περ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ρά τ' ἀπειρήτος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἦ ἥρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς 305
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὣς ρά τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ρήξασθαι ἐπάλλξεις·
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη παῖδ' Ἴππολόχοιο·
 Γλαῦκε τί ἦ δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα 310 IM
 ἔδρη τε κρέασιν τε ἰδὲ πλείους δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὣς εἰσορόωσι,
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
 τὼ νῦν χρῆ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας 315
 ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτῶν·
 οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πῖονα μῆλα
 οἴνον τ' ἔξαιτον μεληδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320 IM
 ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
 ᾧ πέπον εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ', οὐτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
 οὐτέ κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325
 νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ἄς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
 ἴομεν ἠὲ τῷ εὐχῷ ὀρέξομεν ἠὲ τις ἡμῖν.
 ὣς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε·
 τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330 IM
 τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πεπεῶο Μενεσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες·
 πάπτηνεν δ' ἀνά πύργον Ἀχαιῶν εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἠγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δὴ πολέμου ἀκορήτω 335
 ἐσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκε,
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς 340 IM
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίη ρήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἴψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θεώτην·
 ἔρχεο δῖε Θεῶτα, θεῶν Αἴαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύξεταί αἰπὺς ὄλεθρος. 345
 ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δὲ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐν εἰδῶς. 350 IM

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στή δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἴθαρ δὲ προσηύδα·
 Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων
 ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355
 κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντίασητον
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360 IM
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐν εἰδῶς.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365
 Αἴαν σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺν καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
 ἐσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370 IM
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο,
 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσοι 375
 ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὄρτο δ' αὐτή.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
 Σαρπήδοντος ἐταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον
 μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380 IM
 κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνήρ οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰείρας,
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστε' ἄραξε
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς 385
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστεα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλει τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἦ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν 390 IM
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσι.
 Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ 395
 πρηνῆς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ,
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ', ἠ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθε
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
 τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὀμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400 IM

βεβλήκει τελαμῶνα περι στήθεσσι φαεινὸν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησι δαμείη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διὰ πρὸ
ἦλυθεν ἐγγεῖη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405
χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιζάμενος Λυκίοισιν·
ὦ Λύκιοι τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
ἀργαλέον δέ μοι ἐστί καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι 410 IM
μούνῳ ῥήξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τι ἔργον ἄμεινον.
ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·
οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
τείχεος ἄν ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420 IM
ἀλλ' ὡς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἄνερε δηριάσθον
μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιζύνῳ ἐν ἀρούρη,
ὦ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας 425
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεῖ χαλκῷ,
ἦμὲν ὅτεφ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη
μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
πάντη δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν 430 IM
ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
ἀλλ' ἔχον ὡς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθῆς,
ἦ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται· 435
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἔκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
ὄρνυσθ' ἰπὸδαμοὶ Τρώες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440 IM
Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.
ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρεν, ὃς ῥα πυλάων 445
ἐστήκει πρόσθε πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν
ὄξυς ἔην· τὸν δ' οὔ κε δὴ ἄνερε δήμου ἀρίστω
ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
οἴοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω. 450 IM

ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς
 χειρὶ λαβῶν ἑτέρη, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὡς Ἴκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λαῶν ἀείρας,
 αἷ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὄχῃες 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρυσάμενος βάλε μέσσοις
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὄχῃες 460 IM
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ
 νυκτὶ θοῆ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ
 σμερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
 δοῦρ' ἔχεν· οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιζάμενος καθ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν 470 IM
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ν

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῶας τε καὶ Ἴκτορα νηυσὶ πέλασσε,
 τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἴζυν
 νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινῶ
 νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν 5
 γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινῶ·
 οὐ γὰρ ὃ γ' ἀθανάτων τινα ἔλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
 οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων· 10 IN
 καὶ γὰρ ὃ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
 ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
 Θρηκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
 φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 ἐνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐξ ἀλὸς ἔζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβιάς· τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
 τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμων 20 IN
 Αἰγᾶς, ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
 χρύσεια μαρμαίροντα τετεύχεται ἄφθιτα αἰεὶ.
 ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ
 ὠκυπέτα χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἰμάσθλην 25
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,

βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων· 30 IN
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.
 ἔστι δὲ τι σπέος εὐρὸν βαθείης βένθεσι λίμνης
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα· ὃ δ' ἐς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλη
 Ἴκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο 40 IN
 ἄβρομοι αὐτῶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὄτρυνε βαθείης ἐξ ἀλὸς ἐλθῶν
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 45
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
 Αἴαντε σφῶ μὲν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένω, μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀάπτους
 Τρῶων, οἱ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ· 50 IN
 ἔξουσιν γὰρ πάντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῆ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μὴ τι πάθωμεν,
 ἦ ῥ' ὄ γ' ὃ λυσσωδῆς φλογὶ εἵκελος ἠγεμονεύει
 Ἴκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
 σφῶϊν δ' ὣδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν 55
 αὐτῶ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῶ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
 ἦ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρω κεκόπων πλησεν μένεος κρατεροῖο, 60 IN
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὄρτο πέτεσθαι,
 ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
 ὀρμήσῃ πεδίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
 ὡς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65
 τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 Αἴαν ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι
 μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
 οὐδ' ὃ γε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής· 70 IN
 ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 ῥεῖ' ἔγνω ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ·
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 μαιμῶωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθε. 75
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·

οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄπτοι
μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοιώω δὲ καὶ οἶος
Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι. 80 IN
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
χάρμη γηθόσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νηυσὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.
τοὺς οἱ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λειῖβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεῦξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' ἐνοσίχθων
ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὄτρυνε φάλαγγας. 90 IN
Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων
Πηνέλεων θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηϊπυρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας αὐτῆς·
τοὺς ὁ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αἰδῶς Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὑμῖν ἔγωγε 95
μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρῶμαι
δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100 IN
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἱ τὸ πάρος περ
φυζακινήσιν ἐλάφοισιν εἰοίκεσαν, αἶ τε καθ' ὕλην
θῶων παρδαλίῳν τε λύκων τ' ἦτα πέλονται
αὐτῶς ἡλάσκουσαι ἀνάκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
ὣς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
μῖμνεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110 IN
ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐστίν
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
ἡμέας γ' οὐ πῶς ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
ὑμεῖς δ' οὐκ ἔτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
ἀνδρὶ μαχεσσαίμην ὅς τις πολέμοιο μεθείη
λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσοῦμαι περὶ κῆρι.
ὦ πέπονες τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120 IN
τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.
ὥς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοῦς ἴσταντο φάλαγγες

καρτεραί, ἄς οὐτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἔκτορα δῖον ἔμιμνον,
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω· 130 IN
ἄσπις ἄρ' ἄσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦδον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλιοισι
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὧς ἀπὸ πέτρης,
ὄν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση
ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρω ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
ὔψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ 140 IN
ὔλη· ὁ δ' ἀσφαλῆως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
ἰσόπεδον, τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
ὧς Ἔκτωρ εἶος μὲν ἀπεῖλει μέγρι θαλάσσης
ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
κτεινῶν· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι 145
στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἴες Ἀχαιῶν
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται 150 IN
παρμένετ'· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ σήσουσιν Ἀχαιοὶ
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
ἀλλ' ὄϊω χασσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
ᾧρσε θεῶν ᾧριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης.
ὧς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 155
Δηϊφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἄσπίδα πάντοσ' εἶσθην
κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἄσπίδα πάντοσ' εἶσθην 160 IN
ταυρείην· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηϊφοβος δὲ
ἄσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς 165
ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὁ ζυνέαξε.
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα 170 IN
Ἴμβριον αἰχμητὴν πολυῖππου Μέντορος υἱόν·
ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν υἴας Ἀχαιῶν,
κούρη δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἄψ ἐς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 175
ναῖε δὲ παρ Πριάμω· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.

τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔρατος ἔγχει μακρῶ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίη ὡς
ἦ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῶ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση· 180 IN
ὡς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
Τεῦκρος δ' ὀρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος 185
νισόμενον πόλεμον δὲ κατὰ στῆθος βάλε δουρὶ·
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.
Ἔκτωρ δ' ὀρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῶ 190 IN
Ἔκτορος· ἀλλ' οὐ πη χροδὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ
σμερδαλέφ κεκάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
ὡσε δέ μιν σθένει μεγάλῳ· ὃ δὲ χάσσαι' ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διὸς τε Μενεσθεὺς 195
ἀρχοὶ Ἀθηναίων κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς
ὡς τε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200 IN
ὡς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δὴ Αἴαντε κορυστὰ
τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
κόψεν Ὀυῖλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλου·
Ἔκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίησι. 205
καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὄτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδεα τεῦχεν.
Ἴδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν 210 IN
ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεῖ χαλκῶ.
τὸν μὲν ἐταῖροι ἐνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτεύλας
ἦϊεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 215
εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱῆ Θόαντι
ὃς πάση Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ·
Ἴδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἱεὺς Ἀχαιῶν; 220 IN
τὸν δ' αὐτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
ὦ Θόαν οὐ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνω
εἰκὼν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτω 225
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι

ωνόνυμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.
ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὄθι μεθιέντα ἴδηαι·
τὼ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω. 230 IN
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἴδομενεῦ μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὐθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθήησι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρή 235
σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔόντε.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν,
νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἅμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε 240 IN
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἵμεν ἀστεροπῆ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἴδομενήος·
Μηριόνη Μόλου υἱὲ πόδας ταχὺ φίλταθ' ἑταίρων
τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπῶν καὶ δηϊοτήτα; 250 IN
ἢ τί βέβληαι, βέλεος δὲ σε τεῖρει ἀκωκῆ,
ἢ τέυ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτώνων, 255
ἔρχομαι εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάζαμεν ὁ πρὶν ἔχεσκον
ἀσπίδα Διὶφόβοιο βαλὼν ὑπερηγορέοντος.
τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
δούρατα δ' αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δήεις 260 IN
ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ οἴω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκάς ἰστάμενος πολεμίζειν.
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες. 265
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
καὶ τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270 IN
ἵσταμαι, ὀππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλόν πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.
τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
οἶδ' ἀρετὴν οἴός ἐσσι· τί σε χρή ταῦτα λέγεσθαι; 275
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι

ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
ἐνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη·
τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280 IN
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἴζει,
ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλη στέρνοισι πατάσσει
κῆρας οἰομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτέ τι λήην
ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ·
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἢ ἐ τυπείης
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντίασειε 290 IN
πρόσσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὧς
ἔσταότες, μή ποῦ τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίην δὲ κιῶν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.
ὧς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἴαρηι 295
καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνεῖλετο χάλκεον ἔγχος,
βῆ δὲ μετ' Ἴδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
οἶος δὲ βροτολογὸς Ἴαρης πόλεμον δὲ μέτεισι,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβῆς
ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν· 300 IN
τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
ἦσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ. 305
τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη πῆ τὰρ μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὔτῳ
δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς. 310 IN
τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·
νησι μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Αἰάντες τε δύο Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο 315
Ἴκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θεῶσιν. 320 IN
ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητὸς τ' εἶη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν
χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν
ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πῶς ἔστιν ἐρίζειν. 325
νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα

εἶδομεν ἤε τῷ εὐχος ὀρέζομεν, ἧέ τις ἡμῖν.
 ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι
 ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν ἧ μιν ἀνώγει,
 οἳ δ' ὡς Ἴδομενῆα ἴδον φλογὶ εἵκελον ἀλκίην 330 IN
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσιν.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωνσιν ἄελλαι
 ἦματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἳ τ' ἄμυδις κόνις μεγάλην ἰστάσιν ὁμίχλην,
 ὡς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναίρεμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγγείησι
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340 IN
 αὐγὴ χαλκεῖη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαεινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
 ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
 τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δὺν Κρόνου νῆε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
 Ζεὺς μὲν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἔκτορι βούλετο νίκην
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
 ἦθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρό,
 ἀλλὰ θέτιν κύδαινε καὶ νιῆα καρτερόθυμον. 350 IN
 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἦχθετο γάρ ῥα
 Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἧ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγονει καὶ πλείονα ἦδη. 355
 τῷ ῥα καὶ ἀμφοδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
 λάθρη δ' αἰὲν ἐγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ ἑοικώς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖου πτολέμοιο
 πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν
 ἄρρηκτόν τ' ἄλλυτον τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360 IN
 ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐὼν Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἴδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσε.
 πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὃς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
 ἦτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην 365
 Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρον Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
 δωσέμεναι· ὃ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίησι πιθήσας.
 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370 IN
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε.
 δούπησεν δὲ πεσῶν· ὃ δ' ἐπέυξατο φώνησέν τε·
 Ὀθρυονεὺς περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων
 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης 375
 Δαρδανίδη Πριάμω· ὃ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.

καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
Ἴλίου ἐκπέρσης εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. 380 IN
ἀλλ' ἔπε', ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὐ τοι ἐδνωταὶ κακοὶ εἶμεν.
ὣς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
ἦρωσ' Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθ' ἐπαμύντωρ
πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὸ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων 385
αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὃ δὲ ἴετο θυμῷ
Ἰδομενεῖα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
λαίμον ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
ἦριπε δ' ὡς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς
ἠὲ πίτυς βλωθρῆ, τὴν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες 390 IN
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
ὣς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς
βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
ἐκ δέ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας ἄς πάρος εἶχεν,
οὐδ' ὃ γ' ἐτόλμησεν δηῖων ὑπὸ χειρᾶς ἀλύξας 395
ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ
χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
αὐτὰρ ὃ ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς 400 IN
ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
Δηϊφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενεῖος
Ἄσιου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντος' εἵτη, 405
τὴν ἄρ' ὃ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νόροπι χαλκῷ
δινωτὴν φορέεσκε, δῶυ κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410 IN
ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηϊφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
οὐ μὰν αὐτ' ἄπιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλὰ ἔφημι
εἰς Ἀϊδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὄπασα πομπόν.
ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινεν·
ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἐοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε. 420 IN
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶυ ἐρίηρες ἑταῖροι
Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
Ἰδομενεύς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
ἠὲ τινα Τρώων ἐρεβεννῆ νυκτὶ καλύψαι 425
ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.

ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
 ἦρω Ἀλκάθοον, γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο,
 πρεσβυτάτην δ' ὥπιε θυγατρῶν Ἴπποδάμειαν
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430 IN
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
 θέλξας ὅσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψηπέτηλον
 ἀτρέμας ἐσταότα στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἦρως Ἴδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἦρκει ὄλεθρον· 440 IN
 δὴ τότε γ' αὔθον ἄυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 ἦ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχυος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 Ἴδομενεὺς δ' ἔκπαυλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας 445
 Δηϊφοβ' ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχεται οὔτω.
 δαιμόνι' ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ οἶος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον· 450 IN
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεςσιν ἀνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
 σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
 ὣς φάτο, Δηϊφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριζεν 455
 ἦ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἄψ ἀναχωρήσας, ἦ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
 ὣδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
 βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὀμίλου
 ἐσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ 460 IN
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεΐα Τρώων βουλευφόρε νῦν σε μάλα χρῆ
 γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ Ἀλκαθῶ ἐπαμύνομεν, ὃς σε πάρος γε 465
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα·
 τὸν δέ τοι Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριζεν.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
 βῆ δὲ μετ' Ἴδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 ἀλλ' οὐκ Ἴδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὣς, 470 IN
 ἀλλ' ἔμεν' ὥς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθῶς,
 ὃς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερθεν·
 ὀφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας· 475
 ὣς μένεν Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,

Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθόον· αὔε δ' ἑταίρους
 Ἀσκάλαφόν τ' ἔσορῶν Ἀφαρηΐά τε Δηΐτυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μήστωρας αὐτῆς· 480 IN
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 δεῦτε φίλοι, καὶ μ' οἴω ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναΐρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὀμηλική γε γενοίμεθα τῶδ' ἐπὶ θυμῷ 485
 αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Αἰνεΐας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάριοισι
 Δηΐφοβόν τε Πάριν τ' ἔσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490 IN
 οἳ οἳ ἅμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὡς εἶ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὣς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει
 ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῶ. 495
 οἳ δ' ἄμφ' Ἀλκαθῶφ αὐτοσχεδὸν ὀρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων
 Αἰνεΐας τε καὶ Ἴδομενεὺς ἀτάλαντοι Ἄρηϊ 500 IN
 ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῶ.
 Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἴδομενῆος·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰχμὴ δ' Αἰνεΐαιο κραδαιομένη κατὰ γαίης
 ὄχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505
 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510 IN
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐδὸν· βέλος οὔτ' ἀλέασθαι.
 τῶ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 τρέσσαι δ' οὐκ ἔτι ρίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Δηΐφοβος· δὴ γὰρ οἳ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ
 υἱὸν Ἐνυαλίου· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 520 IN
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
 υἱὸς ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσι
 ἦστο Διὸς βουλήσιν ἐελμένος, ἐνθά περ ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525
 οἳ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὀρμήθησαν·

Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
 ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530 IN
 Μηριόνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὧς
 ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
 αὐτοκασίγητος περὶ μέσσω χειρε τιτήνας
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηγέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ οἳ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρει χειρός.
 οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 540 IN
 ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμὸν τύψ' ἐπὶ οἷ τετραμμένον ὀξείῃ δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
 οὔτας' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἦ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
 κάππεσεν, ἄμφω χειρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550 IN
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὸν παναίολον, οὐδὲ δύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροά νηλεῖ χαλκῶ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηῖων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
 ἦ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.
 ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον 560 IN
 Ἀσιάδην, ὃ οἳ οὔτα μέσον σάκος ὀξεί χαλκῶ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων βιότοιο μεγήρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὧς τε σκῶλος πυρῖκαυστος
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἦμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης· 565
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγνὸν καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἴζυροῖσι βροτοῖσιν.
 ἔνθα οἱ ἔγχος ἐπιξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570 IN
 ἦσπαιρ' ὧς ὅτε βοῦς τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν·
 ὧς ὃ τυπεῖς ἦσπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δῆν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροῶς ἔγχος ἀνεσπάσασ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε. 575
 Δηΐπυρον δ' Ἐλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἦλασε κόρσην

Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἦ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν. 580 IN
 Ἄτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένω ἥρωϊ ἄνακτι
 ὄξυ δόρυ κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.
 τὼ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὃ μὲν ἔγχρῃ ὄξυόεντι
 ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἴστῳ. 585
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γυάλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἴστος.
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωϊν
 θρόσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἦ ἐρέβινθοι
 πνοιῆ ὕπο λιγυρῆ καὶ λικμητῆρος ἐρωῆ, 590 IN
 ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς οἴστος.
 Ἄτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 τὴν βάλεν ἧ ῥ' ἔχε τόξον ἐϋξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μεῖλιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρεφεῖ οἶος ἰώτῳ
 σφενδόνη, ἦν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600 IN
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλος δὲ
 σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῆ δημοτῆτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
 Ἄτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρις καὶ ἐέλεπετο νίκην.
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610 IN
 ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἶλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχάλκον ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ
 μακρῷ ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦτοι ὃ μὲν κόρυθος φάλον ἦλασεν ἵπποδασεῖς
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὃ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὑπερ πυματῆς· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δὲ οἱ ὄσσε
 πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
 ἰδνώθη δὲ πεσῶν· ὃ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 λείψετε θην οὔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόλων 620 IN
 Τρῶες ὑπερφίαλοι δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν· 625
 οἷ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ

μάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ ποθὶ σχήσεσθε καὶ ἐσσύμενοί περ Ἄρηος. 630 IN
 Ζεῦ πάτερ ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμενα ἄλλων
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 οἶον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεται ὕβριστῆσι
 Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖου πτολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
 ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς αἱματόεντα 640 IN
 συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξ αὐτῶν ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 ἔνθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
 Ἄρπαλίον, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίζων
 ἐς τροίην, οὐδ' αὐτὶς ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645
 ὅς ῥα τότε Ἄτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων
 πάντοσε παπταίνων μὴ τις χροῶ χαλκῶ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἴστον, 650 IN
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλοντὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἴστος
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθι φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνεύων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦθε δὲ γαῖαν. 655
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δὲ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποιῆ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
 τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη· 660 IN
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
 τοῦ ὃ γε χωόμενος προῖει χαλκήρε' οἴστον.
 ἦν δὲ τις Εὐχῆνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱὸς
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 ὃς ῥ' εὐεῖδῶς κῆρ' ὀλοῆν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε· 665
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυΐδος
 νοῦσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωῆν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 νοῦσόν τε στυγερῆν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670 IN
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο· καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὄχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἦδη
 ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν

ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὄτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν ἢ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο 680 IN
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στήχας ἀσπιστάων,
 ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὑπερθε
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι.
 ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῆ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
 ὄσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἔκτορα δῖον
 οἳ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἦρχ' υἱὸς Πεπεῶο Μενεσθεύς, οἳ δ' ἄμ' ἔποντο 690 IN
 Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' ἐϋς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦτοι δὲ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θεΐοιο
 ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς
 γνωτὸν μητρυῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Οἰλεύς·
 αὐτὰρ δὲ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.
 οἳ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο· 700 IN
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Οἰλῆος ταχὺς υἱὸς
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῶ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705
 τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐϋξοον ἀμφὶς ἐέργει
 ἰεμένω κατὰ ὄλκα· τέμει δὲ τε τέλσον ἀρούρης·
 ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο 710 IN
 ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρὼς γούναθ' ἴκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γὰρ σφι σταδῆ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφεῖ οἶος ἰώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγγυντο φάλαγγας·
 δὴ ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
 μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ, 720 IN
 οἳ δ' ὀπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἴστοι.
 ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς· 725
 Ἔκτορ ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.

οὔνεκά τοι περι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα
 τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων·
 ἄλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα, 730 IN
 ἄλλω δ' ὄρχηστύν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδήν,
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὣς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα· 735
 πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηκε·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν
 οἱ μὲν ἀφροσύνησιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 ἄλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους· 740 IN
 ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαιμέθε βουλήν
 ἢ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν
 αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἢ γὰρ ἔγωγε
 δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἴω.
 ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἴκτορι μῦθος ἀπήμων,
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750 IN
 Πουλυδάμα σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
 αὐτὰρ ἐγὼ κείσ' εἶμι καὶ ἀντιὼ πολέμοιο·
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς ἐπὶ νῆσιν εὐ τοῖς ἐπιτείλω.
 ἢ ῥα, καὶ ὀρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι εἰοικῶς
 κεκλήγων, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755
 οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἴκτορος ἔκλυον αὐδήν.
 αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβὸν τε βίην θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν
 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760 IN
 τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους·
 ἄλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
 οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης 765
 δῖον Ἀλέξανδρον Ἐλένης πόσιν ἠυκόμοιο
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι,
 ἀγγοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
 Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς ἠπεροπευτὰ
 ποῦ τοι Δηϊφοβὸς τε βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος 770 IN
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὄλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
 τὸν δ' αὐτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἴκτορ ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθα, 775
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο

μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκιδα γείνατο μήτηρ·
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλάξ. 780 IN
οἷω Διήφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
οἴχεσθον, μακρῆσι τετυμμένω ἐγχείησιν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ' ὄπη σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐνόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὄση δύναμὶς γε πάρεσσι.
πάρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ·
βᾶν δ' ἴμεν ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν
ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα 790 IN
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμύν τ' Ἀσκανίον τε Μόρυν θ' οὐὶ Ἴπποτίωνος,
οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἠοὶ τῆ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795
ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδον δέ,
θεσπεσίῳ δ' ὀμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κυρτὰ φαληριώοντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800 IN
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
Ἔκτωρ δ' ἠγεῖτο βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηι
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν
ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ. 805
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
ἄλλ' οὐ σύγγει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μακρὰ βιβάσθων·
δαιμόνιε σχεδὸν ἔλθέ· τί ἢ δειδίσσειαι αὐτως 810 IN
Ἀργείους; οὗ τοί τι μάχης ἀδαήμενές εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
ἦ κε πολὺ φθαίῃ εὖ ναιομένη πόλις ὑμῆ 815
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
σοὶ δ' αὐτῷ φημι σχεδὸν ἔμμεναι ὀππότε φεύγων
ἀρήση Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
οἳ σε πόλιν δ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο. 820 IN
ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
αιετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
θάρσυνος οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἔκτωρ·
Αἴαν ἀμαρτοεπὲς βουγάϊε ποῖον ἔειπες·
εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο 825
εἶην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεται, αἶ κε ταλάσσης
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὅ τοι χροὰ λειριόεντα 830 IN
δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῶ καὶ σάρκεσσι πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὥς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
ἠγῆ θεσπεσίη, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο 835
ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
ἠγῆ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀγῆας.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ε

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
φράζεο δῖε Μαχῶν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον 5
εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη
θερμήνη καὶ λούση ἄπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπῆν.
ὥς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἐοῖο
κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο 10 IE
χαλκῶ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὄξεϊ χαλκῶ,
στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε
Τρώας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
ὥς δ' ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῶ
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρον,
ὥς ὃ γέρων ὄρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν 20 IE
διχθαδί', ἠ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπάλων,
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
μαρνάμενοι· λάκε δὲ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς 25
νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ζύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
παρ νηῶν ἀνιόντες ὅσοι βεβλήατο χαλκῶ
Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30 IE
θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίον δὲ
εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τὼ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης 35
ἠϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.

τώ ρ' οἳ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο
 ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχλυτο δέ σφι
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὃ δὲ ζύμβλητο γεραιὸς
 Νέστωρ, πτήξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν. 40 IE
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέση ἔπος ὄβριμος Ἴκτωρ,
 ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων 45
 μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτοῦς.
 κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον ὡς περ Ἀχιλλεύς 50 IE
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσι.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ὃ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
 οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσι
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων
 ὀπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται,
 ὡς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτῆ δ' οὐρανὸν ἴκει. 60 IE
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
 τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Νέστορ ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῆσι μάχονται, 65
 τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἦ ἐπὶ πολλὰ πάθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς. 70 IE
 ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
 οἶδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω πειθώμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης 75
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθη
 νῆξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῆ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσαίμεθα νῆας ἀπάσας.
 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80 IE
 βέλτερον ὃς φεύγων προφύγη κακὸν ἢ ἐάλωη.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἄτρεΐδη ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
 οὐλόμεν' αἴθ' ὄφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 σημαίνειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν

ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
 οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 καλλείψειν, ἧς εἶνεκ' οἷζύομεν κακὰ πολλά·
 σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90 ἸΞ
 μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο
 ὅς τις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
 σκηπτοῦχος τ' εἶη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
 τοσσοῖδ' ὄσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες· 95
 ὃς κέλει πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
 νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
 ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
 στήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλα δ' ἐλκομενάων, 100 ἸΞ
 ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
 ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσσεῦ μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ
 ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
 νῆας εὐσσέλμους ἄλα δ' ἐλκέμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἶη ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι
 ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἶη.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἐγγὺς ἀνὴρ· οὐ δηθὰ ματεύσομεν· αἶ κ' ἐθέλητε 110 ἸΞ
 πείθεσθαι, καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος
 οὔνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
 Τυδέος, ὃν Θῆβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
 πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 οἴκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεὺς
 πατὴρ δ' ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῆ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μείνει, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη
 πλαγχθεῖς· ὥς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120 ἸΞ
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρourke
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατα ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγχείη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἔτεόν περ. 125
 τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον ὃν κ' ἐὺ εἶπω.
 δεῦτ' ἴομεν πόλεμον δὲ καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη.
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος
 ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται· 130 ἸΞ
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἱ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
 βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῶ φωτὶ εὐοικῶς,

δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρεΐδη νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140 IΞ
δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἦβαιαί.
ἀλλ' ὃ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσειε·
σοὶ δ' οὐ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς 145
φεύγοντας προτὶ ἄστρῳ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
ὣς εἰπὼν μέγ' ἄϋσεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὄσσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ζυνάγοντες Ἄρηος,
τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων 150 IΞ
ἤκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβραλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 155
αὐτοκασίγητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
ὄπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο· 160 IΞ
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή
ἐλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθέειν φιλόττη
ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρὸν τε
χευὴ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι. 165
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
κλιτῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν·
ἔνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῶς ἱμερόεντος 170 IΞ
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατῆς δῶ
ἔμπης ἐς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
τῷ ρ' ἢ γε χροά καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας 175
πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονᾶτο. 180 IΞ
ζώσατο δὲ ζώνῃ ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῆ,
ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι
τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεάων
καλῶ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὣς· 185
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἤκατο κόσμον
βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπε·
ἦ ῥά νύ μοι τι πῖθοιο φίλον τέκος ὅτι κεν εἴπω, 190 IΞ
ἦέ κεν ἀρνήσαιο κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μέγαλοιο Κρόνιοι
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
δοῦς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
εἴμι γὰρ ὀσομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, 200 IΞ
Ὀκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον
δεξάμενοι Ῥείας, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτιο θαλάσσης·
τοὺς εἴμι ὀσομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω· 205
ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
εὐνής καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
εἰ κείνω ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην. 210 IΞ
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεδὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαυεῖς.
ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
ποικίλον, ἔνθα δὲ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215
ἔνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
πάρφασις, ἦ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ
ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220 IΞ
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς.
ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη δ' αἴξασα λίπεν ρίον Οὐλύμποιο, 225
Περίην δ' ἐπιβάσα καὶ Ἥμαθῆν ἐρατεινήν
σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα
ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος. 230 IΞ
ἔνθ' Ὑπνώ ζύμβλητο κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥπνε ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
ἠμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
πεῖθει· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα. 235
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαιινῶ

αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον ἄφθιτον αἰεὶ
χρῦσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
τεύξει' ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἦσει, 240 IΞ
τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
Ἥρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνιοιο
ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουκος ἄσπον ἰκοίμην
οὐδὲ κατευνήσαιμι', ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ
ἦματι τῷ ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250 IΞ
ἔπλεεν Ἰλιόθεν Τρώων πόλιν ἐξαλαπάζας,
ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δὲ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ
ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
καὶ μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας 255
νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε
ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
ζήτει· καὶ κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντω,
εἰ μὴ Νυξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ. 260 IΞ
ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτι τοῖ ἀποθύμια ἔρδοι.
νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς;
ἦ φῆς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν 265
ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο παῖδος ἐοῖο;
ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
δώσω ὀπιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν.
ὡς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα· 270 IΞ
ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσον ἄατον Στυγὸς ὕδωρ,
χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
μάρτυροι ὡς οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων 275
Πασιθέην, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἦματα πάντα.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ὄμνυε δ' ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
τοὺς ὑποταρταρίους οἱ Τιτῆνες καλέονται.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280 IΞ
τῷ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστου λιπόντε
ἡέρα ἐσσαμένω ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
Ἴδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285
ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι
εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἦ τότε ἐν Ἴδῃ

μακροτάτη πεφνυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἴκανεν·
ἐνθ' ἦστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν
ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι 290 ΙΞ
χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
ὥς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυπεν,
οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃτι 295
εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίης.
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300 ΙΞ
ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ἔκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
οἷ με σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖη πολυπίδακος Ἴδης
ἔστᾱσ', οἷ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.
νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
μὴ πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ 310 ΙΞ
οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ἔκεανοῖο.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἥρη κείσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε.
οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
οὐδ' ὀπότε ἠρασάμην Ἴξιονίης ἀλόχοιο,
ἦ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
ἦ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320 ΙΞ
οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
ἦ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
ἦ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
ἦ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν· 325
οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
οὐδ' ὀπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
ὥς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον εἶπες. 330 ΙΞ
εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῆσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
πῶς κ' ἔοι εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετᾶων
εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
πεφράδοι, οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην 335
ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δὲ κεν εἶη.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἴφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὖαδεν εὐνή. 340 ΙΕ
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἴηρη μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἡέλιός περ,
οὗτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι. 345
ἦ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργε.
τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο 350 ΙΕ
καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατήρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρω,
ὑπνω καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος ὕπνος
ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ· 355
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάων ἐπάμυνε,
καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδει
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα·
Ἴηρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι. 360 ΙΕ
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ὄχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνήκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι καὶ δ' αὐτὲ μεθίεμεν Ἴκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρηται; 365
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὔχεται οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες· 370 ΙΕ
ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστα
ἔσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορύθεσσι
κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
Ἴκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375
ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμφ,
χείροισι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ
Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380 ΙΕ
οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε' ἀμειβόν·
ἔσθλα μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείροισι δόσκεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκὸν
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφί Ποσειδάων ἐνοσίχθων
δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ 385
εἴκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
ἐν δαῖ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἀνδρας.

Τρῶας δ' αἴθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἴκτωρ.
 δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ, 390 IE
 ἦτοι ὁ μὲν Τρῶεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῶ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ· 395
 οὔτε πυρὸς τόσσός γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὄρετο καιέμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσσόν γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισι
 ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὄσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐπλετο φωνή 400 IE
 δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
 τῇ ῥα δὺω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροῆλου· 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροᾶ. χῶσατο δ' Ἴκτωρ,
 ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν 410 IE
 πᾶρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν ἀείρας
 στήθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῦ γίγνεται ὀδμῆ 415
 ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδηται
 ἐγγὺς ἑὸν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός,
 ὡς ἔπεσ' Ἴκτορος ὄκα χαμαὶ μένος ἐν κονίησι·
 χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ. 420 IE
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱεὶς Ἀχαιῶν
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
 αἰχμὰς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγήνωρ 425
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τις εὐ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430 IE
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἐνθά μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδ δὲ οἱ ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνηται καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἴμ' ἀπέμεσσαν·

αὔτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἴκτορα νόσφι κίοντα 440 IΞ
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθα πολὺ πρότιστος Ὀϊλῆος ταχύς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὄξυόεντι
 Ἴηνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
 Ἴηνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοῖδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον 450 IΞ
 υἱὸν Ἀρηῖλύκοιο, δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
 οὐ μὰν αὐτ' ὄϊω μεγαθύμου Πανθοῖδαο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
 ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένητ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινε
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460 IΞ
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφίς ἀΐξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὀλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνορχμῷ, 465
 νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλῆ στόμα τε ῥῖνές τε
 οὔδει πλῆντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 φράζεο Πουλυδάμα καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες 470 IΞ
 ἢ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο
 ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώκει.
 ἢ ῥ' εὐγινώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475
 ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὃ δ' ὑφελκε ποδοῖν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἀπειλάων ἀκόρητοι
 οὐ θην οἰοίσιν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς 480 IΞ
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὕμμες.
 φράζεσθ' ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποιῆ
 δηρὸν ἄτιτος ἔη· τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι. 485
 ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένητ' εὐξαμένοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινεν·

ὀρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὃ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωῆν
 Πηνελέωο ἄνακτος· ὃ δ' οὐτάσεν Ἴλιονῆα
 υἷον Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα 490 ΙΕ
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσε·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μούνον τέκεν Ἴλιονῆα.
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὤσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 495
 ἄμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
 αὐχένα μέσσον ἔλασεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἐτι δ' ὄβριμον ἐγγος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φη κώδειαν ἀνασχὼν
 πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠύδα· 500 ΙΕ
 εἰπέμεναί μοι Τρῶες ἀγαυοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλω καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἠ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
 ἀνδρὶ φίλω ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δῆ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν. 505
 ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὄπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510 ΙΕ
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος ὕρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην Μυσῶν ἠγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάληκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην· 515
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 δηῶσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520 ΙΕ
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ο

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἐβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες
 χλωροὶ ὑπαὶ δείους πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης, 5
 στή δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
 Ἀργείους, μετὰ δὲ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα·
 Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 εἶαθ', ὃ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσω 10 ΙΟ
 αἴμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἧ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος Ἥρη 15
 Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαοὺς.
 οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηαι καὶ σε πληγῆσιν ἱμάσσω.
 ἧ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περι χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα 20 IO
 χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν
 ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὄν δὲ λάβοιμι
 ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ ὄφρ' ἂν ἴκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸν ἀνίει
 ἄζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο, 25
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιώωσα,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30 IO
 τῶν σ' αὐτίς μνήσω ἴν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
 ὄφρα ἴδη ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καὶ μ' ἀπάτησας.
 ὧς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35
 ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νοῦτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι· 40 IO
 μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρῳᾶς τε καὶ Ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
 τῇ ἴμεν ἧ κεν δὴ σὺ κελαινεφές ἡγεμονεύης.
 ὧς φάτο, μείδησεν δὲ πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη 50 IO
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις,
 τὴν κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
 αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὄφρ' ἧ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ πρὸς δώμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνησι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθη δ' ὀδυνάων 60 IO
 αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτίς ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,

φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει ὄν ἐταῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἴκτωρ 65
Ἴλιου προπάρσιθε πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἴκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ 70 IO
Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.
τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
ἦματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἦψατο γούνων,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
ὥς δ' ὅτ' ἄν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλῆν 80 IO
γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ
ἐνθ' εἶην ἢ ἐνθα, μενοιγήησί τε πολλά,
ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
ἴκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες 85
πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας· 90 IO
ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
μὴ με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἴσθα καὶ αὐτὴ
οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνῆς.
ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἵσης· 95
ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν
οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκειται· οὐδέ τί φημι
πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.
ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100 IO
ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δ' ἐγέλασσε
χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
ιάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
νήπιοι οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες·
ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσον ἰόντες 105
ἦ ἔπει ἠὲ βίη· ὃ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὀθεταί· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
κάρτεϊ τε σθένεϊ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
τὼ ἔχεθ' ὅττι κεν ὑμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
ἦδη γὰρ νῦν ἔλλομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι· 110 IO
υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνὶ φίλτατος ἀνδρῶν
Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδα·
 μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῶ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.
 ὦς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120 IO
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
 ὤρτο διέκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάασσε,
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὦμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
 μαινόμενε φρένας ἧλὲ διέφθορας· ἥ νύ τοι αὐτως
 οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἶεις ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη 130 IO
 ἥ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἥ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἵμεν Οὐλύμπον δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείπει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἐξεῖς ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἐῆος·
 ἦδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χειρὰς ἀμείνων
 ἦ πέφατ', ἥ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140 IO
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεὴν τε τόκον τε.
 ὦς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
 Ἴριν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
 καὶ σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145
 Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδησθε,
 ἔρδειν ὅττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
 ἥ μὲν ἄρ' ὦς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
 ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἴξαντε πετέσθην. 150 IO
 Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 ἦμενον· ἀμφὶ δὲ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 155
 ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 160 IO
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέισεται, ἀλλ' ἀλογήσει,

φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
μεῖναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίη πολὺ φέρτερος εἶναι 165
καὶ γενεῆ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα 170 IO
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,
ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέισσαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπεύλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἄνωγε 180 IO
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῆ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσον οἱ φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
ὦ πόποι ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν 185
εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
τρεις γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοεὶ οὓς τέκετο Ἴρεα
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἴδης ἐνέροισιν ἀνάσπων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190 IO
παλλομένων, Αἴδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησι·
γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
τὼ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἔκηλος
καὶ κρατερός περ ἐὼν μενέτω τριτάτη ἐνὶ μοίρῃ. 195
χερσὶ δὲ μή τί με πάγχυ κακὸν ὡς δειδισσέσθω·
θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἰάσι βέλτερον εἶη
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν οὓς τέκεν αὐτός,
οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις· 200 IO
οὕτω γὰρ δὴ τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἴσθ' ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205
Ἴρι θεὰ μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται ὅτ' ἀγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει
ὀππότ' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῆ πεπρωμένον αἴση
νεικεῖειν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210 IO
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεῖξω·
ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·

αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἴηρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος
Ἴλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει 215
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
ὣς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 220 IO
ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἑκτορα χαλκοκορυστήν·
ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν ἀλευάμενος χόλον αἰπὸν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἔόντες. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεςσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τῇ μάλ' ἐπισσεῖων φοβέειν ἦρωας Ἀχαιούς· 230 IO
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἑκτωρ·
τόφρα γάρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο. 235
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἱρηκὶ εἰοικῶς
ὠκέϊ φασσοφόνω, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν.
εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἑκτορα δῖον
ἡμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν, 240 IO
ἀμφὶ ἔγγυθ' ἑτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἀγγοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
Ἑκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦς ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει; 245
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
τίς δὲ σὺ ἐσσι φέριστε θεῶν ὅς μ' εἴρειαι ἄντην;
οὐκ αἶεις ὃ με νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα βοῆν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250 IO
καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
ἡματι τῷδ' ἴζεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
ἐξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν 255
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἱπεῦσιν ἐπότηρνον πολέεσσι
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260 IO
παῖσαν λειανέω, τρέψω δ' ἦρωας Ἀχαιούς.
ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.

ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ
 δεσμὸν ἀπορρήξας θεΐη πεδίῳ κροαίνων
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο 265
 κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἴσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς
 ῥίμφα ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὧς Ἴκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν. 270 IO
 οἱ δ' ὡς τ' ἠ ἔλαφον κεραὸν ἠ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος 275
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὧς Δαναοὶ εἶος μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἴκτωρ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν
 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμὸς. 280 IO
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραΐμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι
 ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἐπαῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὀππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 ὃ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285
 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 οἶον δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
 Ἴκτωρ· ἠ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν 290 IO
 Ἴκτωρ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὧδε μενοιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω πειθόμεθα πάντες,
 πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
 αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 στήομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δεῖσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο· 300 IO
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ
 ὑσμίνην ἠρτυνον ἀριστήας καλέσαντες
 Ἴκτωρι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 ἠ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἴκτωρ
 μακρὰ βιβιάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
 εἰμένος ὄμοιεν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
 δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
 Ἴφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310 IO
 τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' αὐτῇ

ὄξει· ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρήφι δ' οἷστοι
 θρωσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πηγνυτ' ἀρηιθόων αἰζηῶν, 315
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν
 ἐν γαίῃ ἴσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπόλων 320 IO
 σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἠὲ πῶῦ μέγ' οἰῶν
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325
 ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκτιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 ἔνθα δ' ἀνήρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
 Ἔκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων, 330 IO
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἐταῖρον·
 Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριζεν.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἴληος θεΐοιο
 ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς 335
 γνωτὸν μητρυῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Οἴλεϋς·
 Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφήλιοι καλέσκετο Βουκολίδαο.
 Μηκιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγῆνωρ. 340 IO
 Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὦμον ὀπισθε
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρω καὶ σκολόπεσσι ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῆ
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345
 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας
 νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
 γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350 IO
 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
 ὡς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους
 κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
 πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους
 ἠχῆ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
 ρεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρῆν ἠδ' εὐρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωῆ
 γίγνεται, ὅπποτ' ἀνήρ σθένεος πειρώμενος ἦσι.
 τῆ ρ' οἱ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων 360 IO
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ρεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,

ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν
 ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
 ὣς ῥα σὺ ἦἰε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν 365
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
 ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν 370 IO
 εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 Ζεῦ πάτερ εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεϊ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοὸς ἦ οἶδς κατὰ πίονα μηρία καίων
 εὔχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μνῆσαι καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ, 375
 μηδ' οὔτω Τρῶεσσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.
 Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380 IO
 οἱ δ' ὡς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππότε ἐπέιγῃ
 ἴς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
 ὣς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο 385
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῶ.
 Πάτροκλος δ' εἶος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390 IO
 τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε 395
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὦμοξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηῦδα·
 Εὐρύπυλ' οὐκ ἔτι τοι δύναιμι χατέοντί περ' ἔμψης
 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400 IO
 ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἴν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.
 τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο
 παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥήξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
 ἀλλ' ὡς τε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει 410 IO
 τέκτονος ἐν παλάμησι δαήμονος, ὅς ῥα τε πάσης
 εὔειδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,

ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν,
 Ἔκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο. 415
 τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
 οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα
 οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δουρί. 420 IO
 δούπησεν δὲ πεσόν, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται 425
 μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱὸν 430 IO
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέει χαλκῷ
 ἔσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
 νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 Τεῦκρε πέπον δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἐταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440 IO
 ὠκύμοροι καὶ τόξον ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
 ὡς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρέστη,
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν 445
 Πουλυδάμαντος ἐταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοῖδοιο
 ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ' ἧ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἰεμένων περ. 450 IO
 αὐχένι γὰρ οἱ ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀρέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἀστυνόφω Προτιάονος υἱεὶ δῶκε, 455
 πολλὰ δ' ἐπότηρνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἶστον ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἷ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460 IO
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσαν
 Ἔκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,

ὅς οἱ εὐστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 ὦ πόποι ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἦν ἐνέδησα
 πρῶϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς. 470 IO
 τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πέπον ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγίρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμφ
 μάρναό τε Τρῶεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαοῦς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἔλοιεν
 νῆας εὐσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάριμης.
 ὣς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν 480 IO
 ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἐγχος ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῶ,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.
 Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρῶσιν τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 485
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490 IO
 ἡμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
 ἡδ' ὄτινας μινύθη τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
 ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
 ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη 495
 τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλογός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ οἶκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500 IO
 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
 αἰδῶς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
 ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
 ἦ ἔλπεσθ' ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 ἐμβαδὸν ἴζεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος; 505
 ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 Ἔκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρήσαι μενεαίνει;
 οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων
 ἢ αὐτοσχεδὴ μῖζαι χειράς τε μένος τε. 510 IO
 βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ ἐβῶναι
 ἢ δηθὰ στρεύεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι

ὧδ' αὐτῶς παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 ὧς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθ' Ἔκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίων Περιμήδεος υἱὸν 515
 ἀρχὸν Φωκίων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἠγεμόνα πρυλέων Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' ὄτρυνε Κυλλήνιον ἐξενάριξε
 Φυλεΐδω ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὃ δ' ὕπαιθα λιάσθη 520 IO
 Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὃ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὕτασε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσὼν· ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὖ εἰδὼς 525
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱὸν
 Λαομεδοντιάδης εὖ εἰδόμενος θούριδος ἀλκῆς,
 ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὕτασε δουρί
 ἐγγύθεν ὀρηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530 IO
 ἠγάγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 ξεῖνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
 ἐς πόλεμον φορέειν δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασεῖης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἐγγεῖ ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίησι νέον φοῖνικι φαεινός.
 εἶος δ' τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540 IO
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρί λαθὼν, βάλε δ' ὤμον ὄπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα
 πρόσσω ἰεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν ἐεισάσθησαν χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἔκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν
 ἴφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ δηῖων ἀπὸ νόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 550 IO
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 οὕτω δὴ Μελάνιππε μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.
 ὧς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 Ἀργείους δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560 IO
 ὧ φίλοι ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ πέφανται·
φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.
ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὄτρυνε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ' οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
οὔτε ποσὶν θάσσων οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι· 570 IO
εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.
ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν, 575
ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
νισόμενον πόλεμον δὲ βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὡς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
βλημένῳ αἴζη, τὸν τ' ἐξ εὐνήφι θορόντα 580 IO
θηρητῆρ ἐτύχησε βαλῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὡς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθην Ἴκτορα δῖον,
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνά δηϊοτῆτα.
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε θεός περ ἐὼν πολεμιστής, 585
ἀλλ' ὁ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἑοικώς,
ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
φεύγει πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὡς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἴκτωρ
ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590 IO
στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισι
νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν. 595
Ἴκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδη, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῆς πῦρ
ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαισίον ἀρῆν
πᾶσαν ἐπικρήνεια· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς
νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι. 600 IO
ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῆσιν ἔγειρεν
Ἴκτορα Πριαμίδην μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
μαίνεται δ' ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἴκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610 IO
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
τίμα καὶ κύδαινε. μινυρθάδιος γὰρ ἔμελλεν

ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπόρνυε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.
 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων, 615
 ἧ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠύτε πέτρῃ
 ἠλίβατος μεγάλη πολιῆς ἀλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἧ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620 IO
 κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὥς ὅτε κῦμα θεῆς ἐν νηὶ πέσῃσι
 λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἧ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν, 630 IO
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῆσι νομεὺς οὐ πω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχέσσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρότησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
 αἰὲν ὀμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
 βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθήης ἀνακτος
 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακλεΐη. 640 IO
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χεῖρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥά τότε Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
 στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκὲ' ἔρκος ἀκόντων·
 τῆ ὁ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὑπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 στήθει δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων 650 IO
 κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου
 χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἑκτορα δῖον.
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες ὅσαι πρώται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίησιν ἔμειναν
 ἀθρόοι, οὐδὲ κέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἀζηγῆς γὰρ ὀμόκλεον ἀλλήλοισι.
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερῆνιος οὔρος Ἀχαιῶν
 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνοῦμενος ἄνδρα ἕκαστον· 660 IO
 ὃ φίλοι ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος

παίδων ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢ δὲ τοκήων,
 ἦ μὲν ὄτεω ζώουσι καὶ ᾗ κατατεθνήκασι·
 τῶν ὑπερ ἔνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665
 ἐστάμεναι κρατερῶς, μὴ δὲ τρωπᾶσθε φόβον δέ.
 ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀγλῦος ὣσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένηετ' ἀμφοτέρωθεν
 ἦ μὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο. 670 IO
 Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
 ἦ μὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
 ἦ δ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν.
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 ἐστάμεν ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἱὲς Ἀχαιῶν· 675
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἴκρι' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
 νόμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμησι
 κολλητὸν βλήτροισι δυωκαϊκοσίπηχυ.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὐ εἰδώς,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680 IO
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ἐθῆσαντο
 ἀνέρες ἢ δὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν 685
 φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανε,
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
 νηυσὶ τε καὶ κλισίησιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτῶν·
 ἀλλ' ὡς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶθων 690 IO
 ἔθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν πάρα βοσκομενάων
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὡς Ἔκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπύροιο
 ἀντίος αἴξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὣσεν ὀπισθε
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695
 αὐτίς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμήτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ, ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700 IO
 Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἔκτωρ δὲ πρυμνῆς νεὸς ἦψατο ποντοπόροιο
 καλῆς ὠκυάλου, ἢ Πρωτεσίλαον ἐνεικεν 705
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 δῆρουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκᾶς ἀμφὶς μένον οὐδ' ἔτ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες 710 IO
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

πολλά δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα. 715
 Ἔκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
 οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε
 νῆας ἐλεῖν, αἶ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720 IO
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἷ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσιν
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκον ἐρητύοντό τε λαόν·
 ἄλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. 725
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἄλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἴομενος θανέεσθαι
 θρηῖνον ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἴσης.
 ἔνθ' ἄρ' ὁ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730 IO
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε·
 ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 ἢ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω, 735
 ἢ τί τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἄλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων
 πόντω κεκλιμένοι ἐκάς ἡμεθα πατρίδος αἴης· 740 IO
 τὼ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίη πολέμοιο.
 ἦ, καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὄξυόεντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροίτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἔκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῶ· 745
 δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Π

ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
 δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὄκτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς, 5
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεες, ἢ ὕτε κούρη
 νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει
 εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 δακρυόεσσα δὲ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται· 10 III
 τῇ ἴκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
 ἢ τί Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῶ,
 ἢ τί τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;

ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μεινοίτιον Ἴκτορος υἱόν,
ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι; 15
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἦε σὺ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη Πατρόκλεες ἱπεῦ· 20 ΠΙ
ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν
μὴ νεμέσσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
οἷ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 25
οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴστῳ.
τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται
ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
μὴ ἐμέ γ' οὖν οὐτόσ γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις 30 ΠΙ
αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ
αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λαιγὸν ἀμύνης;
νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότης Πηλεὺς,
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεεΐνεις
καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἄλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἦν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
δὸς δέ μοι ὥμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40 ΠΙ
αἶ κ' ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
ὥσαιμεν προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων. 45
ὥς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
οἷ αὐτῷ θανάτῳ τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ὦ μοι διογενὲς Πατρόκλεες οἷον ἔειπες·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἦν τινα οἶδα, 50 ΠΙ
οὔτέ τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὀππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἐξελον υἴες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἄτρεΐδης ὡς εἶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60 ΠΙ
ἀσπερχῆς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὀπότε ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.

τύνη δ' ὄμοιον μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες
 Ἀργεῖοι, Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον 70 ΠΙ
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδεῖη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμησι
 μαίνεται ἐγγεῖη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· 75
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδῖον κατέχουσι μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ καὶ ὣς Πάτροκλε νεῶν ἀπο λοιγὸν ἀμύνων 80 ΠΙ
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ' ὣς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω,
 ὣς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην 85
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δὲ κεν αὖ τοι
 δῶη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἀνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δὲ με θήσεις· 90 ΠΙ
 μὴ δ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι
 Τρῶας ἐναϊρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμπιοι θεῶν αἰετιγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὶ φάος ἐν νήεσσι 95
 θήης, τοὺς δ' ἔτ' ἔαν πεδῖον κάτα δηριάσθαι.
 αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον
 μήτέ τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι ὄσσοι ἔασι,
 μήτέ τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
 ὄφρ' οἴοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν. 100 ΠΙ
 ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερόν ὄμιον ἔκαμνε
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
 ἀμφ' αὐτῶ πελεμίζαι ἐρείδοντες βελέεσσι.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κὰδ δὲ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110 ΠΙ
 ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῶ ἐστήρικτο.
 ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἴκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν, 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκεῖη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα ρίγησέν τε
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κεῖρε 120 ΠΙ
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβalon ἀκάματον πῦρ
 νῆϊ θοῆ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 ὣς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῶ πλεξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν· 125
 ὄρσεο διογενὲς Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιο ἰωήν·
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
 δύσσο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νόροπι χαλκῷ. 130 ΠΙ
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνε
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο 140 ΠΙ
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγε, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ρήξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μείναι ὀμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη 150 ΠΙ
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἦγαγ' Ἀχιλλεὺς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιοχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς 155
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὣς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κεραδὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγελῆδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160 ΠΙ
 λάποντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ·

τοῖσι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥώνοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὄτρυνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεὺς
 ἐς Τροίην ἠγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι· 170 ΠΙ
 πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο τοῖς ἐπεποιθεί
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ
 υἱὸς Σπερχειοῖο διυπετέος ποταμοῖο·
 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη 175
 Σπερχειῶ ἀκάμαντι γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶν Βώρω Περιήρεος υἱί,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἐτέρης Εὐδώρος ἀρήϊος ἠγεμόνευε
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη 180 ΠΙ
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβὰς παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν 185
 Εὐδωρον πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητὴν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φόως δὲ καὶ ἠελίου ἴδεν ἀγῆας,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 190 ΠΙ
 τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν
 ἀμφαγαπαζόμενος ὡς εἴ θ' ἐὸν υἱὸν ἐόντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἠγεμόνευε
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
 ἔγχει μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον. 195
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἰππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἠγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στήσεν ἐὸ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 Μυρμιδόνες μὴ τίς μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω, 200 ΠΙ
 ὣς ἐπὶ νηυσὶ θεῶσιν ἀπειλεῖτε Τρῶεσσι
 πάνθ' ὑπὸ μνηθμόν, καὶ μ' ἠτιάσθε ἕκαστος·
 σχέτλιε Πηλέος υἱὲ χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 οἴκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῶ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρὶν γ' ἐράσασθε.
 ἔνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρῶεσσι μαχέσθω.
 ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 210 ΠΙ
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνήρ ἀράρη πυκνιοῖσι λίθοισι
 δώματος ὑψηλοῖο βίας ἀνέμων ἀλεείνων,

ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ· 215
 ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλιοισι
 νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
 πάντων δὲ προπάρριθε δὺ' ἀνέρε θωρήσσοντο
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων ἓνα θυμὸν ἔχοντες
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220 ΠΙ
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέφυγε
 καλῆς δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι ἐὺ πλήσασα χιτώνων
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὐλῶν τε ταπήτων.
 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔτε τεφρὸν σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσι,
 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230 ΠΙ
 εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσφω ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
 Ζεῦ ἄνα Δωδωναίῃ Πελασγικῆ τηλόθι ναίων
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, 235
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξάμενοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι 240 ΠΙ
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δὲ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται ἦ ῥα καὶ οἷος ἐπίσταιται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἴκοιτο
 τεύχεσσι τε ζῶν πᾶσι καὶ ἀγγεμάχοις ἐτάροισιν.
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε· 250 ΠΙ
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί
 ἄψ κλισίην εἰσηλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
 στή δὲ πάρριθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ 255
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνίην.
 οἱ δ' ἅμα Πατρόκλω μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφήκεσσι ἐοικότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες 260 ΠΙ
 αἰεὶ κερτομέοντες ὀδῶ ἐπι οἰκί' ἔχοντας
 νηπίαχοι· ζυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
 τοὺς δ' εἴ περ παρά τις τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης

κινήσει ἀέκων, οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἴσι τέκεσσι. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 Μυρμιδόνες ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270 ΠΙ
 ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες,
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου, 275
 ἐν δ' ἔπεσον Τρῶεσσι ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες 280 ΠΙ
 ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μνηθμόν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάτηνεν δὲ ἕκαστος ὄπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285
 νηὶ πάρα πρυμνῆ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵποκορυστὰς
 ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίησι
 κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν 290 ΠΙ
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν
 ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσιῶ ὀμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόνες ἄκροι
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ, 300 ΠΙ
 ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆϊον πῦρ
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφύλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
 ἠγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
 ἔγχρῃ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ 310 ΠΙ
 κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὐτα Θόαντα
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλειδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας

ἔφθη ὄρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῆ 315
 νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
 Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτας' Ἀτύμιον ὀξεί δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἦριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτιο χολωθεῖς 320 ΠΙ
 στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὄρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
 δρύψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
 δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν. 325
 ὣς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς Ἑρεβος Σαρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅσ' ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιμακέτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀυῖλιάδης ἐπορούσας 330 ΠΙ
 ζῶν ἔλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 λῦσε μένος πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνέλεωσ δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ 335
 ἦμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τῶ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
 Πηνέλεωσ, πᾶν δ' εἴσω ἔδου ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340 ΠΙ
 δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖσ ποσὶ καρπαλίμοισι
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
 Ἴδομενεὺσ δ' Ἑρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῶ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρου χάλκεον ἐξεπέρησε
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
 πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυπεν. 350 ΠΙ
 οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος,
 ὡσ δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
 σίνται ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρεῦμενοι, αἶ τ' ἐν ὄρεσσι
 ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
 αἴψα διαρπάζουσιν ἀνάκτιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
 ὡσ Δαναοὶ Τρώεσσι ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῆ
 ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο
 ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους 360 ΠΙ
 σκέπτει· οἰστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκη·
 ἀλλὰ καὶ ὡσ ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἐταίρους.

ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη, 365
 ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἔκτορα δ' ἵπποι
 ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λεῖπε δὲ λαὸν
 Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι 370 ΠΙ
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων,
 Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
 πάσας πληῖσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
 ἄψορρον προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ' ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
 τῇ ῥ' ἔχ' ὀμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
 πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροισι δ' ἀνακυμβαλίαζον.
 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380 ΠΙ
 ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊθεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 πρόσσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἔκτορι κέκλετο θυμός·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
 ἦματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 οἳ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότε ἀποτμήγουσι χαράδραι, 390 ΠΙ
 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι
 ἐξ ὀρέων ἐπικάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλη στενάχοντο θέουσαι.
 Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος 395
 εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίλυτο ποινήν.
 ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῶ
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400 ΠΙ
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δὲ Θέστορα Ἴηνοπος υἱὸν
 δεύτερον ὀρμηθεῖς· ὃ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία ἠΐχθησαν· ὃ δ' ἔγχρῃ νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλών ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπιπροβλήῃ καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἦνοπι χαλκῶ·
 ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῶ,
 κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός. 410 ΠΙ
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἠ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ

κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐπάλτην 415
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε
 Ἴφέα τ' Εὐϊππὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
 χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420 ΠΙ
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 αἰδῶς ᾧ Λύκιοι· πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω
 ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 425
 ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430 ΠΙ
 τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 ᾧ μοι ἐγὼν, ὃ τέ μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
 μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435
 ἦ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσεως
 θεῖω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
 ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 440 ΠΙ
 ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ
 ἂν ἐθέλεις θανάτοιο δυσηγέος ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄν δὲ δόμον δέ, 445
 φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλησι καὶ ἄλλος
 πέμπειν ὄν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450 ΠΙ
 ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 πέμπειν μιν θανάτὸν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον
 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται, 455
 ἐνθά ἐταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε 460 ΠΙ
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι τηλόθι πάτρης.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,

ὅς ῥ' ἦϋς θεράπων Σαρπηδόνοσ ἦεν ἄνακτοσ,
 τὸν βάλε νεΐαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα. 465
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
 δεῦτερον ὀρμηθεΐσ, ὃ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
 ἔγχρῃ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἴσθων,
 κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμόσ.
 τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἠνία δὲ σφι 470 ΠΙ
 σύγγυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήγοροσ ἐν κονίησι.
 τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτόσ εὔρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενοσ τανύηκεσ ἄορ παχέοσ παρὰ μηροῦ
 ἀΐξασ ἀπέκοψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησε·
 τῷ δ' ἰθυθῆτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν· 475
 τῷ δ' αὖτισ συνίτην ἔριδοσ πέρι θυμοβόροιο.
 ἔνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἦλυθ' ἀκωκῆ
 ἔγχροσ, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστεροσ ὄρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλοσ· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλοσ ἔκφυγε χειρόσ, 480 ΠΙ
 ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένεσ ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἦριπε δ' ὡσ ὅτε τισ δρυῖ ἦριπεν ἠ ἀχερωῖσ
 ἠὲ πίτυσ βλωθρή, τὴν τ' οὔρεσι τέκτονεσ ἄνδρεσ
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νῆϊον εἶναι·
 ὡσ ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖσ 485
 βεβρυχῶσ κόνιοσ δεδραγμένοσ αἱματοέσσησ.
 ἠὔτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν
 αἴθωνα μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντοσ,
 ὡσ ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸσ ἀσπιστάων 490 ΠΙ
 κτεινόμενοσ μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηεν ἐταῖρον·
 Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι νῦν σε μάλα χρῆ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμοσ κακόσ, εἰ θεόσ ἐσσι.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορασ ἄνδρασ 495
 πάντη ἐποικόμενοσ Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτόσ ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφεΐη καὶ ὄνειδοσ
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερέσ, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500 ΠΙ
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶσ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 ὡσ ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν
 ὀφθαλμοῦσ ῥῖνάσ θ'· ὃ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροδοσ ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένεσ αὐτῷ ἔποντο·
 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχροσ ἐξέρουσ' αἰχμὴν. 505
 Μυρμιδόνεσ δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππουσ φυσιόωντασ
 ἰεμένουσ φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχοσ γένετο φθογγῆσ αἴοντι·
 ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ ὃ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπίεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτόν 510 ΠΙ
 ἔλκοσ, ὃ δὴ μιν Τεῦκροσ ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεοσ ὑψηλοῖο, ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενοσ δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

κλυθι ἄναξ ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
 εἰς ἧ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξεῖης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρῦθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520 ΠΙ
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὄριστος ὄλωλε
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐ οὗ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἐτάροισι
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῳ πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν τέρσηγε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ γήθησέν τε 530 ΠΙ
 ὅττι οἱ ὄκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας
 πάντη ἐποικόμενος Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων
 Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνεΐαν τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστήν,
 ἀγγοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴκτορ νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν. 540 ΠΙ
 κεῖται Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾗ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγγει χάλκεος Ἴρης.
 ἀλλὰ φίλοι πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν 545
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνομεν ἐγγχείησιν.
 ὡς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθην λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
 ἔσκε καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐῶν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ 550 ΠΙ
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
 βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελητημένοι· ἦρχε δ' ἄρά σφιν
 Ἴκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοσ. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὤρσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῷ· 555
 Αἴαντε νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν ἧ καὶ ἀρείουσ.
 κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν
 Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὤμοιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων 560 ΠΙ
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.
 ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 σύμβalon ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565
 δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοῃν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
 ὣσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 570 ΠΙ
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου δῖος Ἐπειγεύς,
 ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ ἦνασσε
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
 ἐς Πηλῆ' ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ρήξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
 τὸν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
 χερμαδίῳ κεφαλῆν· ἦ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ νεκρῶ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580 ΠΙ
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο,
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι ἐοικῶς
 ὠκέϊ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε·
 ὣς ἰθὺς Λυκίων Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε
 ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοιο. 585
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαμένεος φίλον υἱὸν
 αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὄσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆη πειρώμενος ἦ ἐν ἀέθλῳ 590 ΠΙ
 ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὣσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
 ἐτρέπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεος μέσον οὐτάσε δουρὶ
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600 ΠΙ
 στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἀνδρα κορυστήν
 Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ. 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὄχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610 ΠΙ
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

αίχμη δ' Αινείαο κραδαιομένη κατὰ γαίης
 ὄχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 615
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
 Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρηστήν περ ἐόντα
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
 τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΐδα·
 Αἰνεΐα χαλεπὸν σε καὶ ἴφθιμὸν περ ἐόντα 620 ΠΙ
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
 ἔλθη ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὀξείῃ χαλκῷ,
 αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς
 εὗχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ. 625
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 Μηριόνη τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορευεῖς;
 ὃ πέπον οὐ τοι Τρῶες ὄνειδείοις ἐπέεσσι
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630 ΠΙ
 τὼ οὐ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φώς.
 τῶν δ' ὡς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει
 οὔρεος ἐν βήσσης, ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκοιή,
 ὡς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητάων,
 νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους. 640 ΠΙ
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὡς ὅτε μυῖαι
 σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινῶ, 645
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα καὶ φράζετο θυμῷ,
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
 ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνη φαίδιμος Ἴκτωρ
 χαλκῷ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650 ΠΙ
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
 ὄφρ' ἠὺς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 ἐξαῦτις Τρῶας τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστήν
 ὥσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
 Ἴκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάκλιδα θυμὸν ἐνήκεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
 Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ 660 ΠΙ
 κείμενον ἐν νεκῶν ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὗτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιν Σαρπηδόνοσ ἐντε' ἔλοντο

χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 665
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον
 ἔλθων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λούσον ποταμοῖο ροῆσι
 χρῖσόν τ' ἄμβροσίη, περι δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσسون· 670 ΠΙ
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι
 ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ρά μιν ὄκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ,
 ἔνθά ἐταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. 675
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας
 πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λούσεν ποταμοῖο ροῆσι
 χρῖσέν τ' ἄμβροσίη, περι δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσε· 680 ΠΙ
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ρά μιν ὄκα
 κάθθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
 Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἄλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἢ ἐπερ ἀνδρῶν·
 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίῳ, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι· 690 ΠΙ
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνήκεν.
 ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μῶνοντο ἕκαστος.
 ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἴες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περι πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν,
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου 700 ΠΙ
 ἔστη τῷ ὀλοῶ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων
 χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
 ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 705
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 χάζεο διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἴσα
 σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ὡς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω 710 ΠΙ
 μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δίξε γὰρ ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτίς ἐλάσσας,

ἧ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων 715
 ἀνέρι εἰσάμενος αἰζήῳ τε κρατερῳ τε
 Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο
 αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπι Σαγγαρίοιο·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720 ΠΙ
 Ἔκτορ τίπτε μάχης ἀποπαύεαι, οὐδέ τί σε χρή.
 αἶθ' ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 τώ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
 ἀλλ' ἄγε Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶη δέ τοι εὐχος Ἀπόλλων. 725
 ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροني φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν. 730 ΠΙ
 Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἕα οὐδ' ἐνάριζεν·
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε
 σκαιῆ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκρίοντα τόν οἱ περι χεῖρ ἐκάλυπεν, 735
 ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἠνιοχῆα
 Κεβριόνην νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο
 ἵππων ἠνί' ἔχοντα μετώπιον ὀξεί λαῖ.
 ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740 ΠΙ
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἐοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ Πατρόκλεες ἵππεῦ·
 ὦ πόποι ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ. 745
 εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν
 νηὸς ἀποθρόσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη,
 ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἕασιν. 750 ΠΙ
 ὡς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἦρωϊ βεβήκει
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὃς τε σταθμοὺς κεραῖζων
 ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὡς ἐπὶ Κεβριόνῃ Πατρόκλεες ἄλσο μεμαῶς.
 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε. 755
 τὼ περι Κεβριόναο λέονθ' ὡς δηρινθήτην,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι περι κταμένης ἐλάφοιο
 ἄμφω πεινάοντε μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὡς περι Κεβριόναο δύο μῆστωρες αὐτῆς
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ 760 ΠΙ
 ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἔκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 ὡς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισι 765
 οὔρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 ἠγῆ θεσπεσίη, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770 Π
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μῶνόντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξεα δοῦρα πεπήγει
 ἰοί τε πετρόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης 775
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 ὄφρα μὲν Ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' Ἥελιος μετενίσετο βουλυτὸν δέ,
 καὶ τότε δῆ ρ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780 Π
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὄμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
 σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν. 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότιο τελευτή·
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν,
 ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε· 790 Π
 στή δ' ὄπιθεν, πλῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὄμω
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνθηεν δέ οἱ ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἦ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱπόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἔκτορι δῶκεν
 ἦ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800 Π
 πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος
 βριθὸν μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὄμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δὲ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα, 805
 στή δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξεϊ δουρὶ
 ὄμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ
 Πανθοῖδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχρῃ θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων 810 Π
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος Πατρόκλεες ἵππεῦ
 οὐδὲ δάμασσ'· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,

ἐκ χροδὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον γυμνὸν περ' ἐόντ' ἐν δηϊοτῆτι. 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἄλεείνων.
 Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἄψ' ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὀξεί χαλκῶ,
 ἀγγίμονόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820 ΠΠ
 νείατον ἐς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν·
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον 825
 πίδακος ἄμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πῆμεν ἄμφω·
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὡς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα,
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 830 ΠΠ
 Πάτροκλ' ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμήν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας
 ἄξιν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς 835
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἄ δειλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 μῆ μοι πρὶν ἰέναι Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε 840 ΠΠ
 νῆας ἐπι γλαφυράς πρὶν Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐζαι.
 ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθε.
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ' Πατρόκλεες ἵππεῦ·
 ἦδη νῦν Ἔκτορ μεγάλ' εὐχέο· σοὶ γὰρ ἔδωκε 845
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Απόλλων, οἳ με δάμασσαν
 ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἶ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις. 850 ΠΠ
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
 ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε· 855
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων παταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει
 ὄν πότμον γοῶσα λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἦβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Πατρόκλεις τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλλεύς Θετίδος πάϊς ἠϋκόμοιο 860 ΠΠ
 φθῆη ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείσ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
 ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἵρυσσε λάξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥσ' ἀπὸ δουρός.

αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865
ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ρ

οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν ἀρηϊφίλον Μενέλαον
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεῖς ἐν δηϊοτῆτι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρὴ οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο· 5
ὥς περὶ Πατρόκλω βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλησε
Πατρόκλιοι πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10 IP
ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηϊφίλον Μενέλαον·
Ἄτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφεὺς ὄρχαμε λαῶν
χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἕα δ' ἕναρα βροτόεντα·
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 15
τῷ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσι ἀρέσθαι,
μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μεληιδέα θυμὸν ἔλωμαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος 20 IP
οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεινίει,
ὅσσον Πάνθου υἱὸς εὐμμελῆς φρονέουσιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
ἦς ἦβης ἀπόνθηθ', ὅτε μ' ὄνατο καὶ μ' ὑπέμεινε 25
καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολέμιστήν
ἔμμεναι· οὐδὲ ἔφημι πόδεσσί γε οἷσι κίοντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος εἴ κέ μευ ἄντα
στήτης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30 IP
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο
πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.
ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
νῦν μὲν δὴ Μενέλαε διοτρεφεὺς ἦ μάλα τείσεις
γνωτὸν ἐμὸν τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις, 35
χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην
εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνεΐκας
Πάνθω ἐν χεῖρεςσι βάλω καὶ Φρόντιδι δῆη. 40 IP
ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος ἦτ' ἀλκῆς ἦτε φόβοιο.
ὥς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη·

οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ
 ἄσπιδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῶ 45
 Ἄτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 ἄψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ. 50 IP
 αἷματι οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρω ἐσφήκωντο.
 οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβροχεν ὕδωρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι 55
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἀνθεῖ λευκῶ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ἄτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε τεύχε' ἐσύλα. 60 IP
 ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθὼς
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ ἢ τις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
 δῆδ'· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὡς τῶν οὐ τι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
 ἔνθά κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο 70 IP
 Ἄτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ Ἴεκτορ' ἐπῶρσε θεῶ ἀτάλαντον Ἄρηϊ
 ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴεκτορ νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων 75
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι
 ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος Ἄτρεος υἱὸς
 Πατρόκλῳ περιβάς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε 80 IP
 Πανθοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 ὡς εἰπὼν ὃ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἴεκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ
 ὀξέα κεκλήγων φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἄτρεος ὀξὺ βοήσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 90 IP
 ὦ μοι ἐγὼν εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδηται.

εἰ δέ κεν Ἴκτορι μῶνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεῖς, μὴ πῶς με περιστήωσ' ἓνα πολλοί· 95
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαῖολος Ἴκτωρ.
 ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅπποτ' ἀνήρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
 ὄν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 τῶ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδηται 100 IP
 Ἴκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσάιμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη. 105
 εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἴκτωρ.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν
 ἐντροπαλιζόμενος ὡς τε λῖς ἠϋγένειος,
 ὄν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται 110 IP
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 στή δὲ μεταστρεφθεὶς ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΐδα.
 Αἴαν δεῦρο πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120 IP
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαῖολος Ἴκτωρ.
 ὡς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφροني θυμὸν ὄρινε·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἴκτωρ μὲν Πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
 ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὄμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξείῃ χαλκῶ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΐτε πύργον·
 Ἴκτωρ δ' ἄψ' ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὃ γε τεύχεα καλὰ 130 IP
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῶ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας
 ἐστήκει ὡς τίς τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσι,
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δὲ τε σθένει βλεμεαίνει, 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὄσσε καλύπτων·
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλω ἦρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηΐφίλος Μενέλαος
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν 140 IP
 Ἴκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἴκτορ εἶδος ἄριστε μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
 ἦ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα.

φράζω νῦν ὄππως κε πόλιν καὶ ἄστν σαώσης
 οἶος σὺν λαοῖς τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν· 145
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἴσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηῖοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμῆς αἰεί.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὄμιλον
 σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον 150 IP
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλει τε καὶ αὐτῷ
 ζῶδς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπέσειται ἀνδρῶν
 οἴκαδ' ἴμεν, Τροίη δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνεῖη
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαιμέθα Ἰλιον εἴσω.
 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος 160 IP
 ἔλθοι τεθνηῶς καὶ μιν ἐρυσαιμέθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἰλιον εἴσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα κατ' ὅσσε ἰδὼν δηῖων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 Γλαῦκε τί ἦ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες; 170 IP
 ὃ πόποι ἦ τ' ἐφάμην σὲ περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσι·
 νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας οἷον ἔειπες,
 ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἦε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις, 180 IP
 ἦ τινα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα
 σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλιοιο θανόντος.
 ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 185
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἐντεα δύω
 καλά, τὰ Πατρόκλιοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.
 ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαῖολος Ἔκτωρ
 δηῖου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 ὧκα μάλ' οὐ πῶ τῆλε ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190 IP
 οἱ προτὶ ἄστν φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἐντε' ἄμειβεν·
 ἦτοι ὃ μὲν τὰ ἅ δῶκε φέρειν προτὶ Ἰλιον ἱρήν

Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνε
 Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες 195
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὃ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
 γηράς· ἄλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν· 200 IP
 ἃ δεῖλ' οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν
 ὃς δὴ τοι σχεδὸν εἴσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
 τοῦ δὴ ἐταῖρον ἔπεφνες ἐνήεα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων 205
 εἴλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
 τῶν ποιήν ὃ τοι οὐ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 ἧ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων.
 Ἔκτορι δ' ἦρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δῦ δέ μιν Ἄρης 210 IP
 δεινὸς ἐνυάλιος, πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένης· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι 215
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἴππόθοόν τε
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 κέκλυτε μυρία φύλα περικτιόνων ἐπικούρων· 220 IP
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ρύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῆ 225
 λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἐκάστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
 ὃς δὲ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπησ
 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δὲ οἱ Αἴας, 230 IP
 ἤμισυ τῶ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἤμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοὶ περ.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο 235
 νήπιοι· ἦ τε πολέσσι ἐπ' αὐτῶ θυμὸν ἀπήρρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 ᾧ πέπον ᾧ Μενέλαε διοτρεφὲς οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὐ τι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλιοιο, 240 IP
 ὃς κε τάχα Τρώων κορέει κύννας ἠδ' οἰωνούς,
 ὅσσον ἐμῆ κεφαλῇ περιδείδια μὴ τι πάθησι,
 καὶ σῆ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει

Ἔκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἦν τις ἀκούσῃ. 245
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἧῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος 250 IP
 λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἠγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν·
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέληθηρα γενέσθαι. 255
 ὣς ἔφατ', ὄξυ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα,
 τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
 Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη.
 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι, 260 IP
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἠγειραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἠϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω, 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι
 λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἔχθαιρε πάρος γε, 270 IP
 ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δηῖων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὄρσεν ἐταίρους.
 ὣσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν ἰέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280 IP
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτὶ εἵκελος ἀλκὴν
 καπρίῳ, ὃς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηνοὺς
 ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιζάμενος διὰ βήσσας·
 ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ φαίδιμος Αἴας
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας 285
 οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστῃ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἦτοι τὸν Λήθιοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
 Ἴππόθοος ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας 290 IP
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ἐπαΐξας δι' ὀμίλου

πληῖξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἤρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περιῖ δουρὸς ἀκωκῆ 295
 πληγεῖς ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις· τοῦ δ' αὔθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ 300 IP
 τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβόλακος, οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτῶρ δ' αὐτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν
 Φωκίων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἄνδρεςσιν ἀνάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νεῖατον ὤμον ἀνέσχε· 310 IP
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα Φαίνοπος υἱὸν
 Ἴπποθόω περιβάντα μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτῶρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς
 Φόρκυν θ' Ἴπποθόον τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 ἐνθά κεν αὐτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες, 320 IP
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν
 κάρτει καὶ σθένει σφετέρῳ· ἄλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνεῖαν ὄτρυνε δέμας Περίφαντι ἐοικῶς
 κήρυκι Ἥπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς· 325
 τῷ μιν εἰσιδάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεῖα πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεῶν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτει τε σθένει τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε
 πλήθει τε σφετέρῳ καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας· 330 IP
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
 νίκην· ἄλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.
 ὣς ἔφατ', Αἰνεῖας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐς ἄντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·
 Ἐκτόρ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων 335
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείησι δαμέντας.
 ἄλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστάς
 Ζῆν' ὑπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
 τὼ ρ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἷ γε ἔκηλοι 340 IP
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.
 ὣς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

ἔνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Λειώκριτον οὔτασε δουρὶ
 υἷον Ἀρίσβαντος Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ' ἔλεησεν ἀρηΐφίλος Λυκομήδης,
 στή δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθει, 350 IP
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἔλεησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 ἑσταότες περὶ Πατρόκλω, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355
 Αἴας γὰρ μάλ' ἀντας ἐπώχετο πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
 οὔτε τινα προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῶ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν 360 IP
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγγιστῖνοι ἔπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτὶ γε μάχοντο,
 παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 ἀλλήλοισι ἀν' ὄμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
 οὔτε ποτ' ἠέλιον σῶν ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
 ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ θ' ὅσσον ἄριστοι
 ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370 IP
 εὐκηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
 ἠελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
 γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο
 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα
 πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον 375
 ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῶ
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὐ πῶ φῶτε πεπύσθην
 ἀνέρε κυδαλίμῳ Θρασυμήδῃ Ἀντίλοχός τε
 Πατρόκλοιῳ θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι. 380 IP
 τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
 νόσφιν ἐμαρνάσθη, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστορ
 ὀτρύνων πόλεμον δὲ μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
 τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ 385
 γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ὣς δ' ὅτ' ἀνήρ ταύροιο βοδὸς μέγαλοιο βοεῖην
 λαοῖσιν δῶη τανύειν μεθύουσιν ἀλοιφῇ· 390 IP
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσι
 κυκλόσ', ἄφαρ δὲ τε ἰκμάς ἔβη, δύνει δὲ τ' ἀλοιφή
 πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δὲ τε πᾶσα διὰ πρό·

ὣς οἱ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 εἴλκεον ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 395
 Τρῶσιν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τὸν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι·
 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400 IP
 ἦματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦδε Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων
 τείχει ὑπο Τρώων· τό μιν οὔ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν ἐνχιριμφθέντα πύλῃσιν 405
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδέ σὺν αὐτῷ·
 πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἣ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα.
 δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον ὄσσον ἐτύχθη 410 IP
 μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὄλεθ' ἐταῖρος.
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμῆς ἐγγρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ὦ φίλοι οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεῆς ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη
 εἰ τοῦτον Τρῶεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ὣς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν· 420 IP
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μή πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.
 ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκάστου.
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
 χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο· 425
 ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
 κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
 ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο.
 ἦ μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς
 πολλὰ μὲν ἄρ μᾶστιγι θεῶν ἐπεμαίετο θείων, 430 IP
 πολλὰ δὲ μειλίχοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·
 τῷ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθελέτην ἰέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς,
 ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἣ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἠὲ γυναικός, 435
 ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες
 οὔδει ἐνισκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφι
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερῆ δ' ἐμιαίνετο χαιτή
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440 IP
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊ ἄνακτι

θνητῶ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε;
 ἧ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί ποῦ ἐστὶν οἴζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσά τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
 ἧ οὐχ ἄλλις ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτως; 450 IP
 σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἡδ' ἐνὶ θυμῶ,
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίκωνται
 δὴ τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη· 455
 ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦϋ.
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδας δὲ βαλόντε
 ρίμφα φέρον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἐταίρου
 ἵπποις αἴσσων ὡς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460 IP
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὀψὲ δὲ δὴ μιν ἐταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
 στή δ' ὀπιθεν δίφροιο καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
 Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
 ἐν στήθεσσι ἐθήκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς; 470 IP
 οἶον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ
 μοῦνος· ἀτάρ τοι ἐταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὄμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
 τὸν δ' αὐτ' Αὐτομέδων προσέφη Διώρεος υἱός·
 Ἀλκιμέδων τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
 ἵπων ἀθανάτων ἐχέμεν δμησίν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος
 ζῶδς ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵπων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι. 480 IP
 ὡς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθὸν ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν,
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων 485
 ἵπῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσι·
 τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῶ
 σῶ ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ. 490 IP
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν εὐς πάϊς Ἀγχίσαιο.
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὄμους
 αὔησι στερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.

τοῖσι δ' ἄμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
 ἦσαν ἀμφοτέρω· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναμωτί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα πιστὸν ἐταῖρον· 500 IP
 Ἀλκίμεδον μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἔγωγε
 Ἔκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἴω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ
 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσάι τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίη.
 ὣς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε
 ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἱ περ ἄριστοι
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510 IP
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ·
 τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἔκτωρ Αἰνεΐας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει. 515
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.
 ὣς δ' ὅτ' ἂν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήτιος ἀνήρ 520 IP
 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοδὸς ἀγραύλοιο
 ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
 ὣς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὕπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὄξυ κραιδαινόμενον λυε γυῖα.
 Ἔκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὐδὲ ἐνισκίμθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην 530 IP
 εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον ἐταίρου κικλήσκοντος·
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς
 Ἔκτωρ Αἰνεΐας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδῆς,
 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαῖγμένον ἦτορ 535
 κείμενον· Αὐτομέδων δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
 ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερειονά περ καταπέφνων.
 ὣς εἰπὼν ἐς δίφρον ἐλὼν ἔναρα βροτόεντα 540 IP
 θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 αἱματόεις ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
 ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη

ἀργαλή πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
 οὐρανόθεν καταβῆσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς 545
 ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
 ἦῤτε πορφυρέην ἴριν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει, 550 IP
 ὧς ἢ πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἔαυτὴν
 δύσεται Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα
 ἴφθιμον Μενέλαον· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·
 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555
 σοὶ μὲν δὴ Μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσεται εἰ κ' Ἀχιλῆος ἀγαθοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 560 IP
 Φοῖνιξ ἄττα γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοισι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλω· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσασατο θυμόν.
 ἀλλ' Ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει 565
 χαλκῷ δηϊῶν· τῷ γὰρ Ζεὺς κύδος ὀπάξει.
 ὧς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
 καὶ οἱ μυῖς θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνήκεν, 570 IP
 ἢ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
 ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
 τοῖου μιν θάρσευς πλήσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας,
 βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλω, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος 575
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπιναστῆς·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
 ἀΐξαντα φόβον δέ, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσῶν· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580 IP
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
 Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὄτρυνεν Ἀπόλλων
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων· 585
 Ἔκτορ τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος γε
 μαλθακὸς αἰχμητῆς· νῦν δ' οἴχεται οἷος ἀείρας
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Ποδῆν υἱὸν Ἡετίωνος. 590 IP
 ὧς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν

μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυπεν,
 ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναζε, 595
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοῦς.
 πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
 βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ πρόσω τετραμμένους αἰεὶ
 ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρις
 αἰχμῇ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθῶν. 600 IP
 Λήϊτον αὐθ' Ἔκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
 Ἔκτορα δ' Ἴδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα 605
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοῖ δὲ βόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἴδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
 δίφρω ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε 610 IP
 Κοίρανον, ὃς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐυκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 ἦλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἦλασεν ἵππους·
 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο·
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὥσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
 καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησι 620 IP
 κύπας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἴδομενῆα προσηύδα·
 μάστιγε νῦν εἶός κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὃ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 ὣς ἔφατ', Ἴδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτριχας ἵππους
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625
 οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πόποι ἦδη μὲν κε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι
 γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630 IP
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται ὅς τις ἀφήη
 ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπησ πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 ἀλλ' ἄγετ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμῖν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ 635
 χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
 οἷ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 εἴη δ' ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640 IP
 Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἐταῖρος.
 ἀλλ' οὐ πῆ δύναμαι ιδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι.
 Ζεῦ πάτερ ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645
 ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν οὕτως.
 ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
 αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,
 ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650 IP
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 σκέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφὲς αἶ κεν ἴδηαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
 εἰπεῖν ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὄλεθ' ἐταῖρος. 655
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 βῆ δ' ἰέναι ὣς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
 οἷ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῆαρ ἐλέσθαι
 πάννηχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660 IP
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καϊόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὣς ἀπὸ Πατρόκλιοιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 ἦτε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊοῖσι λίποιεν.
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·
 Αἴαντ' Ἀργείων ἠγήτορε Μηριόνη τε
 νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο 670 IP
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κυχάνει.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὣς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
 ὃν τε καὶ ὑπόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνω ὑπ' ἀμφοκόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὄκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ὣς τότε σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ὅσσε φαιινὸν
 πάντοσε δινεῖσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων, 680 IP
 εἶ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιτο.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ' εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφὲς ὄφρα πύθῃαι 685
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
 ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690 IP
 ἀλλὰ σὺ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἴκτωρ.

ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας·
 δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε, τῷ δέ οἱ ὄσσε 695
 δακρυόφι πλήσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἄλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700 IP
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἄρα σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἄλλ' ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκεν, 705
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἴθαρ δὲ προσηΐδα·
 κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν
 ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
 νῦν ἰέναι μάλα περ κεχολωμένον Ἴκτορι δῖῳ· 710 IP
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμῖν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἔνοπης θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 715
 πάντα κατ' αἴσαν ἔειπες ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὄκα
 νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπισθε
 νῶϊ μαχησόμεθα Τρῳσὶν τε καὶ Ἴκτορι δῖῳ
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720 IP
 μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθε
 Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
 ἴθυσαν δὲ κύνεσσι ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάπρῳ 725
 βλημένῳ αἴζωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλκι πεποιθώς,
 ἅψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ὡς Τρῳες εἶος μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο 730 IP
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἰάντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἴξας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.
 ὡς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος ἤντε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξάιφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο.
 ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν 740 IP
 ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·
 οἳ δ' ὡς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν

ἢ δοκὸν ἢ ἐ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τεیرهθ' ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἰδρῶ σπευδόντεσσιν· 745
 ὣς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὀπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχάνετην, ὣς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις πεδίιο διαπρύσιον τετυχηκῶς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίον δὲ τίθησι 750 IP
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ' ὣς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐ κολιοῶν 755
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιοῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον 760 IP
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Σ

ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
 τὸν δ' εὔρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν· 5
 ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
 ὣς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι εἶπε
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώνοντος ἐμεῖο 10 IS
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δήϊον πῦρ
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μηδ' Ἴκτορι ἴφι μάχεσθαι.
 εἶος δ' ταυθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαθοῦ Νέστορος υἱὸς
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
 ὦ μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος ἦ μάλα λυγρῆς
 πεύσσαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφελλε γενέσθαι.
 κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20 IS
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἴκτωρ.
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κακὰ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
 νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25
 αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.
 δμοφαὶ δ' ἄς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε
 θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε

ἔδραμον ἄμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30 ΙΣ
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἔστενε κυδάλμιον κῆρ·
 δεΐδιδε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρω.
 σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι,
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
 πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλως Νηρηΐδες ἦσαν.
 ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
 Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις 40 ΙΣ
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα
 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
 ἄλλαι θ' αἱ κατὰ βένθος ἄλως Νηρηΐδες ἦσαν.
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλήτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50 ΙΣ
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 κλύτε κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὐὲ πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσσαριστοτόκεια,
 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 55
 ἔξοχον ἠρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὧς γουνῶ ἀλωῆς
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊῶν εἴσω. 60 ΙΣ
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἠελίοιο
 ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω
 ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
 ὧς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισὶ κῦμα θαλάσσης
 ῥήγγυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα.
 τῶ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70 ΙΣ
 ὄξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τέκνον τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὧς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχέο χεῖρας ἀνασχῶν 75
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 μήτηρ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·

ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος ἐπεὶ φίλος ὄλεθ' ἑταῖρος 80 ΙΣ
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ; τὸν ἀπόλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 δῆσας ἀπέδυσσε πελώρια θαῦμα ἰδέσθαι
 καλά· τὰ μὲν Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἦματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῆ. 85
 αἴθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίησι
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ' ἴνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἶη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξειαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε 90 ΙΣ
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
 Πατρόκλοιω δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίση.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὠκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσσειαι, οἷ' ἀγορευεῖς· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἔκτορα πότμος ἐτοῖμος.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
 κτεινομένω ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100 ΙΣ
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμην φάος οὐδ' ἑτάροισι
 τοῖς ἄλλοις, οἷ δὴ πολέες δάμεν Ἔκτορι δίω,
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἔων οἶος οὗ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἤντε καπνός· 110 ΙΣ
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
 Ἔκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὀππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
 ἀλλὰ ἐ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὡς καὶ ἐγών, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120 ΙΣ
 κείσομ' ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλων
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην,
 γνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι· 125
 μὴ δέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐστι
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.

ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται 130 ΙΣ
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἴκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὄμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαυλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πω καταδύσεο μῶλον Ἴφης
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι· 135
 ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
 ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἑοῖο,
 καὶ στρεφθεῖς ἄλιησι κασιγνήτησι μετηῦδα·
 ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140 ΙΣ
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλύμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλησιν
 υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
 ὣς ἔφαθ', αἴ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν· 145
 ἦ δ' αὐτ' Οὐλύμπον δὲ θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦἴεν ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεΐκαι.
 τὴν μὲν ἄρ' Οὐλύμπον δὲ πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἴκτορος ἀνδροφόνοιο
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο. 150 ΙΣ
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἴκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς φλογὶ εἵκελος ἀλκίην.
 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἴκτωρ 155
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκίην
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς
 ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160 ΙΣ
 ὣς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἶθωνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δῖεσθαι,
 ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύο Αἴαντε κορυστὰ
 Ἴκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
 καὶ νῦν κεν εἵρουσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἴφης.
 ἀγγοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὄρσεο Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170 ΙΣ
 Πατρόκλω ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἴκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐθυμὸς ἄνωγε
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δὲ σε θυμὸν ἰκέσθω
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέληθηρα γενέσθαι·

σοὶ λῶβῃ, αἶ κέν τι νέκυς ἤσχυμμένος ἔλθῃ. 180 ΙΣ
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἴρι θεὰ τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
Ἦρῃ με προέηκε Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέονται.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
πῶς τὰρ ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι
πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι. 190 ΙΣ
στεῦτο γὰρ Ἠφαίστιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ' ἔλπομ' ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ
ἔγχει δηϊῶων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος. 195
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι,
αἶ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 200 ΙΣ
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὄρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων 205
χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
ὣς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται,
οἳ τε πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηϊ
ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210 ΙΣ
πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑπόσε δ' αὐγὴ
γίγνεται αἴσσουσα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
αἶ κέν πως σὺν νηυσὶν ἄρεω ἀλκτῆρες ἵκωνται·
ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε·
στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς 215
μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετιμήν.
ἔνθα στας ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγγετ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὄρσε κυδοιμόν.
ὣς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
ἄστυ περιπλομένων δηϊῶν ὑπο θυμοραϊστέων, 220 ΙΣ
ὣς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
οἳ δ' ὣς οὖν ἄϊον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.

ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι 230 ΙΣ
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεὺς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαῖγμένον ὄξεϊ χαλκῷ,
 τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμπεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι· 240 ΙΣ
 ἠέλιος μὲν ἔδυσεν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορῆν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορῆ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω· 250 ΙΣ
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἠῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο,
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνεν ἠὼ δῖαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιει δίῳ
 τόφρα δὲ ῥηῖτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260 ΙΣ
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἶος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μίμνεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρηος δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται·
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὀρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν 270 ΙΣ
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐρατος ὧδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν εἶν ἀγορῆ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακρὰι ἐϋξεστοὶ ἐζευγμένοι εἰρύσσονται·
 πρῶτ' δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ' πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἱ κ' ἐθέλησιν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.

ἄψ πάλιν εἶς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280 ΙΣ
παντοίου δρόμου ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων·
εἶσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ·
Πουλυδάμα σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
ὃς κέλειαι κατὰ ἄστρ' ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
ἦ οὐ πῶ κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἐξάπολωλε δόμων κειμήλια καλά, 290 ΙΣ
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
κτήματα περνάμεν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
νήπιε μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ· 295
οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπέισεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300 ΙΣ
συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι·
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς.
πρῶτ' ὅτ' ὑπιοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄζυν' Ἄρηα.
εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305
ἄλγιον αἶ κ' ἐθέλησι τῷ ἔσσειται· οὐ μιν ἔγωγε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἢ κε φέρησι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
ὡς Ἴκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310 ΙΣ
νήπιοι· ἐκ γὰρ σφεων φρένας εἶλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἴκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού' ἐξῆρχε γόοιο
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου
πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῖς ἠὺγένειος,
ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
ὑλῆς ἐκ πυκινῆς· ὃ δὲ τ' ἄχγυται ὕστερος ἐλθὼν, 320 ΙΣ
πολλὰ δὲ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν
εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
ὡς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
ὦ πόποι ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ
θαρσύνων ἦρωα Μενόϊτιον ἐν μεγάροισι· 325
φῆν δὲ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἴσαν.
ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι

αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330 ΙΣ
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σεῦ ὕστερος εἶμι' ὑπὸ γαῖαν,
 οὗ σε πρὶν κτεριῶ πρὶν γ' Ἴκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεται αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι 340 ΙΣ
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσας,
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῶ
 πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
 ὣς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῶ,
 καὶ τότε δὴ λουῖσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350 ΙΣ
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρει λευκῶ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες· 355
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 ἔπρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην
 ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ρά νυ σεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην· 360 ΙΣ
 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅς περ θνητὸς τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδε·
 πῶς δὴ ἔγωγ', ἦ φημι θεῶων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφοτέρων γενεῆ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 365
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ράψαι;
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἥφαιστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἄφθιτον ἀστερόεντα μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι 370 ΙΣ
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα ἐλισσόμενον περὶ φύσας
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὖσταθέος μεγάρου,
 χρύσεια δὲ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375
 ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαιάτ' ἀγῶνα
 ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο θαῦμα ἰδέσθαι.
 οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὐ πῶ
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἦρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.

ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεσσι, 380 ΙΣ
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ἶδε προμολῶσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλή, τὴν ὄπιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θεῖω.
ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν· 390 ΙΣ
κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἦ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησε
κρύψαι χωλὸν ἔόντα· τὸτ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀπορρόου Ὠκεανοῖο.
τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ, 400 ΙΣ
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκάς τε καὶ ὄρμους
ἐν σπῆϊ γλαφυρῶ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ἦδεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν. 405
ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλά τε πάντα.
ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410 ΙΣ
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.
φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλά τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χειρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415
δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο ἄνακτι
χρῦσεια ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 420 ΙΣ
αἶ μὲν ὑπαίθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὃ ἔρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαεινοῦ,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις. 425
αὐδὰ ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,

τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ 430 ΙΣ
ὄσσοι ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν
Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν, 435
υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε
ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὧς γουνῶ ἀλωῆς
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις 440 ΙΣ
οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊὸν εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο
ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοῦς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
εἶων ἐξίεναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι, 450 ΙΣ
αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσε,
πέμπε δέ μιν πόλεμον δέ, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσι·
καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.
τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
καὶ καλὰς κνημίδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας
καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460 ΙΣ
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
τὴν δ' ἡμεῖβεν' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
νόσφιν ἀποκρῦψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
ὧς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
ὧς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
τάς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων 470 ΙΣ
παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαιστήρῃ κρατερῆν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
ποιεῖ δὲ πρότιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν

τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα. 480 ΙΣ
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.
ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας,
ἐν δὲ τὰ τεῖρα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται, 485
Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
Ἄρκτόν θ', ἣν καὶ Ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ δύο ποιήσε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490 ΙΣ
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνα τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστρῳ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοῆν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποιηῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὃ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι
δήμῳ πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500 ΙΣ
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήτυον ἀμφὶς ἀρωγοί·
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων· 505
τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.
τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ ἦατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφίσις ἦνδανε βουλή, 510 ΙΣ
ἣ δὲ διαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι
κτῆσιν ὄσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·
οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας· 515
οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρά σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ
ἀμφὶς ἀρίζηλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι σφίσις εἶκε λοχῆσαι 520 ΙΣ
ἐν ποταμῷ, ὄθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἶατο λαῶν
δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύο δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες 525
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὄκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάεα καλὰ
ἀργεννέων οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτηῆρας.

οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολλὸν κέλαδον παρὰ βουσίην 530 ΙΣ
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
ἐν δ' Ἔρις ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοή Κήρ, 535
ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὄμοισι δαφοινεὸν αἶματι φωτῶν.
ὀμίλειον δ' ὡς τε ζωοὶ βροτοὶ ἠδ' ἐμάχοντο,
νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνηῶτας. 540 ΙΣ
ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν πίειραν ἄρουραν
εὐρεΐαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἱ δ' ὀπότε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλος ἀρούρης,
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου 545
δόσκειν ἀνήρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλος ἰκέσθαι.
ἠ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφκει,
χρυσεῖη περ ἐοῦσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βασιλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550 ΙΣ
ἡμῶν ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
τρεις δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθε
παῖδες δραγμεύοντες ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες 555
ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
δεῖπνον ἐριθοῖσιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον. 560 ΙΣ
ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν
καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
τῇ νίσοντο φορῆς ὅτε τρυγόφεν ἀλωήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείη
ἡμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶειδε 570 ΙΣ
λεπταλέη φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαρτῇ
μολπῇ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.
ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχαστο κασσιτέρου τε,
μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομὸν δὲ 575
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρῦσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι

ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς 580 ΙΣ
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἢ δ' αἰζηοί.
 τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεΐην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσειτον· οἳ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 οἳ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγυς ὑλάκτεον ἕκ τ' ἀλέοντο.
 ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῆς
 ἐν καλῇ βήσση μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
 ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῆς, 590 ΙΣ
 τῷ ἵκελον οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἔνθα μὲν ἠῖθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι
 ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χειρὰς ἔχοντες.
 τῶν δ' αἶ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἳ δὲ χιτῶνας 595
 εἴατ' ἐϋνήτους, ἦκα στύλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἶ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἳ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 οἳ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμησιν 600 ΙΣ
 ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν·
 ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
 πολλὸς δ' ἡμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
 τερπόμενοι· 604
 δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσους.
 ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
 ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς ἀγῆς, 610 ΙΣ
 τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκε,
 τεῦξε δὲ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυῆς,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας. 615
 ἦ δ' ἴρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόντος
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἥφαιστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Τ

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ροάων
 ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱὸν
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5
 μύρονθ'· ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον ἐμὸν τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
 κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·

τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο 10 IT
καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πά τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 15
ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδυσ χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
τέρπετο δ' ἐν χεῖρεςσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω
αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 20 IT
μητρὲρ ἐμὴ τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην οἷ' ἐπιεικὲς
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μὴ δὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς 25
εὐλὰς ἐγγεῖνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν,
ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήη.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
τέκνον μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα 30 IT
μυῖας, αἶψά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
ἦν περ γὰρ κεῖται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
αἰεὶ τῷ γ' ἔσται χρός ἐμπεδος, ἦ καὶ ἀρείων.
ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς
Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν 35
αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσοο δ' ἀλκῆν.
ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνήκε,
Πατρόκλω δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρός ἐμπεδος εἴη.
αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς 40 IT
σμερδαλέα ἰάχων, ὄρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.
καὶ ῥ' οἷ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον
οἷ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν
καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτῆρες,
καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς 45
ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τῷ δὲ δῦω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε
Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. 50 IT
αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
οὕτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς· 55
Ἄτρεΐδῃ ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
ἔπλετο σοὶ καὶ ἐμοί, ὃ τε νῶϊ περ ἀχθυμένω κῆρ
θυμοβόρω ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης;
τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ

ἦματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας· 60 IT
τὸ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας
δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν ἐμεῦ ἀπομνήσαντος.
Ἔκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ 65
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρῆ
ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
ὄτρυνον πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθὼν 70 IT
αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἶω
ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 75
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος
ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν
ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι. 80 IT
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὀμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλεΐδη μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι
σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον 85
καὶ τέ με νεικεῖσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινύς,
οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβalon ἄγριον ἄτην,
ἦματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
ἀλλὰ τί κεν ῥέξαμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90 IT
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἢ πάντας ἀᾶται,
οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
βλάπτους· ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζεὺς ἄσατο, τὸν περ ἄριστον 95
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
ἦματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλεΐην
Ἀλκμήνην τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
ἦτοι ὃ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι· 100 IT
κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θεάιναι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φόως δὲ μογοστόκος Εἰλείθυια
ἐκφανεῖ, ὅς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσὶ. 105
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσον Ὀλύμπιε καρτερόν ὄρκον,
ἢ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν

ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέση μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110 IT
 τῶν ἀνδρῶν οἱ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἦρη δ' αἶξασα λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,
 καρπαλίμως δ' ἴκετ' Ἄργος Ἀχαικόν, ἔνθ' ἄρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 ἦ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόως δὲ καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120 IT
 Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει
 Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν· 125
 αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χῳόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὄμοσε καρτερὸν ὄρκον
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἦ πάντας ἅαται.
 ὣς εἰπὼν ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130 IT
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἴκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσχ' ὄθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὀρῶτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθηῆος ἀέθλων.
 ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὐτὴ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Ἀργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσιν, 135
 οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης ἦ πρῶτον ἀάσθη.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἂν ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμον δὲ καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν ὅσσά τοι ἐλθῶν 140 IT
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρηος,
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσους', ὄφρα ἴδηαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 145
 Ἄτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 δῶρα μὲν αἶ κ' ἐθέλησθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
 ἦ τ' ἐχέμεν παρὰ σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρις
 αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρή κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150 IT
 ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται
 ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὣδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ 155
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἴας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύση μένος ἀμφοτέροισιν.

ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160 IT
 σίτου καὶ οἴνιοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτιοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει 165
 δίψά τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνιοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζη,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170 IT
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς 175
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι·
 ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίης ἀρεσάσθω
 πιεῖρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα. 180 IT
 Ἄτρεΐδη σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλω
 ἔσσεαι. οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 χαίρω σεῦ Λαερτιάδη τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δῖέ κ' ἐκέλευε κατελέξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὐτόθι τεῖος ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190 IT
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσοι Ἀχιλλῆϊ
 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας. 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω ταμέειν Δί τ' Ἡελίω τε.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 Ἄτρεΐδη κῦδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 ἄλλοτε περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200 IT
 ὀππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἴκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὸν ὀτρύνετον· ἢ τ' ἂν ἐγωγε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱᾶς Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίω καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὶν τεισαίμεθα λώβην.
 πρὶν δ' οὐ πῶς ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖη

οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις ἐταίρου τεθνηῶτος 210 IT
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὄξεϊ χαλκῶ
 κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 215
 ᾧ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρεῖσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματι γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220 IT
 αἷψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἦματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσι
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἦματι δακρύσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται 230 IT
 μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμῆς αἰεὶ
 ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὄτρυντὸν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
 ἦδε γὰρ ὄτρυντὸς κακὸν ἔσσειται ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 ἦ, καὶ Νέστορος υἱᾶς ὀπάσασατο κυδαλίμοιο
 Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον· 240 IT
 βᾶν δ' ἵμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαιο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἐπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν 250 IT
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεςσι μάχαιραν,
 ἦ οἱ πᾶρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν
 εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν

ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση, 260 IT
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χειρ' ἐπένεικα,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτέ τευ ἄλλου.
 ἄλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίησιν ἐμῆσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὁμόσσας. 265
 ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῶ.
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥῖψ' ἐπιδινήσας βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστάς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηῦδα·
 Ζεῦ πάτερ ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα· 270 IT
 οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὦρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
 ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. 275
 ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρῆν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐῆν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίησι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280 IT
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
 Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ' ἰκέλη χρυσέη Ἀφροδίτῃ
 ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὄξεϊ χαλκῶ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
 εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἵκυῖα θεῆσι·
 Πάτροκλέ μοι δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι ὄρχαμε λαῶν
 ἄψ ἀνιοῦσ'· ὣς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290 IT
 ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὄξεϊ χαλκῶ,
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδείους, οἱ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκύς Ἀχιλλεὺς 295
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 τὼ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα μείλιχον αἰεὶ. 300 IT
 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὃ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
 λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἐταίρων, 305
 μὴ με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει·
 δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.
 ὣς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,

δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 310 IT
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρονθ' ἵππηλάτα Φοῖνιξ
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
 ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σὺ δυσάμμορε φίλταθ' ἑταίρων 315
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 αἴψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖάτ' Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἐφ' ἵποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος ἐνδον ἐόντων 320 IT
 σῆ ποθῆ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὃ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρῶσιν πολεμίζω· 325
 ἦ ἔ τὸν ὃς Σκύρω μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει
 οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἵποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δὲ τε Φθίῃν δὲ νέεσθαι, 330 IT
 ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῆ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα
 κτῆσιν ἐμῆν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι 335
 γήραϊ τε στυγερῷ καὶ ἐμῆν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.
 ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον·
 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340 IT
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔῃος.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κεῖνος ὃ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.
 ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 ἦ δ' ἄρπη εἵκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ 350 IT
 οὐρανοῦ ἐκκατεπᾶλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο·
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
 ᾗχετο, τοῖ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
 ψυχραὶ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέασο,
 ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανώσασαι

νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαί 360 IT
θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἶγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῶ δὲ οἱ ὄσσε 365
λαμπέσθην ὡς εἶτε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370 IT
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠῦτε μήνης.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη 375
καιομένοιο πυρός, τό τε καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
σταθμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
ὡς ἂπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἴκανε
καλοῦ δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας 380 IT
κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἠ δ' ἀστήρ ὡς ἀπέλαμπεν
ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
χρῦσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
τῷ δ' εὔτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390 IT
Πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν·
ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
ζεύγνου· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὃ δὲ μάλιστα φαεινὴν 395
χειρὶ λαβῶν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵππου ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
τεύχεσι παμφαίνων ὡς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων,
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
Ξάνθέ τε καὶ Βαλίε τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης 400 IT
ἄλλως δὲ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο,
μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγῶφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἴκανε·
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς

αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή. 410 IT
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτῆτί τε νωχελίη τε
 Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠῦκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἴκτορι κῦδος ἔδωκε.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῆ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 ἦν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῶ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.
 ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδὴν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἐάνθε τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή. 420 IT
 εὔ νυ τὸ οἶδα καὶ αὐτὸς ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
 ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Υ

ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
 ἀμφὶ σὲ Πηλῆος υἱὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο·
 Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορῆν δὲ καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιο πολυπτύχου· ἦ δ' ἄρα πάντη 5
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων αἴ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10 IY
 ξεστῆς αἰθούσησιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
 Ἴφαιστος ποίησεν ἰδυήσιν πραπίδεςσιν.
 ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
 ἴζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15
 τίπτ' αὐτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορῆν δὲ κάλεσσας;
 ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἔγνωσ' ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν 20 IY
 ὧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιο
 ἦμενος, ἐνθ' ὀρώων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ' ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται
 οὐδὲ μίνυθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 καὶ δέ τί μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρῶντες·
 νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς
 δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ. 30 IY
 ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
 βὰν δ' ἵμεναι πόλεμον δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·

Ἦρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἦδὲ Ποσειδάων γαίηοχος ἦδ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκασται· 35
 Ἦφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων
 χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.
 ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἦδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομειδής τ' Ἀφροδίτη. 40 IY
 εἶος μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τεῖος Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον
 δειδιότας, ὄθ' ὀρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα 45
 τεύχεσι λαμπόμενον βροτολοιγῷ ἴσον Ἄρηϊ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὔε δ' Ἀθήνη
 στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ. 50 IY
 αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσος
 ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνη.
 ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγγυντο βαρεΐαν· 55
 δεῖνὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπόθεν· αὐτὰρ νέρθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἐσσεῖοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60 IY
 ἔδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς,
 δεῖσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ὑπερθε
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ· 65
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἀνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
 ἄντα δ' Ἐνυαλίω θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἦρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινῆ 70 IY
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα κασιγνήτη ἐκάτοιο·
 Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
 ἄντα δ' ἄρ' Ἠφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
 ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 75
 Ἔκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ἐ θυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνεΐαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνήκε δὲ οἱ μένος ἦ· 80 IY
 υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν·
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 ἄς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων
 Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν; 85
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Πριαμίδη τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90 IY
 ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι,
 πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἠδ' ἐκέλευεν 95
 ἔγχει χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τὼ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν ὅς λαιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροδὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεὸς περ 100 IY
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ κε μάλα ρέα
 νικήσει', οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Απόλλων·
 ἦρως ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰετιγενέτησιν
 εὔχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
 ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἄρειῃ.
 ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110 IY
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ.
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἴηρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἦ δ' ἄμυδις στήσασα θεοῦς μετὰ μῦθον ἔειπε·
 φράζεσθον δὴ σφῶϊ Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη 115
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνεΐας ὄδ' ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Απόλλων.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν, ἦ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ 120 IY
 παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῶ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῆ ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι οἳ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.
 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθησι
 σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσή οἱ αἴσα
 γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμοφῆς
 δεῖσεν· ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθη 130 IY
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ἦρη μὴ χαλέπαινε παρ' ἐκ νόον· οὐδέ τί σε χρή·
 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλομι θεοὺς ἔριδι ζυνελάσσαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν· 135
 ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόθι νεῖκος ὀρεῖται 140 IY
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὄκα διακρινθέντας ὄϊω
 ἄψ ἴμεν Οὐλύμπον δὲ θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο 145
 ὑψηλόν, τό ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,
 ὀππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίον δέ.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο· 150 IY
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὄφρυσιν Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σὲ ἦε Φοῖβε καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
 ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθήατο μητιόωντες
 βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὄκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἡμενος ὕψι κέλευε. 155
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον καὶ λάμπετο χαλκῶ
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαϊρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 ὀρнуμένων ἄμυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160 IY
 Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει
 νευστάζων κόρυθι βριαρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο λέων ὣς
 σίντης, ὄν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν 165
 ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθῶν αἰζιγῶν
 δουρὶ βάλη ἐάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170 IY
 μαστίεται, ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλαυκίων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτω ἐν ὀμίλῳ·
 ὣς Ἀχιλλῆ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεΐα τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισι 180 IY
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
 οὐ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·

εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὃ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ρέξειν.
 ἦδη μὲν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
 ἦ οὐ μέμνη ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 καρπαλίμως; τότε δ' οὐ τι μετατροπαλίζεο φεύγων. 190 IY
 ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ,
 ληϊάδας δὲ γυναικας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἄλλ' οὐ νῦν ἐρύεσθαι ὄϊομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ 195
 βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 Πηλεΐδη μὴ δὴ ἐπέεσσί με νηπύτιον ὦς 200 IY
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 ὄψει δ' οὐτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σούς. 205
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἄλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο
 εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δὲ μοὶ ἐστ' Ἀφροδίτη·
 τῶν δὴ νῦν ἕτεροὶ γε φίλον παῖδα κλαύσονται 210 IY
 σήμερον· οὐ γάρ φημι ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
 ὧδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασι·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πω Ἴλιος ἰρή
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ὄκεον πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220 IY
 τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι.
 τῶν καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 αἶ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους. 225
 αἶ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεόν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἄλδος πολιοῖο θέεσκον.
 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230 IY
 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο
 Ἴλός τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,

ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεῦειν
 κάλλεος εἵνεκα οἷο Ἴν' ἀθανάτοισι μετεῖη. 235
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε
 Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος·
 Ἀσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἔκτορα δῖον. 240 IY
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε
 ὄππως κεν ἐθέλησιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὧς
 ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτήτος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὄνειδεα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ', οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσοι ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὀπποῖόν κ' εἶπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσας. 250 IY
 ἀλλὰ τί ἡ ἔριδας καὶ νεῖκα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὧς τε γυναῖκας,
 αἱ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι
 πόλλ' ἑτέα τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 ἦ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος
 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ. 260 IY
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ὧς οὐ ῥήϊδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποεῖκειν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270 IY
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,
 τὴν δὲ μίαν χρυσῆν, τῇ ῥ' ἔσχετο μεΐλινον ἔγχος.
 δεῦτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη
 ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἣ λεπτότατος θέε χαλκός, 275
 λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἣ δὲ διὰ πρὸ
 Πηλιάς ἦϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλῃ καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
 δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280 IY
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὃ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
 ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,

ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ 285
 Αἰνεΐας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ρέα πάλλε καὶ οἷος.
 ἔνθά κεν Αἰνεΐας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 ἢ κόρυθ' ἢ ἐσάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290 IY
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνεΐαιο,
 ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς Ἄϊδος δὲ κάτεισι
 πειθόμενος μῦθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο 295
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναΐτιος ἄλγεα πάσχει
 μὰψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπέκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300 IY
 μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
 τόνδε κατακτεῖνη· μόριμον δέ οἱ ἐστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητάων. 305
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἔχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνεΐαιο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310 IY
 Αἰνεΐαν ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι ἢ κεν ἐάσης
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
 ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσομεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ, 315
 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 ἴξε δ' ὄθ' Αἰνεΐας ἠδ' ὃ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320 IY
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὃ δὲ μελίην εὐχαλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνεΐαιο·
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας. 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο,
 ἔνθά τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσαντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330 IY
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει

ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλυτερος ἀθανάτοισιν;
 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῶ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσῆσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρότοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γὰρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρῖζει.
 ὣς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340 IY
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῶ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰν αὐτως εὐχετάσθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350 IY
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν.
 ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστω·
 μηκέτι νῦν Τρώων ἐκάς ἔστατε δῖοι Ἀχαιοί,
 ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι
 τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
 ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360 IY
 καὶ σθένει, οὐ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἴω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγγεος ἔλθῃ.
 ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 κέκλεθ' ὀμοκλήσας, φάτο δ' ἵμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος· 365
 Τρῶες ὑπερθύμοι μὴ δεῖδιτε Πηλεΐωνα.
 καὶ κεν ἐγὼ ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
 ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τελεεῖ, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολουεῖ. 370 IY
 τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἶθωνι σιδήρῳ.
 ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγγε' ἄειραν
 Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' αὐτή·
 καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων· 375
 Ἔκτορ μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μὴ πῶς σ' ἠὲ βάλῃ ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύπη.
 ὣς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὐτίς ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380 IY
 ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένους ἀλκήν
 σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἔλεν Ἴφιτίωνα

ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην πολέων ἠγήτορα λαῶν,
 ὄν νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθω
 Τμῶλω ὑπο νιφόνετι Ὑδης ἐν πίονι δήμῳ· 385
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κὰκ κεφαλῆν· ἢ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη,
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
 κεῖσαι Ὀτρυντεΐδη πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390 IY
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν
 Ὑλλῶ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῶ δινήεντι.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντο
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα 395
 ἐσθλὸν ἀλεξητήρα μάχης Ἀντήνορος υἱὸν
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400 IY
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἵξαντα
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρί.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴσθε καὶ ἤρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἤρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὣς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
 οὐνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα 410 IY
 δὴ τότε νηπιέησι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων
 θῦνε διὰ προμάχων, εἶος φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἐγχεος αἰχμῆ,
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 κυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.
 Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ 420 IY
 κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀγλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκάς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ
 ὄξυ δόρυ κραδάων φλογὶ εἵκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὡς εἶδ', ὡς ἀνεπᾶλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηῦδα·
 ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν, 425
 ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἔκτορα δῖον·
 ἄσπον ἴθ' ὡς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 430 IY
 Πηλεΐδη μὴ δὴ ἐπέεσσι με νηπύτιον ὧς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς

ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὅξυ πάροισεν.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἴκεθ' Ἔκτορα δῖον, 440 IY
 αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 445
 ἔγχρῃ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὀμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450 IY
 ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.
 ὣς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι· 455
 ἦριπε δὲ προπάροισθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠῦν τε μέγαν τε
 κὰγ γόνου δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ ἐξαινυτο θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον υἱε Βίαντος 460 IY
 ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην, ὃ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
 εἴ πὼς εὐ πεφίδοιτο λαβῶν καὶ ζῶν ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὀμηλικίην ἐλεήσας, 465
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς· ὃ μὲν ἦπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἰέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·
 ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470 IY
 κόλπῳ ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε
 θυμοῦ δευόμενον· ὃ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὔς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
 μέσσην κὰκ κεφαλὴν ξίφει ἦλασε κωπήεντι, 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἷματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ζυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φύλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς 480 IY
 πρόσθ' ὀρώων θάνατον· ὃ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
 τῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε

σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρω υἱὸν
 Ῥίμων, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακος εἰληλούθει· 485
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός,
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὃ δ' Ἀρηϊθῶον θεράποντα
 ἄψ ἵππους στρέψαντα μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤσε· κυκλήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 ὣς δ' ἀναμυαίει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδᾶες πῦρ 490 IY
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὣς ὃ γε πάντη θῦνε σὺν ἔγγει δαίμονι ἴσος
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὣς δ' ὅτε τις ζεύξη βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους 495
 τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐυκτιμένη ἐν ἄλωϊ,
 ῥίμφά τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἶ περι δίφρον, 500 IY
 ἄς ἄρ' ἀφ' ἵππειων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὃ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Φ

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδῖον δὲ δῖωκε
 πρὸς πόλιν, ἣ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἦματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἔκτωρ· 5
 τῆ ῥ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ 10 IΦ
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλισσόμενοι περὶ δίνας.
 ὣς δ' ὄθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
 φευγέμεναι ποταμὸν δέ· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαιφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
 πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 αὐτὰρ ὃ διογενῆς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθη
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὃ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος
 φάσανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς 20 IΦ
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὣς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὃν κε λάβησιν·
 ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσον ὑπὸ κρημνοῦς· ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,

ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δὴ δέκα λέξατο κούρους
ποινὴν Πατρόκλοιο Μεινοτιάδαο θανόντος·
τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἤϋτε νεβρούς,
δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμάσι, 30 IΦ
τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι,
δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε δαΐζέμεναι μενεαίνων.
ἔνθ' υἱὶ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
ἦγε λαβῶν ἐκ πατρὸς ἄλωῆς οὐκ ἐθέλοντα
ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξείῃ χαλκῶ
τάμνε νέους ὄρηκας, ἴν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασσε 40 IΦ
νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὄνον ἔδωκε·
κεῖθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο πολλὰ δ' ἔδωκεν
Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
ἔνδεκα δ' ἡμέματα θυμὸν ἐτέρπετο οἴσι φίλοισιν 45
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δωδεκάτῃ δὲ μιν αὖτις
χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
πέμψειν εἰς Αἴδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50 IΦ
ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες οὖς περ ἔπεφνον 55
αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
οἶον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ
Λῆμνον ἐς ἠγαθήν πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
πόντος ἀλὸς πολίης, ὁ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60 IΦ
γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω
ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
γῆ φυσίζοος, ἢ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
ὣς ὄρμαινε μένων· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς
γούνων ἄνασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ 65
ἐκφυγέειν θανάτῳ τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
οὐτάμεναι μεμαῶς, ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
κύψας· ἐγγεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ
ἔσθη ἰεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70 IΦ
αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
γουνούμαι σ' Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον·
ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο διοτρεφεὺς αἰδοίοιο· 75
πὰρ γὰρ σοὶ πρῶτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν

ἦματι τῷ ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένην ἐν ἄλωϊ,
 καί μ' ἐπέρασσας ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Λῆμνον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
 νῦν δὲ λύμην τρίς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστίν 80 IΦ
 ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
 πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
 μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς με σοὶ αὖτις δῶκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοθόη θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος 85
 Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
 τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δῶν γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις,
 ἦτοι τὸν πρότοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας 90 IΦ
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσειται· οὐ γὰρ οἴω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γέ δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἔκτορός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.
 ὣς ἄρα μιν Πρίαμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσε·
 νήπιε μή μοι ἄποινα πιφαύσκειο μηδ' ἀγόρευε·
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ 100 IΦ
 τόφρά τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἠδ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγη ὃν κε θεὸς γε
 Ἴλιου προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλησι
 καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πρίαμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ σὺ· τί ἦ ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας οἴος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρός δ' εἶμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή· 110 IΦ
 ἔσσειται ἢ ἠὼς ἢ δεῖλη ἢ μέσον ἦμαρ
 ὀππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρη ἐκ θυμὸν ἔληται
 ἢ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἴστῳ.
 ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
 τύπε κατὰ κληῖδα παρ' ἀνχένα, πᾶν δέ οἱ εἴσω
 δῶ ξίφος ἀμφοκῆς· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθεῖς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμὸν δὲ λαβῶν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι, 120 IΦ
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλήν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινήεις εἴσω ἄλδος εὐρέα κόλπον· 125
 θρόσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεσὶν ὑπαΐξει

ἰχθύς, ὃς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ' εἰς ὃ κεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐϋρροος ἀργυροδίνης 130 IΦ
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζῶους δ' ἐν δίνησι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐπὶ νησιῖ θοῆσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο. 135
 ὧς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὄρμηεν δ' ἀνά θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος
 Ἀστεροπαῖφ' ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων 140 IΦ
 υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
 γείνατο καὶ Περίβοια Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150 IΦ
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντίωσι.
 τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 Πηλεΐδη μεγάθυμε τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλου τηλόθ' ἐούσης
 Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχεῖας· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 ἦώς ἐνδεκάτη ὅτε Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος
 Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγγει· τὸν δ' ἐμέ φασι
 γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ. 160 IΦ
 ὧς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἀμαρτῆ δούρασιν ἀμφίς
 ἦρωσ Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.
 καὶ ῥ' ἐτέρω μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο· 165
 τῷ δ' ἐτέρω μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἦ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίη ἐνεστήρικτο λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 δεῦτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
 Ἀστεροπαῖφ' ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων. 170 IΦ
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλιον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175
 τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσασθαι μενεαίνων,

τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ἄξα ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180 ΙΦ
χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν
ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
παισὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι. 185
φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ρέοντος,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
τίκτέ μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλμυρηνέντων, 190 ΙΦ
κρείσσω ἀντὶ Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ σοὶ ποταμὸς γε πάρα μέγας, εἰ δύνатаί τι
χραιομείν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι,
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195
ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆση.
ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200 ΙΦ
τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστάς, 205
οἳ ῥ' ἔτι πᾶρ ποταμὸν πεφοβῆατο δινήεντα,
ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε
Μνηϊσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210 ΙΦ
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης·
ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215
εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως. 220 ΙΦ
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
ἔσται ταῦτα Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστρῳ καὶ Ἔκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἢ κέν με δαμάσσειται, ἢ κεν ἐγὼ τόν.

ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
ὦ πόποι ἀργυρότοξε Διὸς τέκος οὐ σύ γε βουλάς
εἰρύσαο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 230 ΙΦ
Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
δείελος ὄψε δύνων, σκίαση δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαΐζας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥσπερ δὲ νεκρούς 235
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεὺς
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε μεμυκῶς ἦύτε ταῦρος
χέρσον δέ· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνησι βαθείησιν μεγάλῃσι.
δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα, 240 ΙΦ
ᾧθει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηρίξασθαι· ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοισιν πυκνοῖσι, γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν 245
εἶσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
ἦΐξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι
δείσας· οὐδέ τ' ἔληγε θεὸς μέγας, ᾧρτο δ' ἐπ' αὐτῶ
ἀκροκελαινίων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάκοι. 250 ΙΦ
Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ᾧκιστος πετεηνῶν·
τῶ εἰκῶς ἦΐξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς 255
φεῦγ', ὃ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῶ.
ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἠγεμονεύῃ
χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260 ΙΦ
ὀχλεῦνται· τὸ δὲ τ' ᾧκα κατειβόμενον κελαρύζει
χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὡς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δὲ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
ὀσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 265
στήναι ἐναντίβιον καὶ γνόμεναι εἶ μιν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διπετέος ποταμοῖο
πλάζ' ᾧμους καθύπερθεν· ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
θυμῶ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270 ΙΦ
λάβρος ὑπαιθα ῥέων, κόνιην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
Πηλεΐδης δ' ᾧμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ ὡς οὐ τίς με θεῶν ἔλεινὸν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανίωνων, 275
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·

ἦ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Απόλλωνος βελέεσσιν.
ὥς μ' ὄφελ' Ἔκτωρ κτεῖναι ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
τὸ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε· 280 IΦ
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἀλῶναι
ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ ὡς παῖδα συφορβόν,
ὄν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.
ὣς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὄκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεςσιν εἵκτην, 285
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Πηλεΐδη μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτέ τι τάρβει·
τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290 IΦ
ὡς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν,
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσειαι αὐτός·
αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ' αἶ κε πίθηαι·
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖου πολέμοιο
πρὶν κατὰ Ἴλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι 295
Τρωϊκόν, ὃς κε φύγησι· σὺ δ' Ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
τὼ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γὰρ ῥα θεῶν ὄτρυνεν ἐφετμή,
ἔς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300 IΦ
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαῖ κταμένων αἰζηῶν
πλῶον καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
πρὸς ῥόον αἴσσοντος ἄν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχευ
εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαι' Ἀθήνη.
οὐδὲ Σκάμανδρος ἔλγηε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
χώετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας·
φίλε κασίγητε σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310 IΦ
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
ὑδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα
ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ἴσα θεοῖσι. 315
φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος
οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
κεῖσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις χέραδος περιχεύας
μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320 IΦ
ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
ἔσται τυμβοχόης, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων
μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι. 325
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο

ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλεΐωνα·
 Ἴηρη δὲ μέγ' ἄυσε περιδείσασ' Ἀχιλῆϊ
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 αὐτίκα δ' Ἴφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν· 330 ΙΦ
 ὄρσεο κυλλοπόδιον ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχη ἤϊσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκειο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἄργεστᾶο Νότοιο
 εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπήν ὄρσουσα θύελλαν, 335
 ἢ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι
 φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καί', ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μή δέ σε πάμπαν
 μειλχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
 μὴ δὲ πρὶν ἀπόπαυε τεδὸν μένος, ἀλλ' ὀπότ' ἂν δῆ 340 ΙΦ
 φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
 ὣς ἔφαθ', Ἴφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκροὺς
 πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345
 ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἄλωϊν
 αἴψ' ἀγξηράνη· χαίρει δὲ μιν ὅς τις ἐθείρη·
 ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺς
 κῆεν· ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι, 350 ΙΦ
 καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
 τείροντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες οἳ κατὰ δίνας,
 οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἴφαιστοιο. 355
 καίετο δ' ἴς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἴφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὤδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρώας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς; 360 ΙΦ
 φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ
 κνίστην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
 ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ· 365
 οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῆ
 Ἴφαιστοιο βῆφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὃ γ' Ἴηρη
 πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴηρη τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι 370 ΙΦ
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι εἰ σὺ κελεύεις,
 παυέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
 μὴ δ' ὀπότ' ἂν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
 καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἱεὺς Ἀχαιῶν.

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν·
 Ἥφαιστε σχέο τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν. 380 IΦ
 ὧς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδάεσ πῦρ,
 ἄγορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 παυσάσθην, Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα 385
 ἀργαλή, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· αἶε δὲ Ζεὺς
 ἦμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 γηθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390 IΦ
 ἔνθ' οἱ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίη ἐπόρουσε
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὄνειδείον φάτο μῦθον·
 τίπτ' αὐτ' ὧ κυνάμυια θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δὲ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἦ οὐ μέμνη ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
 οὐτάμεναι, αὐτῇ δὲ πανόψιον ἔγχος ἔλοῦσα
 ἰθὺς ἐμεῦ ὧσας, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν οἴω ἀποτισέμεν ὅσσα ἔοργας.
 ὧς εἰπὼν οὕτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν 400 IΦ
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
 ἦ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε,
 τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης· 405
 τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ἐπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 νηπύτι· οὐδέ νύ πῶ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων 410 IΦ
 εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
 ἦ τοι χωομένη κακὰ μῆδετα οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
 ὧς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἔλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὧς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἄρτυτώνη 420 IΦ
 καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιογὸν Ἄρηα
 δηΐτου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
 ὧς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἦλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425
 τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,

ἦ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 τοιοῦτοι νῦν πάντες ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοὶ
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη 430 IΦ
 ἦλθεν Ἄρη ἐπίκουρος ἐμῶ μένει ἀντίωσα·
 τὼ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο
 Ἴλιου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.
 ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 αὐτὰρ Απόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων· 435
 Φοῖβε τί ἦ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
 ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον αἶ κ' ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλύμπον δὲ Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα. 440 IΦ
 νηπύτι' ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνηται ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ
 μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήγορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 μισθῶ ἐπὶ ῥητῶ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445
 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἴν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὕληέσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὦραι 450 IΦ
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 σὺν μὲν ὃ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
 δήσειν, καὶ περὰ νήσων ἐπὶ τηλεδαπῶν·
 στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμοτέρων ἀπολεψέμεν οὐατα χαλκῶ. 455
 νῶϊ δὲ ἄσφοροι κίομεν κεκοτηότι θυμῶ
 μισθοῦ χῳόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾶ ὡς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχῳ κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι 460 IΦ
 τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Απόλλων·
 ἐννοσίγαι' οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίξω
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.
 ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γὰρ ῥα
 πατροκασιγνήτιο μιγήμεναι ἐν παλάμησι.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νεΐκεσε πότνια θηρῶν 470 IΦ
 Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδείων φάτο μῦθον·
 φεύγεις δὴ ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δὲ οἱ εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
 ὣς φάτο, τὴν δ' οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις
 νείκεσεν ἰοχέαιραν ὄνειδείους ἐπέεσσι· 480 IΦ
 πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας κύον ἀδεῆς ἀντί' ἐμεῖο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
 τοξοφόρῳ περ' εἰσῆ, ἐπεὶ σὲ λέοντα γυναιξὶ
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἦν κ' ἐθέλησθα.
 ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὖρα θῆρας ἐναίρειν 485
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' εὐ-εἰδῆς
 ὄσσον φερτέρη εἶμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρως ἐπὶ καρπῷ χειρὸς ἔμαρπτε
 σκαιῆ, δεξιτερῆ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα, 490 IΦ
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὐατα μειδιόωσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἴστοι.
 δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
 ἦ ῥα θ' ὑπ' ἱρηκος κοίλῃν εἰσέπττατο πέτρην
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆ γε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν· 495
 ὣς ἠ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 Λητοῖ ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500 IΦ
 εὖχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
 ὣς ἄρ' ἔφη, Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
 πεπεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλλυγι κονίης.
 ἠ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
 ἠ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ, 505
 δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἠδὲ γελάσσας·
 τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐρανίωνων
 μασιδίως, ὡς εἶ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ; 510 IΦ
 τὸν δ' αὐτὲ προσέειπεν εὐστέφανος κελαδεινή·
 σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε πάτερ λευκώλενος Ἴηρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν· 515
 μέμβλετο γὰρ οἱ τεῖχος εὐδμήτιοιο πόλῃος
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἧματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες·
 κὰδ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520 IΦ
 Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δὲ ἐ μῆνις ἀνῆκε,
 πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
 ὡς Ἀχιλλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525
 ἐστήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,

ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
 γίγνεθ'· ὃ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε
 ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς· 530 IΦ
 πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ' εἰς ὃ κε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐγγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
 αὗτις ἐπανθέμενοι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
 δεΐδια γὰρ μὴ οὖλος ἀνήρ ἐς τεῖχος ἄληται.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο 540 IΦ
 δίψη καρχαλέοι κεκοιμένοι ἐκ πεδίοιο
 φεῦγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ, λύσσα δέ οἱ κῆρ
 αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἔνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἴες Ἀχαιῶν,
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε 545
 φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
 ἔσθη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χειρας ἀλάλκοι
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
 αὐτὰρ ὃ γ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον 550 IΦ
 ἔσθη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
 φεύγω, τῆ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
 αἰρήσει με καὶ ὧς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει. 555
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδῖον Ἰλῆϊον, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἴδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο 560 IΦ
 ἰδρῶ ἀπονηυχθεὶς προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιρόμενον πόλιος πεδῖον δὲ νοήσῃ
 καὶ με μεταΐξας μάρπη ταχέεσσι πόδεσσι.
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565
 λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέ οἱ προπάροιθε πόλεος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θην τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξείη χαλκῶ,
 ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἔφασ' ἀνθρωποὶ
 ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει. 570 IΦ
 ὣς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεις μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὀρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ἦ ἤτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ζυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῶ
 ταρβεῖ οὐδέ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἠ οὐτάσῃ ἠὲ βάλησιν,

ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι ἢ ἐδαμῆναι·
 ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ διὸς Ἀγήνωρ
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλλῆος. 580 IΦ
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 ἐγχείη δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὖτει·
 ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
 ἦματι τῶδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων
 νηπύτι· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585
 ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
 οἷ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
 Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις
 ᾧ δ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστῆς.
 ἦ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφήκε, 590 IΦ
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν.
 ἀμφὶ δέ οἱ κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέριοιο
 σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 Πηλεΐδης δ' ὀρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο 595
 δεύτερος· οὐδ' ἔτ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλω ἀποέργαθε λαοῦ·
 αὐτῶ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα εἰκῶς 600 IΦ
 ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν·
 εἶος ὃ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο
 τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλω δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων
 ὡς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἴσι· 605
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὀμίλῳ
 ἀσπᾶσιοι προτὶ ἄστυ, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι ὅς τε πεφεύγοι
 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο 610 IΦ
 ἐς πόλιν, ὃν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία X

ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες ἠῦτε νεβροὶ
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλλεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσπον ἴσαν σάκε' ὄμοισι κλίναντες.
 Ἴκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοῖη μοῖρα πέδησεν 5
 Ἴλιου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 τίπτέ με Πηλέος υἱὲ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 ἔγνωσ ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10 IX
 ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφόβησας,
 οἷ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.

οὐ μέν με κτενέεις, ἐπεὶ οὗ τοι μόρσιμός εἰμι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔβλαψάς μ' ἐκάεργε θεῶν ὀλοώτατε πάντων 15
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
ρήϊδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδειςας ὀπίσσω.
ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύνάμις γε παρείη. 20 IX
ὣς εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
σευάμενος ὡς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
ὡς Ἀχιλλεύς λαιμηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι 25
παμφαίνονθ' ὡς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
ὄν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσι.
λαμπρότατος μὲν ὃ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, 30 IX
καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
ᾧ μῶξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὃ γε κόψατο χερσὶν
ὑπόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει
λισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων 35
ἐστήκει ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἔκτορ μή μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τοῦτον
οἶος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερός ἐστι 40 IX
σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·
ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε
κτείνων καὶ περνὰς νήσων ἐπι τηλεδαπάων. 45
καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
τούς μοι Λαοθόη τέκετο κρείουσα γυναικῶν.
ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῶ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα 50 IX
χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ', ἔστι γὰρ ἔνδον·
πολλὰ γὰρ ὄπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
εἰ δ' ἦδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν,
ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι τοῖ τεκόμεσθα·
λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυθαδιώτερον ἄλγος
ἔσσειται, ἦν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
ἀλλ' εἰσέρχαιο τείχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
Τρώας καὶ Τρώας, μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
Πηλεΐδη, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον
δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60 IX
αἴση ἐν ἀργαλέῃ φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα
υἱάς τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,

καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
ἐλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτησι θύρησιν
ὠμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
τύψας ἢ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
οἱ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ 70 IX
κεῖσονται ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
ἄρηι κταμένω δεδαϊγμένω ὀξεί χαλκῷ
κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅττι φανήη·
ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον
αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
ἦ ῥ' ὃ γέρον, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶ
τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθε.
μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα
κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε· 80 IX
καὶ μιν δάκρυ χέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἔκτορ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον·
τῶν μνησαί φίλε τέκνον ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
τείχεος ἐντὸς ἐών, μὴ δὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ 85
σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνη, οὐ σ' ἔτ' ἐγωγε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκνον αὐτή,
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δὲ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
ὣς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν 90 IX
πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
ἀλλ' ὃ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησι
βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ', ἔδν δὲ τὴν χόλος αἰνός,
σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ· 95
ὣς Ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει
πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγών, εἴ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει, 100 IX
ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ' ἐπεὶ ὄλεσα λαὸν ἀτασθαλίησιν ἐμῆσιν,
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
μὴ ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
Ἔκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὄλεσε λαόν.
ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἶη
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
ἢ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόλης. 110 IX
εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας

αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῆ, 115
πάντα μάλ' ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
ἠγάγετο Τροίηνδ', ἣ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι 120 IX
κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει·
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
αὐτῶς ὡς τε γυναικα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
τῷ ὀαρίζεμεναι, ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε
παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.
βέλτερον αὐτ' ἔριδι ζυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα·
εἶδομεν ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130 IX
ὡς ὄρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίκι πτολεμιστῆ
σειῶν Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος ἀυγῆ
ἢ πυρὸς αἶθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὐτὸν μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς·
Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
ἠΐτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν
ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν, 140 IX
ἢ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκὼς
ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
τειχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
τειχεὸς αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
κρουνὸ δ' ἴκανον καλλιρρόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ
δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἶθομένοιο· 150 IX
ἢ δ' ἐτέρη θέρεϊ προρέει εἵκυϊα χαλάζῃ,
ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλω.
ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
καλοὶ λαΐνιοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαὶ τε θύγατρες 155
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἐλθεῖν υἴας Ἀχαιῶν.
τῆ ῥα παραδραμέτην φεύγων ὃ δ' ὀπισθε διώκων·
πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίακε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοεῖην
ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160 IX
ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.
ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι

ρίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον
ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνὴ ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
ὡς τὰ τρὶς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δ' ἐς πάντες ὀρῶντο·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ὦ πόποι ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἴκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην 170 IX
Ἴδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
ἐν πόλει ἀκροτάτη· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
ἄστῃ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε
ἢ ἐ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢ ἐ μιν ἤδη 175
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.
τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές οἷον ἔειπες·
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ
ἂν ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180 IX
ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι·
ἔρξον ὅπῃ δὴ τοὶ νόος ἔπλετο, μὴ δ' ἔτ' ἐρώει. 185
ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαῦϊαν Ἀθήνην·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα.
Ἴκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῆται
ὄρσας ἐξ εὐνῆς διὰ τ' ἄγκεια καὶ διὰ βήσσας· 190 IX
τὸν δ' εἰ πέρ τε λάθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνω,
ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον ὄφρα κεν εὖρη·
ὡς Ἴκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
ὀσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
ἀντίον ἀΐξασθαι εὐδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
εἰ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
ὡς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν· 200 IX
οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν·
ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὅς ἀλύξαι.
πῶς δέ κεν Ἴκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιμηρά τε γούνα;
λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς, 205
οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἴκτορι πικρὰ βέλεμνα,
μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210 IX
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἴκτορος ἵπποδάμοιο,
ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἴκτορος αἴσιμον ἦμαρ,

ὄχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 215
 νῦν δὴ νῶϊ ἔολπα Διὶ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
 οἴσσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας
 Ἴκτορα δηῶσαντε μάχης ἅατόν περ ἔοντα.
 οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220 IX
 προπροκυλινδόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπέιθετο, χαῖρε δὲ θυμῶ,
 στή δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλῶχινος ἐρεισθεῖς. 225
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἴκτορα δῖον
 Δηϊφόβῳ ἔϊκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦθεῖ ἢ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκύς Ἀχιλλεὺς
 ἄστῳ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230 IX
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 Δηϊφὸβ' ἢ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν οὐς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
 ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἴνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦθεῖ ἢ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 λίσσονθ' ἐξεῖς γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240 IX
 αὐτὶ μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῶ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μὴ δέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται 245
 νῆας ἐπι γλαφυράς, ἢ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.
 ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη·
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 οὐ σ' ἔτι Πηλέος υἱὲ φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ 250 IX
 τρὶς περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνήκε
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἢ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων· 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεῦ
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὡς δὲ σὺ ῥέζειν.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεὺς· 260 IX
 Ἴκτορ μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε·
 ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,

οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν 265
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270 IX
 ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἴκτωρ·
 ἔζετο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνά δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἴκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἴκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
 ἐκ Διὸς ἠεῖδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦ τοι ἔφης γε· 280 IX
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι 285
 χάλκεον· ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδα μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτε· 290 IX
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἴκτωρ
 ὅττι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στήθεσσι δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
 Διὶ φοβὸν δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὖσας·
 ἦτε μιν δόρυ μακρὸν· ὃ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
 Ἴκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 ὃ πόποι ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσσαν·
 Διὶ φοβὸν γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδ' ἔτ' ἀνευθεν, 300 IX
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱὲς ἐκηβόλω, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι. 305
 ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ ἀλείς ὡς τ' αἰετὸς ὑψηπετήεις,
 ὅς τ' εἴσιν πεδίον δὲ διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγῶν· 310 IX
 ὡς Ἴκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὀρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν

ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειραι 315
 χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἷος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἴσταται ἀστῆρ,
 ὧς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἔκτορι δίῳ 320 IX
 εἰσορώων χροά καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά χάλκεα τεύχεα
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ' ἢ κληῖδες ἀπ' ὤμων ἀνχέν' ἔχουσι
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὄκιστος ὄλεθρος· 325
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεὺς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἦλυθ' ἀκωκῆ·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃ· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς· 330 IX
 Ἔκτορ ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα
 νήπιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
 ὃς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
 τὸν δ' ὀλιγοδραπέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων
 μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάσσει Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο 340 IX
 δῶρα τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρῶων ἄλοχοι λελάχουσι θανάοντα.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεὺς·
 μὴ με κύων γούνων γουνάζεο μὴ δὲ τοκῆων· 345
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνήη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷα ἔοργας,
 ὡς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα, 350 IX
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.
 τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
 ἦ σ' εὔ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
 φράζεο νῦν, μὴ τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι
 ἦματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν. 360 IX
 ὧς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε,
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει

ὄν πότμον γοώσα λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
 τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὀππότε κεν δῆ 365
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
 οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν 370 IX
 Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
 Ἔκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
 ὣς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν ὅσ' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι, 380 IX
 εἰ δ' ἄγερ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον ὃν τιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἦε μένειν μεμάασι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385
 κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαπτος
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη·
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἴδαο
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390 IX
 νῦν δ' ἄγ' ἀεῖδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἔκτορα δῖον,
 ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστρῳ θεῶ ὡς εὐχετόωντο.
 ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἰμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας
 μᾶστιξέν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 400 IX
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησι
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῆ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἦ δὲ νῦ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα·
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστρῳ.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον ὡς εἰ ἅπασα 410 IX
 Ἴλιος ὄφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα

ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δ' ἔλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415
 σχέσθε φίλοι, καί μ' οἷον ἔασατε κηδόμενοι περ
 ἐξελθόντα πόλῃος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσῃ
 γῆρας· καὶ δέ νυ τῶ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται 420 IX
 Πηλεΰς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ
 ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὄξυ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω, 425
 Ἴκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσι·
 τῶ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε
 μήτηρ θ', ἦ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
 ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο· 430 IX
 τέκνον ἐγὼ δειλή· τί νυ βεῖομαι αἰνὰ παθοῦσα
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὁ μοι νύκτάς τε καὶ ἡμᾶρ
 εὐχολῆ κατὰ ἄστυ πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνειαρ
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε θεὸν ὡς
 δειδέχατ'· ἦ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
 ζῶς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ὡς ἔφατο κλαίους', ἄλοχος δ' οὐ πά τι πέπυστο
 Ἴκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγεῖλ' ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
 ἀλλ' ἦ γ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο 440 IX
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἴκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἠκούσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δὲ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 ἦ δ' αὖτις δμοῆσιν εὐπλοκάμοισι μετηῦδα·
 δεῦτε δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450 IX
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
 πῆγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 αἶ γὰρ ἀπ' οὔατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἴκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς 455
 μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίον δὲ δῖται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορίης ἀλεγεινῆς
 ἦ μιν ἔχεσκέ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων.
 ὡς φαμένῃ μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση 460 IX
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργόν τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον

ἔστη παπτήνας· ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
 ἔλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
 ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμη
 κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη 470 IX
 ἦματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἴκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 αἱ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη 475
 ἀμβλήδην γοῶσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 Ἴκτωρ ἐγὼ δύστηνος· ἦ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν 480 IX
 δύσμορος αἰνόμορον· ὣς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἴδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι Ἴκτωρ ὄνειαρ ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
 ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι· 490 IX
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς εταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε·
 χεῖλα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε
 χερσὶν πεπλήγων καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ἔρρ' οὔτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500 IX
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης
 εὐνήν ἐνι μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθησι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν 505
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἷος γὰρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν νόσφι τοκῆων
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510 IX
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ

οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ψ

ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπεὶ δὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὄ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα· 5
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὄλοοιο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10 Ψ
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρυχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἕμερον ὤρσε.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθειον μῆστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο
χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου·
χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην 20 Ψ
Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα
πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας 25
ἐν κονίῃς· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους,
κάδ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ 30 Ψ
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἷες καὶ μηκάδες αἴγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.
αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν
σπουδῇ παρπεπιθόντες ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευσαν
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40 Ψ
Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὁ γ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσεν·
οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι

πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι 45
 κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴξειτ' ἄχος κραδίην ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχεῖν ὅσσ' ἐπιεικὲς 50 ΠΨ
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βαρὺ στενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 60 ΠΨ
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ
 νήδυμος ἀμφιχυθεῖς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἴκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο 65
 πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἵκουῖα
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἵματα ἔστο·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εὔδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μευ ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70 ΠΨ
 θάπτέ με ὅττι τάχιστα πύλας Αἴδαο περήσω.
 τῆλέ με εἵργουσι ψυχαὶ εἰδῶλα καμόντων,
 οὐδέ με πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἂν' εὐρυπυλὲς Αἴδος δῶ.
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ'· ὀλοφύρομαι, οὐ γὰρ ἔτ' αὔτις 75
 νίσομαι ἐξ Αἴδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερῇ, ἣ περ λάχε γιγνόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80 ΠΨ
 τείχει ὑπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι αἶ κε πίθηαι·
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ' Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὔτε με τυτθὸν ἐόντα Μενoitίος ἐξ Ὀπόεντος 85
 ἦγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἦματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 νήπιος οὐκ ἐθέλων ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἔνθά με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἵπποτα Πηλεὺς
 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηεν· 90 ΠΨ
 ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὀμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι
 χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 τίπτέ μοι ἠθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας

καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι· αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλὰ μοι ἄσσον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὄλοοιο τεταρπώμεσθα γόοιο.
ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἦν τε καπνὸς 100 ΠΨ
ᾧχετο τετριγυῖα· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὄλοφυδνὸν ἔειπεν·
ὦ πόποι ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι
ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν·
παννυχὴ γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, εἶκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὄρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110 ΠΨ
οὐρῆάς τ' ὄτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἴδομενῆος.
οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν. 115
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχημιά τ' ἦλθον·
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα δρυὸς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ 120 ΠΨ
ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσί δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἴδομενῆος.
κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς 125
φράσασατο Πατρόκλω μέγα ἠρίον ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην
ἦατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130 ΠΨ
ἵππους· οἱ δ' ὄρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἠνίοχοί τε,
πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν
μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἐταῖροι.
θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταεῖνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀἴδος δέ.
οἱ δ' ὅτε χώρον ἴκανον ὅθι σφισι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς
κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς· 140 ΠΨ
στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τὴν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθώωσαν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Σπερχεὶ ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς

κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145
 σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὣς ἤρᾱθ' ὃ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 150 IΨ
 Πατρόκλω ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
 ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ὤρσε γόοιο.
 καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδου φάος ἠελίοιο
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἴψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς· 155
 Ἄτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσονται μύθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα
 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων. 160 IΨ
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει.
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας 170 IΨ
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῶ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
 χαλκῶ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδῆρεον ὄφρα νέμοιτο.
 ὣμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηεν ἐταῖρον·
 χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 180 IΨ
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντα πῦρ ἐσθίει· Ἔκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
 ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
 ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
 ἦματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χριῖεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
 τῶ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίον δέ, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα
 ὄσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο 190 IΨ
 σκῆλει' ἀμφὶ περὶ χροά ἵνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
 οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς·
 σταῖς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἠράτ' ἀνέμοισι

Βορέη καὶ Ζεφύρω, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλά· 195
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέω δέπαϊ λιτάνευεν
 ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὦκα δὲ Ἴρις
 ἀράων αἴουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσσαέος ἀθρόοι ἔνδον 200 Ψ
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θεούσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῶ ἔπι λιθέω· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος·
 ἦ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
 οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκεανοῖο ρέεθρα 205
 Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ρέζουσ' ἑκατόμβας
 ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
 ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται 210 Ψ
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
 ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετε, τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἴψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὄρτο δὲ κῦμα
 πνοιῆ ὕπο λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
 φουσῶντες λιγέως· ὃ δὲ πάννυχος ὠκύς Ἀχιλλεὺς
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν 220 Ψ
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὡς δὲ πατήρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων
 νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν ἀδινὰ στεναχίζων. 225
 ἦμος δ' ἑωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὄν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται ἠώς,
 τῆμος πυρκαϊῆ ἑμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἀνεμοὶ πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκον δὲ νέεσθαι
 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. 230 Ψ
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν·
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν,
 ἔζετο δ' ὀρθῶθεις καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235
 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ' αἶθοπι οἴνω
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240 Ψ
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 ἐσχατῆ καίοντ' ἐπιμῖξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῆ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.

τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊήν σβέσαν αἴθοπι οἴνω 250 IΨ
 ὄσσον ἐπὶ φλόξ ἤλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὄστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐάνῳ λιτὶ κάλυψαν·
 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῆν· εἴθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἴζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα λέβητάς τε τρίποδάς τε
 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα, 260 IΨ
 ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους πολίων τε σίδηρον.
 ἵπεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεκοσίμετρον
 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἐξέτε' ἀδμήτην βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλὸν τέσσαρα μέτρα κεχανδότα λευκὸν ἐτ' αὐτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε. 270 IΨ
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἄτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ
 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃν δὲ φεροίμην. 275
 ἴστε γὰρ ὄσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γὰρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηληϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἠνιόχοιο 280 IΨ
 ἠπίου, ὃς σφωὶν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῷ γ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφι
 χαῖται ἐρρηδέδαι, τῷ δ' ἔστατον ἀχθυμένῳ κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὃς τις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.
 ὦρτο πολὺν πρώτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνη ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης, 290 IΨ
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπήυρα
 Αἰνεΐαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους

Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγκισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὃ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300 ΠΨ
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐϋτριχας ὀπλίσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα· πατὴρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῶ· 305
 Ἀντίλοχ' ἦτοι μὲν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῶ καὶ σε διδασκέμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
 οἴσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
 βάρδιστοι θείειν· τῶ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι. 310 ΠΨ
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῶ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἠὲ βίηφι· 315
 μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
 μήτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνίοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἴσι πεποιθῶς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320 ΠΨ
 ἵπποι δὲ πλανῶνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δὲ κε κέρδεα εἰδῆ ἑλαύνων ἤσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὀρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει
 ὅπως τὸ πρῶτον τανύση βοέοισιν ἱμᾶσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλῆως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δὲ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὔον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
 λάε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
 ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς 330 ΠΨ
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῶ σὺ μάλ' ἐγγρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὀμοκλήσας, εἷξαι τέ οἱ ἠνία χερσίν.
 ἐν νύσση δὲ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγγριμφθήτω,
 ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340 ΠΨ
 μὴ πως ἵππους τε τρώσης κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγγεῖη δὲ σοὶ αὐτῶ
 ἔσσεται· ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσση γε παρεξέλασησθα διώκων,

οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἄριονα δῖον ἐλαύνῃ
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.
 ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῖος ἄψ' ἐνὶ χώρῃ
 ἔζετ', ἐπεὶ ᾗ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπε. 350 ΠΨ
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτριχας ὀπλίσασθ' ἵππους.
 ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλός· 355
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτῆ
 Τυδεΐδης ὄχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
 τηλόθεν ἐν λειῷ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἴσεν
 ἀντίθεον Φοῖνικα ὀπάονα πατρὸς ἐοῖο, 360 ΠΨ
 ὡς μεμνέωτο δρόμους καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.
 οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιον μάστιγας ἄειραν,
 πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἐσσυμένως· οἳ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο
 νόσφι νεῶν ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 365
 ἴστατ' ἀειρομένη ὡς τε νέφος ἠὲ θύελλα,
 χαῖται δ' ἐρρώνοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα· τοῖ δ' ἐλατῆρες
 ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370 ΠΨ
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα 375
 αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώϊοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἵκτην,
 πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω 380 ΠΨ
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλᾶς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦ κεν ἢ παρέλασσ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο, 385
 οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἳ δὲ οἱ ἐβλάβησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν· 390 ΠΨ
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,

ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνάς τε, 395
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρυσι· τῷ δέ οἱ ὄσσε
 δακρυόφι πλήσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε. 400 ΠΨ
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
 ἔμβητον καὶ σφῶϊ· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐρίζεμεν οὔ τι κελεύω
 Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
 νῦν ὄρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μὴ δὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
 Αἶθη θῆλυς ἐοῦσα· τί ἢ λείπεσθε φέριστοι;
 ὧδε γὰρ ἐξερῶ, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410 ΠΨ
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξεϊ χαλκῷ,
 αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται ὅττι τάχιστα·
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω 415
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδείσαντες ὀμοκλήν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἧ χειμέριον ἄλῆν ὕδωρ 420 ΠΨ
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει· 425
 Ἀντίλοχ' ἀφραδέως ἱπάζεις, ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
 στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσαι·
 μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσειαι ἄρματι κύρσας.
 ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
 κέντρῳ ἐπισπέρχων ὡς οὐκ αἴοντι ἐοικώς. 430 ΠΨ
 ὄσσα δὲ δίσκου οὔρα κατωμαδίιο πέλονται,
 ὃν τ' αἰζητὸς ἀφήκεν ἀνήρ πειρώμενος ἦβης,
 τόσσον ἐπιδραμέτην· αἶ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν
 μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι, 435
 δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
 τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ' οὔ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί. 440 ΠΨ
 ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ ὄρκου οἴση ἄεθλον.
 ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 μὴ μοι ἐρύκεσθον μὴ δ' ἔστατον ἀχθυμένω κῆρ.
 φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα

ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος. 445
 ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 πρῶτος δ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ' ἵππους· 450 ΠΨ
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
 τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω, φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμα τέτυκτο περίτροχον ἠῦτε μήνη. 455
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 οἶος ἐγὼν ἵππους ἀγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἶ δέ που αὐτοῦ 460 ΠΨ
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ κεισέ γε φέρτεραι ἦσαν·
 ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ιδέειν· πάντη δέ μοι ὄσσε
 Τρωϊκὸν ἄμ πεδίων παπταίνετον εἰσορόωντι·
 ἦε τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία, οὐδὲ δυνάσθη 465
 εὔ σχεθέειν περὶ τέρμα καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἔνθά μιν ἐκπεσέειν οἴω σὺν θ' ἄρματα ἄξαι,
 αἶ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 εὔ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ 470 ΠΨ
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱὸς κρατερὸς Διομήδης.
 τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχυὸς Αἴας·
 Ἴδομενεῦ τί πάρος λαβρεύεαι; αἶ δέ τ' ἄνευθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο διένται. 475
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
 ἄλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἶ τὸ πάρος περ, 480 ΠΨ
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρα βέβηκε.
 τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
 Αἴαν νεῖκος ἄριστε κακοφραδὲς ἀλλά τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 δευρό νυν ἢ τρίποδος περιδόμεθον ἠὲ λέβητος, 485
 ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὀπότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώης ἀποτίνων.
 ὡς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχυὸς Αἴας
 χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείγασθαι ἐπέεσσι·
 καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γέενετ' ἀμφοτέροισιν, 490 ΠΨ
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·
 μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσι
 Αἴαν Ἴδομενεῦ τε κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
 καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε 495
 ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 ἵππους Ἀργείων, οἱ δεῦτεροι οἳ τε πάροιθεν.
 ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
 μᾶστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι 500 ΠΨ
 ὑψὸς' ἀειρέσθην ρίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
 αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ραθάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσοῦ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλὴ
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχὴ κατόπισθεν 505
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκίεν ἰδρῶς
 ἵππων ἕκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλῖνε δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν 510 ΠΨ
 ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππου.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῆος ἤλασεν ἵππους
 κέρδεσσιν, οὐ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 515
 ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥα ἄνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφι·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκρα
 οὐραῖαι· ὃ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ 520 ΠΨ
 χώρη μεσσηγὺς πολέος πεδίοιο θεόντος·
 τόσσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὲ
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης· 525
 εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρῳ γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
 τὼ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος
 λείπει· ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530 ΠΨ
 ἠκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμενος ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων
 ἔλκων ἄρματα καλὰ ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὄκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 535
 λοῖσθος ἀνὴρ ὄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον ὡς ἐπεικὲς
 δευτέρ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὡς ἐκέλευε.
 καὶ νύ κ' οἱ πόρην ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί, 540 ΠΨ
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·
 ὃ Ἀχιλεῦ μάλα τοι κεχολώσομαι αἶ κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον

τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω 545
 αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἄλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· τό κεν οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἰκτίρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς 550 ΠΨ
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον
 ἦε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χεῖρεςσι μάχεσθαι.
 ὣς φάτο, μειδῆσεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 555
 χαίρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων 560 ΠΨ
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέριοιο
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.
 ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρω
 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὃ δ' ὄχγετο καὶ οἱ ἐνεικεν,
 Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων. 565
 τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων
 Ἀντίλοχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
 χειρὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τε κέλευσεν
 Ἀργείους· ὃ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·
 Ἀντίλοχε πρόσθεν πεπνυμένε ποῖον ἔρεξας. 570 ΠΨ
 ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
 ἄλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μὴ δ' ἐπ' ἀρωγῆ,
 μὴ ποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· 575
 Ἀντίλοχον ψεύδουσι βησάμενος Μενέλαος
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῆ τε βίῃ τε.
 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι
 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580 ΠΨ
 Ἀντίλοχ' εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ἦ θέμις ἐστί,
 στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
 χερσὶν ἔχε ῥαδινὴν, ἣ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
 ἵππων ἀνάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον
 ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι. 585
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
 σεῖο ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 οἴσθ' οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 590 ΠΨ
 τῷ τοι ἐπιλήτω κραδίῃ· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νῦ κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μεῖζον ἐπαιτήσεας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ σοί γε διοτρεφές ἤματα πάντα

ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός. 595
 ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη ὡς εἶ τε περι σταχύεσσιν ἐέρση
 λήϊου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 ὡς ἄρα σοὶ Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600 ΠΨ
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχε νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποεἶξομαι αὐτὸς
 χωόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀσεΐφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 δεῦτερον αὐτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν. 605
 οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθεις καὶ πολλὰ μόγησας
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἶνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιτείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
 δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε 610 ΠΨ
 ὡς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρῳ
 ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόοντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον, 615
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·
 τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο γέρον κειμήλιον ἔστω
 Πατρόκλιοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 ὄψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620 ΠΨ
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδ' ἔτ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσειαι, οὐδὲ πόδεσσι
 θεύσειαι· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπέιγαι.
 ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα φίλος πόδες, οὐδέ τι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραῖ.
 εἶθ' ὡς ἠβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἶη
 ὡς ὅποτε κρεῖοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630 ΠΨ
 Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἔνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἴηνοπος υἱόν,
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
 δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἷοσίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε
 πλήθει πρόσθε βαλόντες ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 οὔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἄεθλα. 640 ΠΨ
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὃ δ' ἄρα μάλιστα κέλευεν.
 ὡς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ

πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645
ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερεΐζε.
τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὣς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐνθέος, οὐδέ σε λήθω,
τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν. 650 ΠΨ
ὣς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
ἠμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
ἐξέτε' ἀδμήτην, ἣ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι. 655
τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἄτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἄνδρε δῦο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστω,
πῦξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων 660 ΠΨ
δῶη καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
ἠμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίην δὲ νεέσθω·
αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
ὣς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠϋς τε μέγας τε
εἰδὼς πυγμαχίης υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός, 665
ἄψατο δ' ἠμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
ἄσσον ἴτω ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
ἠμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
πυγμαῖ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
ἦ οὐχ ἄλις ὅττι μάχης ἐπιδεδύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν 670 ΠΨ
ἐν πάντεσσι ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
ᾧδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
ἀντικρὺ χροῖα τε ῥήξω σὺν τ' ὅστε' ἀράξω.
κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα. 675
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
Εὐρύαλος δὲ οἱ οἶος ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς
Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
ὅς ποτε Θήβας δ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας. 680 ΠΨ
τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοδὸς ἀγραύλοιο.
τῷ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685
ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἄμφω
σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δὲ σφι βαρεῖται χεῖρες ἔμιχθεν.
δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ἐπειός,
κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690 ΠΨ
ἔστικεν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
ὣς δ' ὄθ' ὑπὸ φρικτῶς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθύς
θίν' ἐν φυκίοεντι, μέλαν δὲ ἐκῦμα κάλυπεν,
ὣς πληγεῖς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάλθυμος Ἐπειός

χερσὶ λαβὼν ὄρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
 αἶμα παχὺ πτύοντα κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 κὰδ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἴσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα 700 Ψ
 δεικνύμενος Δαναοῖσι παλαισμοσύνης ἄλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῖον δὲ ἑτεσσαράβοιον. 705
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.
 ὣς ἔφατ', ὄρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμητις ἀνίστατο κέρδεα εἰδώς.
 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710 Ψ
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τούς τε κλυτὸς ἦραρε τέκτων
 δώματος ὑψηλοῦ βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς, 715
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἶματι φοινικόεσσα ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύναιο σφῆλαι οὐδὲ τε πελάσσαι,
 οὔτ' Αἴας δύναιο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἰς Ὀδυσῆος. 720 Ψ
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 ἦ μ' ἀνάειρ', ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
 ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεύς· 725
 κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχόν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα,
 κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θεῦντό τε θάμβησάν τε.
 δεῦτερος αὐτ' ἀνάειρε πολὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδ' ἔτ' ἄειρεν, 730 Ψ
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.
 καὶ νῦ κε τὸ τρίτον αὐτίς ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε·
 μηκέτ' ἐρείδεσθον, μὴ δὲ τρίβεσθε κακοῖσι· 735
 νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
 Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα 740 Ψ
 ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἴαν
 πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,

στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὄνον ἔδωκε
 Πατρόκλω ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνης.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλον οὐ ἑτάριοιο,
 ὃς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ, 750 ΠΨ
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λαισθήϊ ἔθηκε.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 ὡς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς 755
 Ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο 760 ΠΨ
 στήθεός ἐστι κανών, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίον ἐξέλεκουσα παρέκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
 αἰεὶ ρίμφα θεῶν· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἰεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὖχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
 κλυθὶ θεά, ἀγαθὴ μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖν. 770 ΠΨ
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαί ἄεθλον,
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν, βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλω πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητὸ στόμα τε ρῖνάς τε·
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ὡς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στή δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο 780 ΠΨ
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὡς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λαισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 εἰδῶσιν ὑμῖν ἑρέω πᾶσιν φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790 ΠΨ
 ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
 ὡς φάτο, κύδηεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ἀντίλοχ' οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, 795
 ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
 ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπήυρα. 800 IΨ
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ἄνδρε δῦω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ,
 τεύχεα ἐσσαμένῳ ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε
 ἀλλήλων προπάροιθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.
 ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεζάμενος χροά καλόν, 805
 ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810 IΨ
 ὣς ἔφατ', ὄρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὄρτο, κρατερὸς Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρῳ συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι
 δεινὸν δερκομένῳ· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοῦς. 815
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρὶς μὲν ἐπήϊζαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὀρμήθησαν.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη
 νύξ', οὐδὲ χροῦ ἴκανε· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
 Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820 IΨ
 αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσασμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωσ
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι. 825
 αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον
 ὃν πρὶν μὲν ρίπτασκε μέγα σθένος Ἥετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγεται ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830 IΨ
 ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 ποιμὴν οὐδ' ἄροτῆρ εἴσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει. 835
 ὣς ἔφατ', ὄρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἂν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840 IΨ
 δεῦτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρης·
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἴλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

ὅσσόν τις τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ, 845
 ἦ δέ θ' ἔλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας,
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποΐταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον, 850 IΨ
 κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἠμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρόροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῆ μηρίνθω δῆσεν ποδός, ἥς ἄρ' ἀνώγει
 τοξεύειν· ὃς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἶκον δὲ φερέσθω·
 ὃς δὲ κε μηρίνθοιο τύχῃ ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
 ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος, ὃ δ' οἴσεται ἠμιπέλεκκα.
 ὣς ἔφατ', ὄρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εὐς Ἰδομενῆος. 860 IΨ
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρω λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγηρε γὰρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῆ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 ἦ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἦ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτι γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσεν χειρὸς 870 IΨ
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῆ ρ' ὃ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἦ ὄρνις
 ἰστῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρόροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
 ὠκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880 IΨ
 κάμπεσε· λαοὶ δ' αὖ θεῦντό τε θάμβησάν τε.
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρος δ' ἠμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ρ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέστην·
 ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὐς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890 IΨ
 ἠδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἦρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.

ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 895
δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλῆς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Ω

λῦτο δ' ἄγων, λαοὶ δὲ θεοῶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἔσκιδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὑπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὑπνος
ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα 5
Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦϋ,
ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10 Ω
ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηγῆς· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἀλός· οὐδέ μιν ἠὼς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε.
ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν, 15
τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δὲ τ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηγέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἔπεχε χροῖ φῶτ' ἐλαίρων
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε 20 Ω
χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
ὡς δὲ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀεΐκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἐλαΐρεςκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκοπον ἀργεῖφόντην.
ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25
οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρη,
ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
ὃς νεΐκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
τὴν δ' ἦνθησ' ἦ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. 30 Ω
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δωδεκάτη γένητ' ἠὼς,
καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
σχέτλιοί ἐστε θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἔκτωρ μηρί' ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι 35
ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσι τε, τοί κέ μιν ᾧκα
ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεια κτερίσαιεν.
ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
ᾧ οὐτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40 Ω
γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ἄγρια οἶδεν,
ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
εἶζας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβησιν·
ὡς Ἀχιλλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς

γίγνεται, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι. 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι
 ἢ ἐκασίγητον ὁμογάστριον ἢ ἐκασὶν υἱόν·
 ἄλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε·
 τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὃ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50 ΙΩ
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάριοιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
 μὴ ἀγαθῶ περ ἔόντι νεμεσσηθέωμέν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζεις μενεαίνων.
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55
 εἴη κεν καὶ τοῦτο τεδὸν ἔπος ἀργυρότοξε
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἔκτορι θήσετε τιμῆν.
 Ἔκτωρ μὲν θνητός τε γυναικῶν τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῆ
 θρέψατε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν 60 ΙΩ
 Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι.
 πάντες δ' ἀντιάσθε θεοὶ γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν· 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
 ὣς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἵσης
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70 ΙΩ
 ἄλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, οὐδέ πη ἔστι,
 λάθρη Ἀχιλλῆος θρασὺν Ἔκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμῆρας.
 ἄλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ.
 ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.
 ἦ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80 ΙΩ
 ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὔρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῶ Θετίν, ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὃς οἱ ἔμελλε 85
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 ὄρσο Θετί· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα εἰδώς.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θετίς ἀργυρόπεζα·
 τίπτέ με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90 ΙΩ
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴπη.
 ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.

βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις 95
 ἤγεϊτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβάσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περι δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100 Ω
 Ἦρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε
 καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὄρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ἦλυθες Οὐλύμπον δὲ θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός· 105
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἔκτορος ἀμφὶ νέκτι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθω·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐϋσκοπον ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω 110 Ω
 αἰδῶ καὶ φιλότητα τειν μετόπισθε φυλάσσω.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱεὶ σῶ ἐπίτειλον·
 σκύζεσθαί οἱ εἰπέ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115
 αἶ κέν πως ἐμὲ τε δεῖσῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, 120 Ω
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
 ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος· ἐνθ' ἄρα τόν γε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο. 125
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον ἐμὸν τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδδει κραδίην μεμνημένος οὔτε τι σίτου
 οὔτ' εὐνής; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ 130 Ω
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
 σκύζεσθαι σοὶ φησι θεοὺς, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135
 Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 τῆδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει. 140 Ω
 ὧς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 Ἴριν δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἰρήν·
 βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο

ἄγγελιον Πριάμῳ μεγάλῃτορι Ἴλιον εἶσω 145
 λύσασθαι φίλον υἷον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη
 οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κῆρῦξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς 150 ΙΩ
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μὴ δέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μὴ δέ τι τάρβος·
 τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργεῖφόντην,
 ὃς ἄξει εἰὸς κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
 ὣς ἔφατ', ὄρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
 ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε. 160 ΙΩ
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δάκρυσιν εἶματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραῖος
 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
 κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος
 τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆσι. 165
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο
 τῶν μιμησκόμεναι οἷ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 στή δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηῦδα
 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170 ΙΩ
 θάρσει Δαρδανίδη Πρίαμε φρεσὶ, μὴ δέ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἠδ' ἔλεαίρει.
 λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἴκτορα δῖον, 175
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη
 οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κῆρῦξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180 ΙΩ
 μὴ δέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργεῖφόντης,
 ὃς σ' ἄξει εἰὸς κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
 ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' υἷας ἅμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190 ΙΩ
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶνεντα
 κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 δαιμονίη Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε

λύσασθαι φίλον υἷον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγε
κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνή καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200 ΙΩ
ὦ μοι πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἴσιν ἀνάσσεις;
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἰέας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205
εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὠμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε οὐ σ' ἐλέησει,
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὣς ποθὶ Μοῖρα κραταιή
γυνομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή, 210 ΙΩ
ἀργίποδας κύνας ἄσαι ἐὼν ἀπάνευθε τοκῆων
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐ ἐκακίζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων 215
ἔσταότ' οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἄλεωρῆς.
τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδῆς·
μὴ μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μὴ δέ μοι αὐτὴ
ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220 ΙΩ
ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
εἴμι καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἴσα
τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 225
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἷον, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.
ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέφγεν·
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230 ΙΩ
τόσσα δὲ φάρεα λευκά, τόσσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
ἐκ δὲ δύο αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
ἐξεσίην ἐλθόντι μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235
φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὃ γέρων, περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἷον. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχέες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἦλθετε κηδήσοντες; 240 ΙΩ
ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
ῥῆῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναίρεμεν. αὐτὰρ ἔγωγε

πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν βαίην δόμον Ἄϊδος εἶσω.
 ἦ καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἕξω
 σπερχομένοιο γέροντος· ὃ δ' υἷασιν οἴσιν ὁμόκλα
 νεκείων Ἐλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην 250 ΙΩ
 Δηϊφοβόν τε καὶ Ἴππόθοον καὶ δῖον Ἀγαυόν·
 ἐννέα τοῖς ὃ γεραῖος ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
 σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
 Ἔκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
 Τροίη ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι,
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵπποχάρμη
 Ἔκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφκει
 ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο.
 τοὺς μὲν ἀπόλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται 260 ΙΩ
 ψεῦσταί τ' ὄρησταί τε χοροῖτυπήσιν ἄριστοι
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρός ὑποδείσαντες ὁμοκλήν 265
 ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐὔτροχον ἡμιονεῖην
 καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
 κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἦρεον ἡμιόνειον
 πύξινον ὁμφαλόεν εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυ. 270 ΙΩ
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστω ἐπὶ ῥυμῶ
 πέζη ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,
 τρις δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὁμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐξεῖς κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.
 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστης ἐπ' ἀπήνης 275
 νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὃ γεραῖος
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστη ἐπὶ φάτνῃ. 280 ΙΩ
 τὸ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 κῆρυξ καὶ Πριάμος πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
 ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῶ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην· 285
 στή δ' ἵππων προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε·
 τῆ σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
 ἀλλ' εὖχεο σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι 290 ΙΩ
 Ἰδαίῳ, ὃς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὀρᾶται,
 αἶτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὃς τέ οἱ αὐτῶ
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας

τῷ πίσυνοσ ἐπὶ νῆασ ἧσ Δαναῶν ταχυπῶλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐδὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺσ,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆασ ἐπ' Ἀργείων ἰέναι μάλα περ μεμαῶτα.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμοσ θεοειδήσ·
 ᾧ γύναι οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω. 300 ΙΩ
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρασ ἀνασχέμεν αἶ κ' ἐλεήση.
 ἧ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὃ γεραῖοσ
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἧ δὲ παρέσθη
 χέρνιβον ἀμφίπολοσ πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νηπάμενοσ δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧσ ἀλόχοιο· 305
 εὔχετ' ἔπειτα στὰσ μέσῳ ἔρκει, λειβὲ δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσασ ἔποσ ηῦδα·
 Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε
 δόσ μ' ἐσ Ἀχιλλῆοσ φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅσ τε σοὶ αὐτῷ 310 ΙΩ
 φίλτατοσ οἰωνῶν, καὶ εὐκράτοσ ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτόσ ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσασ
 τῷ πίσυνοσ ἐπὶ νῆασ ἴω Δαναῶν ταχυπῶλων.
 ὣσ ἔφατ' εὐχόμενοσ, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺσ
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν 315
 μόρφον θηρητῆρ' ὄν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὄσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέροσ ἀφνειοῖο ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πετρά· εἷσατο δὲ σφι
 δεξιὸσ αἴξασ διὰ ἄστεοσ· οἱ δὲ ἰδόντεσ 320 ΙΩ
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸσ ἰάνθη.
 σπερχόμενοσ δ' ὃ γεραῖοσ ἐοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσησ ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 τὰσ Ἴδαῖοσ ἔλαυνε δαῖφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν 325
 ἵπποιο, τοὺσ δ' γέρων ἐφέπων μᾶστιγι κέλευε
 καρπαλίμοσ κατὰ ἄστυ· φίλοιο δ' ἅμα πάντεσ ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοιο ὡσ εἰ θάνατον δὲ κίοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιοσ κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄγορροιο προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο 330 ΙΩ
 παῖδεσ καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐσ πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηῦδα·
 Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυεσ ᾧ κ' ἐθέλησθα, 335
 βᾶσκ' ἴθιο καὶ Πρίαμον κοίλασ ἐπὶ νῆασ Ἀχαιῶν
 ὡσ ἄγαγ', ὡσ μήτ' ἄρ τισ ἴδη μήτ' ἄρ τε νοήση
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεῖωνα δ' ἰκέσθαιο.
 ὡσ ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτοροσ ἀργεῖφόντησ.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340 ΙΩ
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆσ ἀνέμοιο·
 εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλει, τοὺσ δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντασ ἐγείρει·

τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης. 345
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανε,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι ἐοικῶς
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.
 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρἔξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
 στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους ὄφρα πίοιεν 350 ΙΩ
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
 φράζεο Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἄνδρ' ὀρώω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεισθαι οἴω. 355
 ἄλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἥ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν αἶ κ' ἐλεήσῃ.
 ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 στή δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν 360 ΙΩ
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
 πῆ πάτερ ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
 οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνείνοντας Ἀχαιοῦς,
 οἷ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγυὺς ἔασι; 365
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἄλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ρέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370 ΙΩ
 σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐῖσκω.
 τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς·
 οὔτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις.
 ἄλλ' ἔτι τίς καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι 375
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺν δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
 πέπνυσαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκῆων.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380 ΙΩ
 ἥε πῆ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαποὺς ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
 ἧ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
 δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλε
 σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπιδεύετ' Ἀχαιῶν. 385
 τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδῆς·
 τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε τέων δ' ἔξεσσι τοκῆων;
 ὡς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 πειρᾷ ἐμεῖο γεραῖε καὶ εἴρεαι Ἴκτορα δῖον. 390 ΙΩ
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε δαΐζων ὀξείῃ χαλκῷ·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς

εἶα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι. 395
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὃ γ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὦδε,
 ἔξ δὲ οἱ νῆες ἕασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἔβδομος εἰμι·
 τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. 400 ΙΩ
 νῦν δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
 τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής· 405
 εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 εἶς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἢ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἢ ἐμιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης· 410 ΙΩ
 ὦ γέρον οὐ πῶ τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δὲ οἱ ἦώς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάριοιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως ἦώς ὅτε διὰ φανήῃ,
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθῶν
 οἶον ἔερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὐδέ ποθι μιάρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν 420 ΙΩ
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὡς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ νῆος ἐῆος
 καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.
 ὦς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναΐσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθητ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτιό περ αἴση.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430 ΙΩ
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 πειρᾷ ἐμεῖο γεραῖε νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλη σέο δῶρα παρέξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὀμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
 ἦ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440 ΙΩ
 καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦϋ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,

τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεῖφόντης 445
 παῖσιν, ἄφαρ δ' ὄϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450 ΙΩ
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλής
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾄξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
 ὦ γέρον ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα 460 ΙΩ
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβέ γούνατα Πηλεΐωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠὔκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Ἴδαϊον δὲ κατ' αὔθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470 ΙΩ
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τῷ δὲ δὴ οἴω
 ἦρος Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος
 ποίπνουον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἶ οἱ πολέας κτάνον υἱας.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480 ΙΩ
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 ὧς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε· 485
 μνήσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου ὧς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ·
 καὶ μὲν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 τεύρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνός γε σέθεν ζῶοντος ἀκούων 490 ΙΩ
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημι λελεῖφθαι.

πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἱεὺς Ἀχαιῶν· 495
 ἔννεακαίδεκα μὲν μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θεοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρόην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης 500 ΙΩ
 Ἴκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν
 λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ' οἷ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὸς ὑφ' ἵμερον ὤρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τὼ δὲ μνησαμένω ὃ μὲν Ἴκτορος ἀνδροφόνιο
 κλαῖ' ἀδινὰ προπάραιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθεῖς, 510 ΙΩ
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη 515
 οἰκτίρων πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἄ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520 ΙΩ
 υἱέας ἐξενάριζα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·
 οὐ γὰρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο·
 ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
 δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδαι
 δώρων οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμίζας δῶη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530 ΙΩ
 ᾧ δὲ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκε,
 καὶ ἐκακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὡς μὲν καὶ Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβω τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
 καὶ οἱ θνητῷ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὔ τι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε 540 ΙΩ
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαί ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σὲ γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἐέργει

καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τοὶ πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες
αἰεὶ τοὶ περὶ ἄστῳ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
ἄνσχεο, μὴ δ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔηος, 550 ΙΩ
οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδῆς·
μή πω μ' ἐς θρόνον ἴζε διοτρεφὲς ὄφρα κεν Ἔκτωρ
κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς, ἀλλὰ τάχιστα
λῦσον ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
πολλά, τὰ τοὶ φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μηκέτι νῦν μ' ἐρέθειζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560 ΙΩ
Ἔκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
καὶ δέ σε γινώσκω Πρίαμε φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ' ἠβῶν, 565
ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
μή σε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
καὶ ἰκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς. 570 ΙΩ
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιθετο μῦθῳ.
Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἄλτο θύραζε
οὐκ οἴος, ἅμα τῷ γε δὺω θεράποντες ἔποντο
ἦρωσ Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα 575
τῆ' Ἀχιλλεύς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα,
οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
κάδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· εὐξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
κάδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐϋννητόν τε χιτῶνα, 580 ΙΩ
ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίῃ οἶκον δὲ φέρεσθαι.
δμῶας δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλεῖψαι
νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἰόν,
μὴ δὲ μὲν ἀχνυμένη κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ, 585
καὶ ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλλεύς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
σὺν δ' ἔταροι ἦειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590 ΙΩ
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηεν ἐταῖρον·
μή μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθθαι
εἰν Ἄϊδός περ ἐὼν ὅτι Ἔκτορα δῖον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικεν. 595
 ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ ἐνθεν ἀνέστη
 τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται γέρον ὡς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν 600 ΙΩ
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠὔκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῆ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶντες.
 τοὺς μὲν Απόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χρώμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἦ δ' αὐτὴ γείνατο πολλοὺς·
 τὼ δ' ἄρα καὶ δοιῶ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
 οἷ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610 ΙΩ
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῆ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἦ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς 615
 νυμφάων, αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δῖε γεραιᾷ
 σίτου· ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δὲ τοι ἔσται. 620 ΙΩ
 ἦ καὶ ἀναΐξας οἷν ἄργυρον ὠκύς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερὸν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἷ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα
 ὅσσοις ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐφίκει· 630 ΙΩ
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς
 εἰσορῶν ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἦδη 635
 ὕπνω ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν
 ἐξ οὔ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὄλεσε θυμόν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640 ΙΩ
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔ τι πεπάσμην.
 ἦ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμωῆσι κέλευσε
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ

πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
αἴψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650 ΙΩ
ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἷ τέ μοι αἰεὶ
βουλάς βουλευούσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστὶ·
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἔκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδῆς·
εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἔκτορι δῖω, 660 ΙΩ
ὧδέ κέ μοι ῥέζων Ἀχιλεῦ κεχαρισμένα θείης.
οἴσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστρῳ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἄξεμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάρου γοάοιμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν εἴ περ ἀνάγκη.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἔσται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ' ὡς σὺ κελεύεις· 670 ΙΩ
σχῆσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.
ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερὴν, μὴ πως δεῖσει' ἐνὶ θυμῷ.
οἷ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
κῆρυξ καὶ Πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδὲ μυχῷ κλισίης ἐϋπήκτου· 675
τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.
ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
εὐδὸν παννύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνω·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν
ὀρμαίνοντ' ἀνά θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680 ΙΩ
νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱεροῦς πυλαωρούς.
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ γέρον οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὐδεις
ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσασα, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
σεῖο δὲ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἶ κ' Ἀγαμέμνων
γνώη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνους τε, 690 ΙΩ
ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,

Ἦὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695
 οἱ δ' εἰς ἄστῳ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ ἰκέλη χρυσοῦ Ἀφροδίτῃ
 Πέργαμον εἰσαναβάσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700 ΙΩ
 ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστῳ·
 ὄψεσθε Τρῶες καὶ Τρωάδες Ἴκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκνοστήσαντι 705
 χαίρειτ', ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
 ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνήρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ζύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
 πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλῃ καὶ πότνια μήτηρ 710 ΙΩ
 τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν ἐϋτροχὸν ἀΐξασαι
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νῦ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 Ἴκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα· 715
 εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμον δέ.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἴξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τριτοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἴσαν ἀοιδοῦς 720 ΙΩ
 θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στονόεσαν ἀοιδὴν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἦρχε γόοιο
 Ἴκτορος ἀνδροφόνιοι κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, κὰδ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς
 ὄν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα, 730 ΙΩ
 αἱ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῆσι,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἐνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
 ἀθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου, ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χερὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἴκτωρ
 ἢ πατέρ' ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἴκτορος ἐν παλάμησιν ὀδάξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεδὸς ἐν δαὶ λυγρῇ·
 τὼ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστῳ, 740 ΙΩ
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας
 Ἴκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρά.
 οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ

μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσα. 745
ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξήρχε γόοιο·
Ἔκτορ ἐμῶ θυμῶ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
ἧ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση. 750 ΙΩ
ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεὺς
πέρνασθ' ὄν τιν' ἔλεσκε πέρην ἀλὸς ἀτρυγέτιο,
ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῶ,
πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περι σῆμ' ἐτάριοιο 755
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνε· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὧς.
νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
κεῖσαι, τῶ ἵκελος ὄν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσι ἐποιχόμενος κατέπεφνε.
ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίσστον ὄρινε. 760 ΙΩ
τῆσι δ' ἔπειθ' Ἐλένη τριτάτη ἐξήρχε γόοιο·
Ἔκτορ ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
ἧ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὄφελλον ὀλέσθαι.
ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν 765
ἐξ οὗ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
ἀλλ' οὐ πῶ σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
ἢ ἐκυρή, ἐκυρὸς δὲ πατήρ ὡς ἦπιος αἰεὶ, 770 ΙΩ
ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες
σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
τὼ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἅμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν. 775
ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
ἄξετε νῦν Τρῶες ξύλα ἄστου δέ, μὴ δέ τι θυμῶ
δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἧ γὰρ Ἀχιλλεὺς
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν 780 ΙΩ
μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτη μόλη ἠώς.
ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν βόας ἡμίονους τε
ζεύγνυσαν, αἶμα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
ἐννήμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς, 785
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἔκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἔκτορος ἔγρετο λαός.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο 790 ΙΩ
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἴνω
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεῖβετο δάκρυ παρειῶν.

καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες 795
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν.
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθε
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι·
ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἦατο πάντη,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί. 800 ἸΩ
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
ὣς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.